

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2017/2402 RENDELETE

(2017. december 12.)

az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az értékpapírosítás körébe olyan ügyletek tartoznak, amelyek lehetővé teszik a hitelezéssel üzletszerűen foglalkozó és egyéb hitelezők – jellemzően hitelintézetek vagy vállalatok – számára, hogy újrafinanszírozzák hitelek, kitettségek vagy egyéb követelések (például lakáshitelek, gépjárműhitelek vagy gépjárműlízings, fogyasztási hitelek, hitelkártya- vagy vevőkövetelések) egy csoportját azáltal, hogy forgalomképes értékpapírokká alakítják át azokat. A hitelező hitelportfólióját halmazokba (poolokba) csoportosítja, átcsomagolja és különböző befektetők számára különböző kockázati kategóriákba rendezi, lehetőséget adva a befektetőknek arra, hogy egyébként számukra közvetlenül nem hozzáférhető hitelekbe és más kitettségekbe fektessenek be. A befektetők számára a hozam az alapul szolgáló hitelek pénzáramlásából keletkezik.
- (2) A Bizottság 2014. november 26-i, az európai beruházási tervről szóló közleményében hangot adott azon szándékának, hogy új lendületet kíván adni a kiváló minőségű értékpapírosítási piacoknak, anélkül, hogy a 2008-as pénzügyi válság előtt elkövetett hibák megismétlődjenek. Az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítások piacának kialakítása a tőkepiaci unió egyik építőköve, és elősegíti a Bizottság kiemelt céljának, a munkahelyteremtés támogatásának és a fenntartható növekedéshez való visszatérésnek a megvalósítását.
- (3) Az Unió célja, hogy megerősítse a pénzügyi válságot követően a rendkívül összetett, nehezen átlátható és kockázatos értékpapírosításokban rejlő kockázatok kezelése érdekében bevezetett jogi keretrendszert. Szükség van azonban egyrészt olyan szabályok elfogadására, amelyek segítségével jobban elkülöníthetők egymástól az egyszerű, átlátható és egységesített termékek, valamint az összetett, nehezen átlátható és kockázatos eszközök, másrészt kockázatérzékenyebb prudenciális keretrendszer alkalmazására.
- (4) Az értékpapírosítás a jól működő pénzügyi piacok egy fontos eleme. A megfelelően strukturált értékpapírosítás a finanszírozási források diverzifikálásának és a kockázat uniós pénzügyi rendszeren belüli szélesebb körű elosztásának fontos eszköze. Lehetővé teszi a pénzügyi ágazatban jelentkező kockázat szélesebb körű eloszlását, és segíthet forrásokat felszabadítani az értékpapírosítást kezdeményezők mérlegében, hogy azok ezáltal több hitelt tudjanak nyújtani a gazdaságnak. Általánosságban javíthatja a pénzügyi rendszer hatékonyságát, és beruházási többletlehetőségeket teremthet. Az értékpapírosítás összeköttetést teremthet a hitelintézetek és a tőkepiacok között, amely a vállalkozások és a polgárok számára is közvetett hasznot hozhat (például az olcsóbb hitelezés, vállalatfinanszírozás, ingatlan- és hitelkártya-hitelezés révén). Mindazonáltal ez a rendelet elismeri az értékpapírosítás nyomán keletkező fokozott összekapcsoltságban és túlzott mértékű tőkeáttételben rejlő kockázatokat, és szigorítja a pénzügyi vállalkozások értékpapírosítási piaci részvételének az illetékes hatóságok általi, továbbá az említett piacnak az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁴⁾ létrehozott Európai Rendszerkockázati Testület (a továbbiakban: ERKT), valamint a makroprudenciális eszközökért felelős illetékes és kijelölt nemzeti hatóságok általi makroprudenciális felügyeletét.

⁽¹⁾ HL C 219., 2016.6.17., 2. o.

⁽²⁾ HL C 82., 2016.3.3., 1. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2017. október 26-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2017. november 20-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1092/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról (HL L 331., 2010.12.15., 1. o.).

- (5) Az egyszerű, átlátható és egységesített (a továbbiakban: STS) értékpapírosításra vonatkozó kockázatérzékenyebb prudenciális keret létrehozásához az Uniónak egyértelműen meg kell határoznia az STS értékpapírosítás fogalmát, mivel egyébként a hitelintézetekre és a biztosítókra vonatkozó kockázatérzékenyebb szabályozási megközelítés az egyes tagállamokban az értékpapírosítások más és más típusaira vonatkozna. Ez egyenlőtlen versenyfeltételekhez és szabályozási arbitrázshoz vezetne, miközben fontos annak biztosítása, hogy az STS értékpapírosítások tekintetében az Unió egységes piacként működjön, és hogy ez elősegítse a határokon átnyúló ügyleteket.
- (6) Összhangban az uniós ágazati jogszabályokban megállapított hatályos fogalommeghatározásokkal, helyénvaló meghatározni a legfontosabb értékpapírosítási fogalmakat. Különösen az értékpapírosítás olyan egyértelmű és átfogó fogalommeghatározására van szükség, amely kiterjed minden olyan ügyletre és konstrukcióra, amelynél a kitettséggel vagy kitettségek halmazával kapcsolatos hitelkockázatot több ügyletrészsorozatba sorolják. Az olyan kitettség, amely közvetlen fizetési kötelezettséget keletkeztet fizikai eszközök finanszírozására vagy működtetésére használt ügyletek vagy konstrukciók tekintetében, nem tekintendő értékpapírosításból eredő kitettségnek, még abban az esetben sem, ha az ügylethez vagy konstrukcióhoz olyan fizetési kötelezettségek járulnak, amelyek egy veszteségviselési rangsorban különböző helyet foglalnak el.
- (7) Lehetővé kell tenni, hogy a szponzor feladatokkal bízson meg egy hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtót, de a kockázatkezelés továbbra is a szponzor felelőssége kell, hogy legyen. Ez azt is jelenti, hogy a szponzor nem ruházhatja át a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtójára a kockázatmegtartási kötelezettséget. A hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtónak szabályozott eszközkezelőnek, például átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás (a továbbiakban: ÁÉBKV) alapkezelő társaságnak, alternatív befektetésialapkezelőnek (a továbbiakban: ABAK) vagy a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽¹⁾ említett szervezetnek (a továbbiakban: MiFID-szervezet) kell lennie.
- (8) Ez a rendelet bevezeti az újra-értékpapírosítás tilalmát, de egyúttal eltéréseket állapít meg az újra-értékpapírosítás jogszerű célokra alkalmazott egyes eseteire vonatkozóan, és egyértelművé teszi, hogy az eszközfedezetű kereskedelmi értékpapír (a továbbiakban: ABCP) programok újra-értékpapírosításnak tekintendők-e. Az újra-értékpapírosítás ronthatja az e rendelet által elérni kívánt átláthatóság mértékét. Mindazonáltal kivételes körülmények között az újra-értékpapírosítás hasznos lehet a befektetők érdekeinek védelme szempontjából. Ezért az újra-értékpapírosítást kizárólag az e rendeletben meghatározott konkrét helyzetekben szabad engedélyezni. Emellett a realgazdaság finanszírozása érdekében lényeges, hogy a teljes mértékben támogatott olyan ABCP-programokra, amelyeknél a program által finanszírozott ügyleteken felül nem fordul elő újabb ügyletrészsorozatba sorolás, ne vonatkozzon az újra-értékpapírosítás tilalma.
- (9) Az értékpapírosításba történő befektetés vagy az értékpapírosítási kitettség a befektetőket nemcsak az alapul szolgáló hitelek vagy kitettségek hitelkockázatának teszi ki, hanem az értékpapírosítások strukturálásának folyamata más kockázatokkal is járhat, mint például az ügynöki kockázat, a modellkockázat, a jogi és működési kockázat, a partnerkockázat, a kezelési kockázat, a likviditási kockázat, és a koncentrációs kockázat. Elengedhetetlen ezért, hogy az intézményi befektetőkre arányos előzetes vizsgálati előírások vonatkozzanak, amelyek biztosítják, hogy – a végső befektetők érdekeinek védelmében – megfelelően értékeljék a kockázatokat minden értékpapírosítás-típus esetében. Az előzetes vizsgálat ennél fogva növelheti a piacba vetett bizalmat és az egyes értékpapírosítást kezdeményezők, szponzorok és befektetők egymás iránti bizalmát is. Szükséges, hogy a befektetők az STS értékpapírosítások tekintetében is megfelelő előzetes vizsgálatot végezzenek. Tájékozódhatnak az értékpapírosító felek által adott tájékoztatás, ezen belül különösen az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítés, és az értékpapírosítással összefüggésben közölt egyéb kapcsolódó információk alapján, amelyeknek a befektetőket az STS kritériumoknak való megfeleléssel kapcsolatos minden lényeges információval el kell látniuk. Az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítés, valamint az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység arra vonatkozó tájékoztatása, hogy az értékpapírosítás teljesíti-e az STS követelményeket, megbízható támpontot kell, hogy nyújtson az intézményi befektetők számára. A befektetők azonban nem hagyatkozhatnak kizárólag és mechanikusan ezekre az értesítésekre és információkra.
- (10) Alapvetően fontos az értékpapírosítást kezdeményezők, szponzorok és az értékpapírosításban részt vevő eredeti hitelezők érdekeinek, valamint a befektetők érdekeinek összehangolása. Ennek érdekében az értékpapírosítást kezdeményezőnek, a szponzornak vagy az eredeti hitelezőnek jelentős érdekeltiséget kell fenntartania az értékpapírosítás alapul szolgáló kitettségeiben. Fontos ezért, hogy az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező jelentős mértékű nettó gazdasági kitettséget tartson meg az érintett mögöttes kockázat vonatkozásában. Általánosabban fogalmazva, az értékpapírosítási ügyleteket nem szabad oly módon strukturálni, hogy az a kockázatmegtartási követelmény megkerülésével járjon. E követelményt minden olyan esetben alkalmazni kell, amikor az értékpapírosításnak a gazdasági tartalma megvalósul, függetlenül attól, hogy ezt milyen jogi struktúrák vagy eszközök alkalmazásával érik el. A kockázatmegtartási követelményt nem szükséges többszörösen alkalmazni. Bármely értékpapírosításhoz elegendő, ha az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

közül csak az egyikre vonatkozik a követelmény. Hasonlóan, amennyiben az értékpapírosítási ügylet alapul szolgáló kitétsége más értékpapírosítási pozíció, a kockázatmegtartási követelményt csak arra az értékpapírosításra kell alkalmazni, amely a befektetés tárgyát képezi. Az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítés tájékoztatja a befektetőket arról, hogy az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező jelentős mértékű nettó gazdasági kitétséget tartott meg a mögöttes kockázatok tekintetében. Kivételeket kell megállapítani azokra az esetekre, amikor az értékpapírosított kitétségeket teljes mértékben, feltétel nélkül és visszavonhatatlanul garantálják, különösen, ha azt közzszférabeli szervezetek teszik. Amennyiben állami forrásból garanciát vagy más formában támogatást nyújtanak, e rendelet az állami támogatásokra vonatkozó szabályok sérelme nélkül alkalmazandó.

- (11) Az értékpapírosítást kezdeményező vagy a szponzor nem tehet szert előnyre abból, hogy a befektetőknél potenciális befektetőknél esetlegesen több információval rendelkezik a különleges célú gazdasági egységre ruházott eszközökről, és a befektetők vagy potenciális befektetők tudta nélkül nem ruházhat a különleges célú gazdasági egységre olyan eszközöket, amelyek hitelkockázati profilja magasabb, mint az értékpapírosítást kezdeményező mérlegében szereplő hasonló eszközöké. E kötelezettség megszegése esetén az illetékes hatóságoknak szankciókat kell kiszabniuk, de kizárólag akkor, ha az említett kötelezettség megszegés szándékos volt. E tekintetben a gondatlanság önmagában nem indokolja szankciók kiszabását. Ez a kötelezettség azonban semmilyen módon sem sértheti az értékpapírosítást kezdeményező vagy szponzorok azon jogát, hogy olyan eszközöket válasszanak ki a különleges célú gazdasági egységre történő átruházás céljára, amelyek eleve átlagon felüli hitelkockázati profillal rendelkeznek az értékpapírosítást kezdeményező mérlegében maradó hasonló eszközök átlagos hitelkockázati profiljához képest, feltéve, hogy a befektetők vagy potenciális befektetők egyértelmű tájékoztatást kapnak arról, hogy a különleges célú gazdasági egységre ruházott eszközök hitelkockázati profilja magasabb. Az illetékes hatóságoknak olyan módon kell felügyelniük az e kötelezettségnek való megfelelést, hogy összehasonlítsák az értékpapírosítás alapjául szolgáló eszközöket az értékpapírosítást kezdeményező mérlegében szereplő hasonló eszközökkel.

Az összehasonlítást azon eszközök teljesítménye között kell elvégezni, amelyektől eleve hasonló teljesítmény várható, például a különleges célú gazdasági egységre ruházott, lakóingatlanl fedezett, nemteljesítő jelzaloghitelek és az értékpapírosítást kezdeményező mérlegében szereplő, lakóingatlanl fedezett, nemteljesítő jelzaloghitelek között.

Nincs olyan előfeltételezés, mely szerint az értékpapírosítás alapjául szolgáló eszközöknek az értékpapírosítást kezdeményező mérlegében szereplő átlagos eszközökhöz hasonló teljesítményt kellene felmutatniuk.

- (12) A befektetők és potenciális befektetők attól függően képesek előzetes vizsgálatot végezni, és így megalapozottan értékelní valamely értékpapírosítással létrejött eszköz hitelképességét, hogy hozzáférnek-e az ezen eszközre vonatkozó információkhoz. A meglévő uniós vívmányokra építve fontos egy olyan átfogó rendszer kialakítása, amelyben a befektetők és potenciális befektetők az ügyletek teljes futamideje alatt hozzáférnek minden lényeges információhoz, hogy ezáltal csökkenjenek az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzorok és a különleges célú gazdasági egységek adatszolgáltatási kötelezettségei, továbbá a befektetők folyamatosan, könnyen és költségmentesen hozzáférjenek az értékpapírosítással kapcsolatos megbízható információkhoz. A piac átláthatóságának fokozása érdekében létre kell hozni a releváns – elsődlegesen az értékpapírosítások alapul szolgáló kitétségeire vonatkozó – beszámolók összegyűjtésére szolgáló értékpapírosítási adattárak keretrendszerét. Ezeket az értékpapírosítási adattárakat az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságnak (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) (a továbbiakban: ESMA) kell engedélyeznie és felügyelnie. Az adatszolgáltatási kötelezettség részletes meghatározásakor az ESMA-nak gondoskodnia kell arról, hogy az említett adattáraknak szolgáltatandó információ a lehető legjobban kövesse az ilyen információk közlésére alkalmazott meglévő adatlapokat.
- (13) Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzorok és a különleges célú gazdasági egységek számára főképp azért kell általánosan kötelezővé tenni, hogy az értékpapírosításokról az értékpapírosítási adattárakon keresztül bocsásanak rendelkezésre információ, hogy a befektetők egyetlen és felügyelt forrásból jussanak hozzá az előzetes vizsgálat elvégzéséhez szükséges adatokhoz. A magán értékpapírosítások gyakran személyre szabottak. Ezek jelentősége abban rejlik, hogy lehetővé teszi a felek számára az értékpapírosítási ügylet megkötését anélkül, hogy a piacot vagy a versenytársakat tájékoztatnák az ügyletre vonatkozó érzékeny üzleti információkról (például hogy egy vállalatnak a termelése bővítéséhez van szüksége forrásokra, vagy hogy egy befektetési vállalkozás a stratégiája részeként új piacon jelenik meg), és/vagy az alapul szolgáló eszközökre vonatkozó információkról (például egy iparvállalat által keletkeztetett vevőkövetelés típusa). Ilyen esetekben a befektetők közvetlen kapcsolatban állnak az értékpapírosítást kezdeményezővel és/vagy a szponzorral, és közvetlenül tőlük kapják az előzetes vizsgálathoz szükséges információkat. Ezért helyénvaló a magán értékpapírosításokat mentesíteni azon követelmény alól, mely szerint az ügylet adatait be kell jelenteni az értékpapírosítási adattáraknak.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

- (14) Az értékpapírosítást kezdeményezőknek, a szponzoroknak és az eredeti hitelezőknek ugyanazokat a megalapozott és pontosan meghatározott hitelezési kritériumokat kell alkalmazniuk az értékpapírosítandó, mint a nem értékpapírosított kitétségekre. Amennyiben azonban a vevőkövetelések nem hitel formájában keletkeznek, azoknak nem kell hitelezési kritériumoknak megfelelniük.
- (15) Az értékpapírosítással létrejött eszközök általában nem megfelelőek a 2014/65/EU irányelv értelmében vett lakossági ügyfeleknek.
- (16) Elő kell írni, hogy az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok és a különleges célú gazdasági egységek az alapul szolgáló kitétségek hitelminőségére és teljesítményére vonatkozó minden lényeges adatot bocsássanak rendelkezésre a befektetőknek szóló jelentésben, így azokat az adatokat, amelyekből a befektetők számára egyértelműen kiderül, hogy előfordultak-e az alábbiak: az alapul szolgáló kötelezettségek kötelezettjeinek késedelmes teljesítése vagy nemteljesítése, adósságátütemezés, adósságelengedés, törlesztési haladék, visszavásárlás, a törlesztések szüneteltetése, veszteségek, leírások, a nemteljesítő kitétségek megtérülése és az alapul szolgáló kitétségek halmazában lévő eszközök teljesítményromlásának egyéb korrekciói. Az ABCP-ügyletnek nem minősülő értékpapírosítás esetében a befektetőknek szóló jelentésnek tartalmaznia kell az alapul szolgáló kitétségek és az értékpapírosítási kötelezettségek által generált pénzáramlásokkal kapcsolatos adatokat, külön részletezve az értékpapírosítási pozícióhoz kapcsolódó bevételeket és kifizetéseket, nevezetesen a hitelszerződés szerinti tőke- és kamattörlesztést, az előtörlesztést, a késedelmi kamatot és a különböző díjakat, valamint a kifizetési sorrend módosulását vagy bármely partner lecserélését kiváltó eseményekkel kapcsolatos adatokat, továbbá az egyes ügyletrészesorozatok rendelkezésére álló hitelminőség-javítás mértékére és formájára vonatkozó adatokat. Jóllehet a múltban jól teljesítettek az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítások, az STS követelmények teljesülése nem jelenti azt, hogy az értékpapírosítási pozíció kockázatmentes, és semmilyen módon nem jelzi az értékpapírosítás alapjául szolgáló hitelek minőségét. Ehelyett sokkal inkább arra utal, hogy egy prudensen és gondosan eljáró befektető képes lesz az értékpapírosítás kockázatainak elemzésére.

A hosszú távú értékpapírosítás és a rövid távú értékpapírosítás (nevezetesen ABCP-programok és ABCP-ügyletek) eltérő strukturális jellemzőinek figyelembevétele érdekében, a két eltérően működő piaci szegmensnek megfelelően kétféle STS követelménytípust kell előírni: egyrészt a hosszú távú értékpapírosításra vonatkozó követelményeket, másrészt a rövid távú értékpapírosításra vonatkozó követelményeket. Az ABCP-programok több rövid távú, lejáratukat követően megújítandó kitétségből álló ABCP-ügyleten alapulnak. Egy ABCP-ügyletben az értékpapírosítás létrejöhet többek között az alapul szolgáló kitétségek halmazára vetített változó vételárendményről szóló megállapodás révén, vagy társfinanszírozott struktúra esetén a különleges célú gazdasági egység által kibocsátott előresorolt és hátrisorolt értékpapírokkal, amikor is az előresorolt értékpapírokat ezután átruházzák egy vagy több ABCP-program vevőire. Egy STS-nek minősülő ABCP-ügylet azonban soha nem tartalmazhat újra-értékpapírosítást. Emellett az STS kritériumoknak az ABCP-program számára likviditási támogatást nyújtó szponzor konkrét szerepét is tükrözniük kell, különösen a teljes mértékben támogatott ABCP-programok esetében.

- (17) Az STS értékpapírosítás meghatározása érdekében mind nemzetközi, mind uniós szinten már eddig is több intézkedés történt. Bizonyos célú értékpapírosítások tekintetében az (EU) 2015/35⁽¹⁾ és az (EU) 2015/61⁽²⁾ felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet már jelenleg is meghatározza azoknak az STS értékpapírosításoknak a kritériumait, amelyek prudenciális szempontból kockázatérzékenyebbek.
- (18) Különleges célú gazdasági egység kizárólag olyan harmadik országban hozható létre, amely nem szerepel a Pénzügyi Akció Munkacsoportnak (a továbbiakban: FATF) a magas kockázatú és nem együttműködő joghatóságokat tartalmazó jegyzékében. Amennyiben e rendelet felülvizsgálatáig az Unió elfogadja azon harmadik országbeli joghatóságok jegyzékét, amelyek megtagadják a jó adóügyi kormányzásra vonatkozó előírások betartását, akkor ezt az uniós jegyzéket figyelembe kell venni, és azon harmadik országok referenciajegyzékeként szolgálhat, amelyekben különleges célú gazdasági egységek létesítése nem megengedett.
- (19) Alapvető fontosságú az STS értékpapírosítás általános és valamennyi ágazatban alkalmazandó fogalmának meghatározása a meglévő kritériumok, valamint az értékpapírosításhoz elégséges tőke keretében az egyszerű, átlátható és összehasonlítható értékpapírosítások meghatározása céljából a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) és az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete (IOSCO) által 2015. július 23-án elfogadott kritériumok és különösen az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽³⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságnak (Európai Bankhatóság) (a továbbiakban: EBH) az elismerhető értékpapírosításokról szóló, 2015. július 7-i véleménye alapján.

⁽¹⁾ A Bizottság (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II.) kiegészítéséről (HL L 12., 2015.1.17., 1. o.).

⁽²⁾ A Bizottság (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 11., 2015.1.17., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

- (20) Az STS kritériumok Unió-szerte történő alkalmazása nem vezethet eltérő megközelítésekhez. Az eltérő megközelítések ugyanis a több tagállamban befektetők számára akadályt jelenthetnek, mivel arra kényszerítené őket, hogy megismerjék az adott tagállami szabályozási keretek részleteit, aláírva ezzel az STS kritériumok iránti befektetői bizalmat. Az EBH-nak ezért iránymutatásokat kell kidolgoznia az STS követelmények Unió-szerte közös és egységes értelmezésének biztosítására, az esetleges értelmezési problémák kezelése érdekében. Az ilyen egységes értelmezési iránymutatás megkönnyítheti az STS kritériumoknak az értékpapírosítást kezdeményezőket, a szponzorok és a befektetők általi elfogadását. Az ESMA-nak szintén aktívan közre kell működnie az esetleges értelmezési problémák kezelésében.
- (21) Az STS kritériumok végrehajtására vonatkozó eltérő megközelítések megelőzése érdekében a három európai felügyeleti hatóságnak (a továbbiakban: EFH-k) az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága keretében koordinálnia kell saját és az illetékes hatóságok munkáját az ágazatok közötti összhang biztosítása és az STS értékpapírosításokkal kapcsolatban felmerülő gyakorlati problémák felmérése érdekében. Ennek során ki kell kérni, és amennyire lehetséges figyelembe kell venni a piaci szereplők véleményét. E megbeszélések eredményét az EFH-k honlapjain közzé kell tenni annak elősegítésére, hogy az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok, a különleges célú gazdasági egységek és a befektetők értékelni tudják az STS értékpapírosításokat, mielőtt ilyet kibocsátának, vagy ilyen pozícióba fektetnének be. Az említett koordinációs mechanizmus különösen az e rendelet végrehajtását megelőző időszakban játszik fontos szerepet.
- (22) E rendelet csak a tényleges értékesítéssel járó (a továbbiakban: tényleges adásvétel) értékpapírosításokat ismeri el STS értékpapírosításokként. A tényleges értékesítéssel járó értékpapírosításokban az alapul szolgáló kitétségek tulajdonjogát átruházzák vagy ténylegesen engedményezik a kibocsátó különleges célú gazdasági egységre. Az alapul szolgáló kitétségek különleges célú gazdasági egységre történő átruházására vagy engedményezésére nem vonatkozhatnak visszakövetelési rendelkezések az eladó fizetéseképtelensége esetére, a nemzeti fizetéseképtelenségi jogszabályok azon rendelkezéseinek sérelme nélkül, amelyek értelmében az alapul szolgáló kitétségek értékesítésére vonatkozó, az eladó fizetéseképtelenné nyilvánítását megelőző meghatározott időszakon belül kötött szerződés bizonyos szigorú feltételek fennállása esetén érvényteleníthető.
- (23) Az alapul szolgáló kitétségek tulajdonjogának tényleges adásvétel vagy azonos joghatással bíró engedményezés vagy átruházás révén történő megszerzése, valamint az, hogy az adott tényleges adásvétel vagy azonos joghatással bíró engedményezés vagy átruházás az alkalmazandó jogszabályok értelmében végrehajtható, képesített jogtanácsos által kiadott jogi szakvéleménnyel igazolható.
- (24) A „tényleges értékesítéssel járó”-nak nem minősülő értékpapírosítások esetében nem az alapul szolgáló kitétségeket ruházzák át a kibocsátó különleges célú gazdasági egységre, hanem – származtatott ügylet vagy garancia révén – azok hitelkockázatát. Ez újabb partnerkockázathoz vezet, és növeli a konstrukció összetettségét, mindenképp a származtatott ügylet tartalmából adódóan.

Az említett okokból az STS kritériumok nem engedhetik meg a szintetikus értékpapírosítást. El kell ismerni az EBH által a 2015. decemberi jelentésével tett előrelépést, amely a szintetikus értékpapírosításokra vonatkozó lehetséges STS kritériumokat határozza meg és megadja „az eszközök mérlegen tartásával járó szintetikus értékpapírosítás” és az „arbitrázs szintetikus értékpapírosítás” fogalom meghatározását. Miután az EBH egyértelműen meghatározta a kifejezetten az eszközök mérlegen tartásával járó szintetikus értékpapírosításra alkalmazandó STS kritériumokat, továbbá annak érdekében, hogy előmozdítsuk a reálgazdaság – és különösen az ilyen értékpapírosítás legnagyobb haszonélvezőinek számító kkv-k – finanszírozását, a Bizottságnak jelentést kell összeállítania és adott esetben jogalkotási javaslatot kell elfogadnia az STS keretrendszernek az ilyen értékpapírosításokra történő kiterjesztése érdekében. A Bizottság azonban az arbitrázs szintetikus értékpapírosítás tekintetében nem javasolhatja ezt a kiterjesztést.

- (25) Az eladóról a különleges célú gazdasági egységre átruházott alapul szolgáló kitétségeknek előre és egyértelműen meghatározott értékpapírosítási feltételeknek kell megfelelniük, amelyek nem tehetik lehetővé e kitétségportfólió diszkrécionális alapon történő aktív kezelését. Az eladói nyilatkozatok és szavatosságvállalások feltételeit sértő kitétség lecserélése főszabály szerint nem tekinthető aktív portfóliókezelésnek.
- (26) Az alapul szolgáló kitétségek között nem lehetnek nemteljesítő kitétségek vagy olyan kötelezettel vagy garanciavállalóval szembeni kitétségek, aki vagy amely – az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező legjobb tudomása szerint – valamilyen konkrét hitelképtelen helyzetben van (például fizetéseképtelenné nyilvánított kötelezett).

A „legjobb tudomása szerint” kitétel akkor tekintendő teljesültnek, ha az információ a kitétség kihelyezése időpontjában az adóstól, a kitétségei kezelése vagy a kockázatkezelési eljárása során az értékpapírosítást kezdeményezőtől származik, vagy ha az értékpapírosítást kezdeményező valamely harmadik féltől kapja.

Prudens megközelítést kell alkalmazni azokra a kitétségekre, amelyek nemteljesítővé váltak, és ezért átütetették őket. Nem szükséges azonban kizárni ezeket a kitétségeket az alapul szolgáló kitétségek halmazából, amennyiben az átütetésük időpontjától kezdve nem merült fel új hátralék, és az átütetésre az alapul szolgáló kitétségeknek a különleges célú gazdasági egységre való átruházása vagy engedményezése előtt legalább egy évvel került sor. Ilyen esetekben megfelelő tájékoztatással kell biztosítani a teljeskörű átláthatóságot.

- (27) Annak biztosítása érdekében, hogy a befektetők alapos előzetes vizsgálatot végezzenek, és egyszerűsödjön az alapul szolgáló kockázatok értékelése, az értékpapírosítási ügyleteket olyan kitétséghalmazokra kell építeni, amelyek eszköztípus tekintetében homogének, mint például a lakáshitelekkel álló halmaz, a vállalati hitelekkel, üzleti célú ingatlanhitelekkel és azonos kategóriába tartozó vállalkozásoknak nyújtott lízingből vagy hitelkeretekből álló halmaz, vagy gépjárműhitelekkel és gépjárműlízingből álló halmaz, vagy a személyi, családi vagy háztartási fogyasztási hitelkeretekből álló halmaz. Az alapul szolgáló kitétségek között nem lehetnek a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 44. pontjában meghatározott átruházható értékpapírok. Egyes tagállamokban bevett gyakorlat, hogy a hitelintézetek nem hitelszerződés keretében, hanem kötvények vásárlásával nyújtanak hitelt a nem pénzügyi vállalatoknak, amely helyzet figyelembevétele érdekében lehetővé kell tenni, hogy az ilyen kötvények szerepelhessenek az alapul szolgáló kitétségek között, amennyiben nem jegyzik őket kereskedési helyszínen.
- (28) Meg kell akadályozni az „originate-to-distribute” (keletkeztető és szétosztó) modell újbóli megjelenését. Ebben a modellben a hitelezők nem megalapozott, kevésbé szigorú hitelezési politikák alkalmazásával hiteleznek, mivel előre tudják, hogy a kapcsolódó kockázatokat végül harmadik feleknek adják majd el. Ennek érdekében az értékpapírosítandó kitétségeket az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező szokásos üzletmenetében, olyan hitelezési feltételek alkalmazásával kell kihelyezni, amelyek nem kevésbé szigorúak, mint az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező nem értékpapírosítandó hasonló kitétségeinek kihelyezésekor alkalmazott feltételek. A hitelezési feltételek lényeges változásairól teljeskörűen tájékoztatni kell a potenciális befektetőket, vagy a teljes mértékben támogatott ABCP-programok esetében a szponzort és az ABCP-ügyletnek közvetlenül kitett egyéb feleket. Az értékpapírosítást kezdeményezőnek vagy az eredeti hitelezőnek elegendő tapasztalattal kell rendelkeznie az értékpapírosított kitétségekhez hasonló jellegű kitétségek kihelyezése terén. Azon értékpapírosítások esetében, ahol az alapul szolgáló kitétségek lakáshitelek, a hitelek halmaza nem tartalmazhat olyan hitelt, amelyet azzal hirdettek és nyújtottak, hogy a hitelkérelmező – vagy adott esetben a közvetítő – tájékoztatást kapott arról, hogy a közzétett információkat a hitelező nem feltétlenül ellenőrzi. A hitelfelvevő hitelképességének értékelése tekintetében adott esetben meg kell felelni a 2008/48/EK ⁽¹⁾ vagy a 2014/17/EU ⁽²⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott követelményeknek vagy harmadik országok egyenértékű követelményeinek is.
- (29) Az értékpapírosítási pozíciók visszafizetésének az alapul szolgáló eszközök biztosítékául szolgáló eszközök értékesítésétől való nagy mértékű függése sebezhetőséget eredményez, amint azt az üzleti ingatlanl fedezett értékpapírok piaca egy részének a pénzügyi válság idején nyújtott gyenge teljesítménye is mutatja. Ezért az üzleti ingatlanl fedezett értékpapírok nem tekintendők STS értékpapírosításnak.
- (30) Amennyiben az értékpapírosításhoz alapul szolgáló eszközök környezeti hatásairól adatok állnak rendelkezésre, az ilyen értékpapírosítást kezdeményezőnek és a szponzornak közzé kell tennie ezeket az adatokat.

Ezért amennyiben az alapul szolgáló kitétségek lakáshitelek, gépjárműhitelek vagy gépjárműlízingek, az értékpapírosítást kezdeményezőnek, a szponzornak és az STS különleges célú gazdasági egységnek közzé kell tennie az említett lakáshitelekkel, gépjárműhitelekkel vagy gépjárműlízinggel finanszírozott eszközök környezeti teljesítményével kapcsolatos, rendelkezésre álló információkat.

- (31) Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy a különleges célú gazdasági egység használni kívánja az „STS” megjelölést az értékpapírosítására, értesíteni kell a befektetőket, az illetékes hatóságokat és az ESMA-t arról, hogy az értékpapírosítás megfelel az STS követelményeknek. Az értesítésben be kell mutatni, hogy az egyes STS kritériumok milyen módon teljesülnek. Az ESMA-nak ezt követően fel kell vennie az értékpapírosítást a honlapján tájékoztatás céljából közzétett bejelentett STS értékpapírosítások jegyzékébe. Az értékpapírosítási kibocsátás felvétele a bejelentett STS értékpapírosítások ESMA-jegyzékébe nem jelenti azt, hogy az ESMA vagy más illetékes hatóság igazolta, hogy az értékpapírosítás megfelel az STS követelményeknek. Az STS követelményeknek való megfelelés változatlanul az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység kizárólagos felelőssége. Ez a piac átláthatósága mellett azt is biztosítja, hogy az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzorok és a különleges célú gazdasági egységek feleljenek azon állításukért, hogy az értékpapírosítás STS értékpapírosítás.
- (32) Ha valamely értékpapírosítás többé már nem felel meg az STS követelményeknek, az értékpapírosítást kezdeményezőnek és a szponzornak haladéktalanul tájékoztatnia kell erről az ESMA-t és az érintett illetékes hatóságot. Emellett, amennyiben valamely illetékes hatóság közigazgatási szankciókat szabott ki egy STS értékpapírosításként bejelentett értékpapírosítás tekintetében, ezen illetékes hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell az ESMA-t annak érdekében, hogy az a bejelentett STS értékpapírosítások jegyzékében ezeket feltüntethesse, ezúton tájékoztatva a befektetőket az említett szankciókról és az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítések megbízhatóságáról. Ezért az értékpapírosítást kezdeményező és a szponzor érdeke, hogy hírnevének védelme érdekében csak alapos megfontolás után küldje meg az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítést.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/48/EK irányelve (2008. április 23.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve (2014. február 4.) a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 60., 2014.2.28., 34. o.).

- (33) A befektetőknek a felmerülő kockázatnak megfelelő, saját előzetes vizsgálatot kell végezniük, ugyanakkor biztosítani kell számukra, hogy támaszkodhassanak az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítésre, valamint az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység arra vonatkozó tájékoztatására, hogy az értékpapírosítás teljesíti-e az STS követelményeket. A befektetők azonban nem hagyatkozhatnak kizárólag és mechanikusan ezekre az értesítésekre és információkra.
- (34) A befektető, az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység számára egyaránt hasznos segítség lehet harmadik fél bevonása annak ellenőrzésébe, hogy az értékpapírosítás megfelel-e az STS követelményeknek, és ez az STS értékpapírosítások piaca iránti bizalom növeléséhez is hozzájárulhat. Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység olyan harmadik fél szolgáltatásait is igénybe veheti, amely e rendeletnek megfelelően engedéllyel rendelkezik annak vizsgálatára, hogy az értékpapírosítás megfelel-e az STS kritériumoknak. Az említett harmadik felek számára az engedélyt az illetékes hatóságok adják meg. Az ESMA-nak küldött értesítésben és ezt követően az ESMA honlapján közzétett tájékoztatásban meg kell jelölni, hogy az STS kritériumoknak való megfelelést engedéllyel rendelkező harmadik fél igazolta-e. Fontos ugyanakkor, hogy a befektetők saját értékelést is végezzenek, vállaljanak felelősséget a befektetési döntéseikért, és ne hagyatkozzanak automatikusan e harmadik felekre. Harmadik fél bevonása semmiképpen sem jelentheti azt, hogy az értékpapírosítást kezdeményezőnek, a szponzornak és az intézményi befektetőnek az értékpapírosítási tranzakció STS-ként történő kezeléséért és az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítésért viselt végső jogi felelőssége megszűnik.
- (35) A tagállamoknak illetékes hatóságokat kell kijelölniük, és fel kell ruházniuk őket a szükséges felügyeleti, vizsgálati és szankcionálási hatáskörökkel. A közigazgatási szankciókat főszabály szerint közzé kell tenni. Mivel a befektető, az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor, az eredeti hitelező és a különleges célú gazdasági egység székhelye nem feltétlenül ugyanabban a tagállamban van, vagy az említettek eltérő ágazati illetékes hatóságok felügyelete alá tartozhatnak, az érintett illetékes hatóságok közötti – ideértve az 1024/2013/EU tanácsi rendelettel⁽¹⁾ ráruházott külön feladatok tekintetében az Európai Központi Bankot (EKB) is –, valamint az EFH-kal folytatott szoros együttműködést kölcsönös információcsere és a felügyeleti tevékenységekhez nyújtott segítség útján kell biztosítani. Az illetékes hatóságoknak kizárólag szándékosan vagy gondatlanságból elkövetett jogsértés esetén kell szankciókat alkalmazniuk. A korrekciós intézkedések alkalmazása nem függhet a szándékosság vagy a gondatlanság bizonyításától. Amikor az illetékes hatóságok a szankció vagy korrekciós intézkedés megfelelő típusának és mértékének meghatározásához figyelembe veszik a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy anyagi erejét, jogi személy esetében elsősorban annak teljes árbevételét, természetes személy esetében pedig éves jövedelmét és nettó vagyonát kell számításba venni.
- (36) Az illetékes hatóságoknak szorosan koordinálniuk kell a felügyeleti tevékenységüket, és konzisztens döntéseket kell hozniuk, különösen e rendelet megsértése esetén. Amennyiben az ilyen jogsértés tárgya hibás vagy félrevezető értesítés, a jogsértést megállapító illetékes hatóságnak az EFH-kat és az érintett tagállamok illetékes hatóságait is tájékoztatnia kell. Az illetékes hatóságok közötti nézeteltérés esetén az ESMA-nak és adott esetben az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottságának gyakorolnia kell a kötelező erejű közvetítési jogkörét.
- (37) Az egyszerű, átlátható és egységesített (a továbbiakban: STS) értékpapírosítás megjelölés használatának követelményei még újak, és idővel az EBH-iránymutatások és a felügyeleti gyakorlat révén további pontosításra kerülnek majd. Annak érdekében, hogy a piaci szereplők ne tartózkodjanak az új megjelölés használatától, az illetékes hatóságokat fel kell jogosítani arra, hogy három hónapos türelmi időszakot biztosítsanak az értékpapírosítást kezdeményezőnek, a szponzornak és a különleges célú gazdasági egységnek a helyesbítésre, amennyiben jóhiszeműen hibásan használták a megjelölést. Jóhiszeműséget kell vélelmezni, amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység nem tudhatta, hogy az értékpapírosítás nem felel meg az STS megjelöléshez szükséges valamennyi STS kritériumnak. Az említett türelmi időszak alatt a kérdéses értékpapírosítást továbbra is úgy kell tekinteni, hogy megfelel az STS kritériumoknak, és nem kell törölni az ESMA által az e rendelet szerint összeállított jegyzékből.
- (38) Ez a rendelet oly módon mozdítja elő az értékpapírosítási piac több fontos elemének harmonizációját, hogy nem érinti az értékpapírosítási piaci eljárások és gyakorlatok további, a piaci szereplők által kezdeményezett kiegészítő harmonizációját. Emiatt elengedhetetlen, hogy a piaci szereplők és szakmai szervezeteik tovább folytassák a piaci gyakorlatok egységesítése érdekében megkezdett munkát, különös tekintettel az értékpapírosítási dokumentáció egységesítésére. A Bizottság kitüntetett figyelemmel kíséri a piaci szereplők egységesítési törekvéseit, és ezekről jelentést állít össze.

⁽¹⁾ A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

- (39) Az uniós jogi keret és az e rendelet közötti egységesség biztosítása érdekében módosul a 2009/65/EK ⁽¹⁾, a 2009/138/EK ⁽²⁾ és a 2011/61/EU ⁽³⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv valamint az 1060/2009/EK ⁽⁴⁾ és a 648/2012/EU ⁽⁵⁾ európai parlamenti és tanácsi rendelet azon értékpapírosítással összefüggő rendelkezések tekintetében, amelyek fő célja a belső piac kialakítása és működtetése, mindenekelőtt az intézményi befektetők számára egyenlő belső piaci versenyfeltételek biztosítása révén.
- (40) A 648/2012/EU rendelet módosítását illetően rendelkezni kell arról, hogy bizonyos feltételek teljesülése esetén a különleges célú gazdasági egységek által kötött, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre ne vonatkozzon az elszámolási kötelezettség. Ezt az indokolja, hogy a különleges célú gazdasági egységekkel kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletekben a szerződő fél az értékpapírosítási konstrukcióban biztosított hitelező, amelynek tekintetében általában biztosított a partnerkockázattal szembeni megfelelő védelem. A nem központi elszámolt származtatott ügyletek vonatkozásában a biztosítékok megkövetelt szintjének az értékpapírosítási konstrukció sajátos szerkezetétől és az azon belül már biztosított védelemtől is függenie kell.
- (41) A fedezett kötvények és az értékpapírosítások között bizonyos mértékű helyettesíthetőség áll fenn. Ennélfogva az értékpapírosítások és a fedezett kötvények használatával kapcsolatos, a fedezettkötvény-struktúrák vagy a különleges célú gazdasági egységek által kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletek eltérő kezeléséből fakadó lehetséges torzulások és arbitrázslehetőségek megakadályozása érdekében módosítani kell a 648/2012/EU rendeletet, ezáltal biztosítva a fedezett kötvényekkel összefüggő származtatott ügyletek és az értékpapírosításokkal összefüggő származtatott ügyletek koherens kezelését az elszámolási kötelezettség és a nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozó letéti követelmények tekintetében.
- (42) Az ESMA által felszámítandó felügyeleti díjak harmonizációja érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a díjtípusok, a díjköteles ügyek, a díjak összege és megfizetésük módja részletes meghatározására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban ⁽⁶⁾ foglalt elveknek megfelelően kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (43) A kockázatmegtartási követelmény pontos meghatározása, valamint az egyszerűség követelménye alá tartozó homogenitási kritériumok és a homogénnek tekintendő kitétségek pontosabb meghatározása érdekében, valamint annak biztosítása mellett, hogy a kkv-hitelek értékpapírosítását nem érik kedvezőtlen hatások, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EBH által kidolgozott szabályozástechnikai standardokat fogadjon el a kockázatmegtartás módszereire, a megtartás szintjének mérésére, a megtartott kockázatra vonatkozó egyes tilalmakra, az összevont alapon történő kockázatmegtartásra és egyes ügyletek mentesítésére, valamint a homogenitási kritériumok részletes meghatározására vonatkozóan, és annak részletes meghatározására vonatkozóan is, hogy mely alapul szolgáló kitétségek tekintendők homogénnek. A Bizottság ezeket a szabályozástechnikai standardokat az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban fogadja el. Az EBH-nak szorosan egyeztetnie kell a másik két EFH-val.
- (44) A befektetők megbízható értékpapírosítási információkhoz való folyamatos, egyszerű és díjmentes hozzáféréseinek megkönnyítése, valamint az illetékes hatóságok közötti együttműködési és információcsere-kötelezettség feltételeinek részletes meghatározása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az ESMA által kidolgozott szabályozástechnikai standardokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan: az alapul szolgáló kitétségekre vonatkozó összehasonlítható információk és a befektetőknek szóló rendszeres jelentések; azon legitim célok listája, amelyek alapján az újra-értékpapírosítás megengedett; a szolgáltatott információk, a nyilvántartásba vétel iránti kérelem és a nyilvántartásba vétel kiterjesztése iránti egyszerűsített kérelem hiánytalanságának és egységességének

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatívbeftetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1060/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) a hitelminősítő intézetekről (HL L 302., 2009.11.17., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

⁽⁶⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

az értékpapírosítási adattárak általi ellenőrizhetőségére alkalmazandó eljárások; az értékpapírosítás adatainak átláthatósági okokból szükséges biztosítása, az adatok értékpapírosítási adattárak közötti összegyűjtéséhez, összesítéséhez és összehasonlításához szükséges operatív standardok, annak meghatározása, hogy a kijelölt szervezeteknek mely információkhoz lehet hozzáférése, valamint a közvetlen hozzáférés feltételei; az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítés esetében szolgáltatni szükséges információk; egy ellenőrző harmadik fél felhatalmazásra irányuló kérelmében az illetékes hatóságokhoz benyújtandó információk; és a megosztandó információk valamint az értesítési kötelezettségek tartalma és terjedelme. A Bizottság ezeket a szabályozástechnikai standardokat az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban fogadja el. Az ESMA-nak szorosan egyeztetnie kell a másik két EFH-val.

- (45) Az eljárásnak a befektetők, értékpapírosítást kezdeményezők, szponzorok és különleges célú gazdasági egységek számára történő megkönnyítése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra is, hogy az ESMA által kidolgozott végrehajtás-technikai standardokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan: az értékpapírosítási pozíciók tulajdonosainak rendelkezésére bocsátandó információk adatlapja; az értékpapírosítási adattárba történő nyilvántartásba vétel iránti kérelem és a nyilvántartásba vétel kiterjesztése iránti kérelem formátuma; az információszolgáltatáshoz szükséges adatlap; az értékpapírosítási adattár számára szolgáltatandó információk adatlapja, figyelembe véve a meglévő értékpapírosítási adatgyűjtők által kifejlesztett megoldásokat; valamint a befektetők és az illetékes hatóságok számára az STS követelmények teljesítésének értékeléséhez elegendő információt nyújtó, az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítés adatlapja. A Bizottság ezeket a végrehajtás-technikai standardokat az EUMSZ 291. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok útján, az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban fogadja el. Az ESMA-nak szorosan egyeztetnie kell a másik két EFH-val.
- (46) mivel e rendelet céljait, nevezetesen az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározását és az STS értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani az értékpapírosítási piacok globális működésére és arra való tekintettel, hogy egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítani a belső piacon az értékpapírosításban részt vevő minden intézményi befektető és egyéb szervezet számára, az Unió szintjén azonban léptékű vagy hatásuk miatt a célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az említett célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (47) Ezt a rendeletet azon értékpapírosításokra kell alkalmazni, amelyek értékpapírjait 2019. január 1-jén vagy azt követően bocsátották ki.
- (48) Az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok és a különleges célú gazdasági egységek 2019. január 1-jén fennálló értékpapírosítási pozíciókra akkor használhatják az „STS” megjelölést, ha az értékpapírosítások – egyes követelmények esetében az értesítés időpontjában, más követelmények esetében pedig az értékpapírosítás kezdeményezésének időpontjában – megfelelnek az STS követelményeknek. E célból az értékpapírosítást kezdeményezőknek, a szponzoroknak és a különleges célú gazdasági egységeknek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az ESMA részére benyújtsák az e rendelet szerinti, az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítést. Az értékpapírosítás bármilyen későbbi módosítását el kell fogadni, amennyiben az értékpapírosítás továbbra is megfelel az összes alkalmazandó STS követelménynek.
- (49) Az előzetes vizsgálatra vonatkozó követelményeket, amelyeket e rendelet alkalmazásának kezdőnapja előtt a hatályos uniós joggal összhangban alkalmaznak, továbbra is alkalmazni kell a 2011. január 1-jén vagy azt követően kibocsátott értékpapírosításokra, valamint a 2011. január 1-je előtt kibocsátott értékpapírosításokra abban az esetben, ha azokba 2014. december 31-ét követően új alapul szolgáló kitételeket vontak be, akár helyettesítőként is. A 625/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet⁽¹⁾ vonatkozó rendelkezéseiben foglalt, az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ értelmében vett hitelintézetek és befektetési vállalkozások számára előírt kockázatkezelési követelményeket az e rendeletnek megfelelő kockázatkezelésről szóló szabályozástechnikai standardok alkalmazásának kezdő időpontjáig alkalmazni kell. A jogbiztonság érdekében a hitelintézeteknek, a befektetési vállalkozásoknak, a biztosítóknak, a viszontbiztosítóknak és az alternatív-befektetésialap-kezelőknek az e rendelet alkalmazásának kezdőnapján fennálló értékpapírosítási pozíciók tekintetében továbbra is alkalmazniuk kell az 575/2013/EU rendelet 405. cikkét és a 625/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet I., II., III. fejezetét és 22. cikkét, az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelet 254. és 255. cikkét, valamint a 231/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet⁽³⁾ 51. cikkét.

⁽¹⁾ A Bizottság 625/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. március 13.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a befektetőkre, szponzorokra, eredeti hitelező és értékpapírosítást kezdeményező intézményekre vonatkozóan az átruházott hitelkockázattal szembeni kitételekkel kapcsolatos követelményeket meghatározó szabályozástechnikai standardok útján történő kiegészítéséről (HL L 174., 2014.6.13., 16. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 231/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2012. december 19.) a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a mentességek, az általános működési feltételek, a letétkezelők, a tőkeáttétel, az átláthatóság és a felügyelet tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 83., 2013.3.22., 1. o.).

Annak érdekében, hogy az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok és a különleges célú gazdasági egységek megfeleljenek a rájuk vonatkozó átláthatósági követelményeknek, az e rendelet alapján a Bizottság által elfogadandó szabályozástechnikai standardok alkalmazásáig az (EU) 2015/3 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet⁽¹⁾ I–VIII. mellékletében említett információkat nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet az értékpapírosítás általános keretrendszerét határozza meg. Meghatározza az értékpapírosítás fogalmát, és megállapítja az értékpapírosításban részt vevő felek által teljesítendő előzetes vizsgálati, kockázatmegtartási és átláthatósági követelményeket, a hitelnyújtás kritériumait, az értékpapírosítások lakossági ügyfelek számára történő értékesítésére vonatkozó követelményeket, az újra-értékpapírosítás tilalmát, a különleges célú gazdasági egységre vonatkozó követelményeket, valamint az értékpapírosítási adattárakra vonatkozó feltételeket és eljárásokat. Megteremti továbbá az egyszerű, átlátható és egységesített (a továbbiakban: STS) értékpapírosítás egyedi keretrendszerét.

(2) Ez a rendelet az intézményi befektetőkre, valamint az értékpapírosítást kezdeményezőkre, a szponzorokra, az eredeti hitelezőkre, és a különleges célú gazdasági egységekre alkalmazandó.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „értékpapírosítás”: olyan ügylet vagy konstrukció, amelynél a kitettséggel vagy kitettségek halmazával kapcsolatos hitelkockázatot több ügyletrézsorozatba sorolják, és amely az alábbiak közül mindegyik jellemzőnek megfelel:
  - a) az ügylet vagy konstrukció keretében eszközölt kifizetések attól függenek, hogy a kitettség vagy kitettségek halmaza hogyan teljesít;
  - b) az ügyletrézsorozatok egymáshoz viszonyított alárendeltsége határozza meg a veszteségek eloszlását az ügylet vagy konstrukció futamideje alatt;
  - c) az ügylet vagy konstrukció nem keletkeztet olyan kitettséget, amely az 575/2013/EU rendelet 147. cikkének (8) bekezdésében felsorolt valamennyi jellemzővel rendelkezik.
2. „különleges célú gazdasági egység”: az értékpapírosítást kezdeményezőtől és a szponzortól eltérő gazdasági társaság, vagyongazdálkodó vagy egyéb szervezet, amelyet egy vagy több értékpapírosítás megvalósítására hoztak létre, amelynek tevékenysége az említett cél végrehajtásához szükséges tevékenységekre korlátozódik, és amelynek struktúrája úgy van kialakítva, hogy az értékpapírosítást kezdeményező kötelezettségei elkülönüljenek a különleges célú gazdasági egység kötelezettségeitől;
3. „értékpapírosítást kezdeményező”: olyan szervezet:
  - a) amely vagy önmagán vagy hozzá kapcsolódó szervezeten keresztül közvetlenül vagy közvetetten részese volt annak az eredeti megállapodásnak, amelyben meghatározták az adós vagy a potenciális adós azon kötelezettségeit vagy potenciális kötelezettségeit, melyek az értékpapírosítás tárgyát képező kitettségeket eredményezték; vagy
  - b) amely saját számlájára megvásárolja egy harmadik fél kitettségeit, majd értékpapírosítja azokat;
4. „újra-értékpapírosítás”: olyan értékpapírosítás, ahol az alapul szolgáló kitettségek legalább egyike értékpapírosítási pozíció;
5. „szponzor”: az értékpapírosítást kezdeményezőtől különböző, az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott, akár az Unióban, akár azon kívül található hitelintézet, vagy a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás, amely
  - a) olyan eszközfedeztetű kereskedelmiértékpapír-kibocsátási programot vagy más értékpapírosítást hoz létre és működtet, amelynek keretében kitettségeket vásárolnak harmadik fél szervezetektől, vagy

⁽¹⁾ A Bizottság (EU) 2015/3 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. szeptember 30.) az 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a strukturált pénzügyi eszközök közzétételi követelményeire vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 2., 2015.1.6., 57. o.).

- b) olyan eszközfedeztetű kereskedelmiértékpapír-kibocsátási programot vagy más értékpapírosítást hoz létre, amelynek keretében kitettségeket vásárol harmadik fél szervezetektől, és az értékpapírosítást kísérő napi szintű aktív portfóliókezelést egy olyan szervezetre bízta, amely a 2009/65/EK irányelvvel, a 2011/61/EU irányelvvel vagy a 2014/65/EU irányelvvel összhangban erre jogosult;
6. „ügyletrészsorozat”: egy kitettséghez vagy kitettségek egy halmazához kapcsolódó hitelkockázat szerződésben meghatározott szegmense, ahol e szegmens egy pozíciójához nagyobb vagy kisebb hitelveszteség-kockázat kapcsolódik, mint a más szegmens ugyanilyen méretű pozíciójához tartozó hitelveszteség-kockázat, figyelmen kívül hagyva a harmadik felek által az ezen vagy más szegmens pozíciói tulajdonosainak közvetlenül nyújtott hitelkockázati fedezeteket;
7. „eszközfedeztetű kereskedelmiértékpapír-kibocsátási program” vagy „ABCP-program”: olyan értékpapírosítási program, amelynek keretében kibocsátott értékpapírok túlnyomórészt egyéves vagy annál rövidebb eredeti lejáratú eszközfedeztetű kereskedelmi értékpapírok;
8. „eszközfedeztetű kereskedelmi értékpapír ügylet” vagy „ABCP-ügylet”: ABCP-programon belüli értékpapírosítás;
9. „hagyományos értékpapírosítás”: az értékpapírosított kitettségekben való gazdasági érdekeltség átruházásával járó értékpapírosítás az ezen kitettségek tulajdonjogának az értékpapírosítás kezdeményezőjétől egy különleges célú gazdasági egységre való átruházásával vagy egy különleges célú gazdasági egység általi közvetett részesedésen keresztül való átruházásával, úgy, hogy a kibocsátott értékpapírok az értékpapírosítást kezdeményező számára nem jelentenek fizetési kötelezettséget;
10. „szintetikus értékpapírosítás”: olyan értékpapírosítás, amelynél a kockázati transzfer hitelderivatívákkal vagy garanciákkal valósul meg, és az értékpapírosított kitettségek az értékpapírosítást kezdeményező kitettségei maradnak;
11. „befektető”: értékpapírosítási pozícióval rendelkező természetes vagy jogi személy;
12. „intézményi befektető”: olyan befektető, amely a következők valamelyike:
- a) a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 1. pontjában meghatározott biztosító;
  - b) a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 4. pontjában meghatározott viszontbiztosító;
  - c) az (EU) 2016/2341 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikkével összhangban az ezen irányelv hatálya alá tartozó foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény, kivéve, ha ezen intézmény esetében a tagállam az említett irányelv 5. cikkével összhangban úgy döntött, hogy részben vagy teljesen eltekint az említett irányelv alkalmazásától; vagy befektetéskezelő vagy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény által a 2016/2341 (EU) irányelv 32. cikkével összhangban megbízott, engedéllyel rendelkező szervezet;
  - d) a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott, az Unióban alternatív befektetési alapokat kezelő és/vagy forgalmazó alternatívbefektetési-alap-kezelő (ABAK);
  - e) a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozást (ÁÉKBV) kezelő alapkezelő társaság;
  - f) saját maga által kezelt ÁÉKBV, azaz a 2009/65/EK irányelvnek megfelelően engedélyezett olyan befektetési társaság, amely nem jelölt ki az említett irányelvnek megfelelően engedélyezett alapkezelő társaságot;
  - g) az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában, az említett rendelet alkalmazásában meghatározott hitelintézet, vagy az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás;
13. „hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó”: olyan szervezet, amely napi szinten foglalkozik vásárolt követelések egy halmaza vagy az alapul szolgáló hitelkitettségek kezelésével;
14. „likviditási hitelkeret”: olyan szerződéses megállapodással létrejövő értékpapírosítási pozíció, melynek célja finanszírozást biztosítani, hogy a befektetők számára biztosítva legyen a határidőn belül a pénzáramlás;
15. „rulírozó kitettség”: olyan kitettség, amelynél a hitelfelvevők egyenlegei a hitelfelvételi és visszafizetési döntéseiknek megfelelően a megállapodott értékhatáron belül ingadozhatnak;
16. „rulírozó értékpapírosítás”: olyan értékpapírosítás, amelynél maga az értékpapírosítási struktúra rulírozó jellegű a kitettségek halmazába új kitettségek bekerülése vagy kitettségek kikerülése révén, függetlenül attól, hogy a kitettségek rulírozó vagy nem rulírozó kitettségek-e;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2341 irányelve (2016. december 14.) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 354., 2016.12.23., 37. o.).

17. „gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezés”: olyan szerződéses rendelkezés rulírozó kitétségek értékpapírosításánál vagy rulírozó értékpapírosításánál, amely meghatározott események bekövetkezése esetére előírja a befektető értékpapírosítási pozícióinak visszafizetését e pozíciók eredetileg meghatározott lejárata előtt;
18. „első veszteségviselő ügyletrészsorozat”: az értékpapírosításnál a leginkább alárendelt ügyletrészsorozat, azaz az első ügyletrészsorozat, amely az értékpapírosított kitétségeknél felmerülő veszteséget viseli, és ezáltal védelmet nyújt a második veszteségviselő kategóriába tartozó, valamint adott esetben magasabb minősítésű ügyletrészsorozatoknak;
19. „értékpapírosítási pozíció”: értékpapírosításnak való kitétség;
20. „eredeti hitelező”: az a szervezet, amely vagy önmaga vagy hozzá kapcsolódó szervezeten keresztül közvetlenül vagy közvetetten megkötötte azt az eredeti megállapodást, amelyben meghatározták az adós vagy a potenciális adós azon kötelezettségeit vagy potenciális kötelezettségeit, melyek az értékpapírosítás tárgyát képező kitétségeket eredményezték;
21. „teljes mértékben támogatott ABCP-program”: olyan ABCP-program, amelyet annak szponzora közvetlenül és teljes mértékben támogat oly módon, hogy a különleges célú gazdasági egység(ek) részére egy vagy több likviditási hitelkeretet biztosít, amely legalább az alábbiak mindegyikére kiterjed:
  - a) az ABCP-program valamennyi likviditási és hitelkockázata;
  - b) az értékpapírosított kitétség valamennyi lényeges felhígulási kockázata;
  - c) ABCP-ügylet szintű és ABCP-program szintű minden egyéb költség, amennyiben szükséges ahhoz, hogy garantálni lehessen a befektetőnek az ABCP utáni összegek teljes kifizetését;
22. „teljes mértékben támogatott ABCP-ügylet”: olyan ABCP-ügylet, amelyet az ügylet vagy az ABCP-program szintjén teljes mértékben támogat egy likviditási hitelkeret, amely legalább az alábbiak mindegyikére kiterjed:
  - a) az ABCP-ügylet valamennyi likviditási és hitelkockázata;
  - b) az ABCP-ügylet keretében értékpapírosított kitétségek valamennyi lényeges felhígulási kockázata;
  - c) ABCP-ügylet szintű és ABCP-program szintű minden egyéb költség, amennyiben szükséges ahhoz, hogy garantálni lehessen a befektetőnek az ABCP utáni összegek teljes kifizetését;
23. „értékpapírosítási adattár” olyan jogi személy, amely központilag összegyűjti és kezeli az értékpapírosítások adatait;

E rendelet 10. cikkének alkalmazásában, ahol a 648/2012/EU rendelet 61., 64., 65., 66., 73., 78., 79. és 80. cikke kereskedési adattárra utal, ott értékpapírosítási adattárat kell érteni.

3. cikk

Értékpapírosítások értékesítése lakossági ügyfeleknek

- (1) Értékpapírosítási pozíció eladója kizárólag abban az esetben értékesíthet ilyen pozíciót a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 11. pontjában meghatározott lakossági ügyfélnek, ha valamennyi alábbi feltétel teljesül:
  - a) az értékpapírosítási pozíció eladója a 2014/65/EU irányelv 25. cikkének (2) bekezdésével összhangban alkalmassági tesztet végzett;
  - b) az értékpapírosítási pozíció eladója az a) pontban említett teszt alapján meggyőződött arról, hogy az értékpapírosítási pozíció az adott lakossági ügyfélnek alkalmas befektetés;
  - c) az értékpapírosítási pozíció eladója jelentés keretében haladéktalanul beszámolt a lakossági ügyfélnek az alkalmassági teszt eredményéről.
- (2) Amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek és az adott lakossági ügyfél pénzügyeszköz-portfóliója nem haladja meg az 500 000 EUR-t, az eladónak biztosítania kell, hogy a lakossági ügyfél az általa a (3) bekezdéssel összhangban megadott információk alapján nem fekteti be pénzügyeszköz-portfóliójának összesen több mint 10 %-át értékpapírosítási pozíciókba, valamint hogy az egy vagy több értékpapírosítási pozícióba fektetett kezdeti összeg legalább 10 000 EUR.
- (3) A lakossági ügyfélnek az eladó részére pontos információkat kell szolgáltatnia a pénzügyeszköz-portfóliójáról, beleértve az értékpapírosítási pozíciókba való befektetéseket is.
- (4) A (2) és a (3) bekezdés alkalmazásában a lakossági ügyfél pénzügyeszköz-portfóliójába beletartoznak a készpénz-betét és a pénzügyi eszközök, a biztosítékként nyújtott pénzügyi eszközök azonban nem.

4. cikk

A különleges célú gazdasági egységekre vonatkozó követelmények

A különleges célú gazdasági egységnek nem lehet a székhelye olyan harmadik országban, amely vonatkozásában az alábbiak bármelyike fennáll:

- a) a harmadik ország szerepel az FATF magas kockázatú és nem együttműködő joghatóságokat tartalmazó jegyzékében;
- b) a harmadik ország nem kötött olyan megállapodást valamely tagállammal, amely biztosítja, hogy ez a harmadik ország teljes mértékben megfeleljen a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) jövedelem- és tőkeadóztatási modellegezményének 26. cikkében vagy az OECD adóügyi információcseréről szóló modellegezményében megállapított szabályoknak, és biztosítsa az adóügyi információk, köztük a többoldalú adóügyi megállapodások tényleges cseréjét.

2. FEJEZET

MINDEN ÉRTÉKPÁPIROSÍTÁSRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

5. cikk

Az intézményi befektetők által elvégzendő előzetes vizsgálatra vonatkozó követelmények

(1) Értékpapírosítási pozíció tulajdonlását megelőzően az értékpapírosítást kezdeményezőtől, szponzortól és eredeti hitelezőtől eltérő intézményi befektetőnek ellenőriznie kell, hogy:

- a) amennyiben az Unióban székhellyel rendelkező, értékpapírosítást kezdeményező vagy eredeti hitelező nem az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában meghatározott hitelintézet vagy befektetési vállalkozás, megbízható és pontosan meghatározott kritériumok, valamint a hitelek jóváhagyására, módosítására, megújítására és finanszírozására vonatkozó egyértelműen meghatározott eljárások alapján nyújtja az alapul szolgáló kitétségeket eredményező valamennyi hitelt, továbbá rendelkezik az e kritériumok és eljárások alkalmazásához szükséges hatékony rendszerekkel, e rendelet 9. cikkének (1) bekezdésével összhangban;
- b) amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező vagy eredeti hitelező székhelye harmadik országban található, megbízható és pontosan meghatározott kritériumok, valamint a hitelek jóváhagyására, módosítására, megújítására és finanszírozására vonatkozó egyértelműen meghatározott eljárások alapján nyújtja az alapul szolgáló kitétségeket eredményező valamennyi hitelt, továbbá rendelkezik az e kritériumok és eljárások alkalmazásához szükséges hatékony rendszerekkel annak biztosítása érdekében, hogy a hitelyújtás az adós hitelképességének alapos elemzésén alapuljon;
- c) amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező székhelye az Unióban található, a 6. cikkel összhangban folyamatosan jelentős mértékű nettó gazdasági érdekeltséget tart fenn, és a kockázatmegtartást a 7. cikkel összhangban közli az intézményi befektetővel;
- d) amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező székhelye harmadik országban található, folyamatosan jelentős mértékű nettó gazdasági érdekeltséget tart fenn, amely semmilyen esetben sem lehet kevesebb – a 6. cikkel összhangban meghatározva – 5 %-nál, és a kockázatmegtartást közli az intézményi befektetővel;
- e) az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy adott esetben a különleges célú gazdasági egység rendelkezésre bocsátotta a 7. cikkben meghatározott információkat az említett cikkben megállapított módon és gyakorisággal.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a teljes mértékben támogatott ABCP-ügyletek esetében az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott követelmény a szponzorra alkalmazandó. Ilyen esetekben a szponzornak ellenőriznie kell, hogy a nem hitelintézet vagy befektetési vállalkozás értékpapírosítást kezdeményező vagy eredeti hitelező, megbízható és pontosan meghatározott kritériumok, valamint a hitelek jóváhagyására, módosítására, megújítására és finanszírozására vonatkozó egyértelműen meghatározott eljárások alapján nyújtja az alapul szolgáló kitétségeket eredményező valamennyi hitelt, továbbá a 9. cikk (1) bekezdésével összhangban rendelkezik az e kritériumok és eljárások alkalmazásához szükséges hatékony rendszerekkel.

(3) Értékpapírosítási pozíció tulajdonlását megelőzően az értékpapírosítást kezdeményezőtől, szponzortól és az eredeti hitelezőtől eltérő intézményi befektetőnek előzetes vizsgálatot kell végeznie, amely lehetővé teszi számára a felmerülő kockázatok számbavételét. E vizsgálatnak legalább a következők mindegyikére ki kell terjednie:

- a) az egyes értékpapírosítási pozíciók és az alapul szolgáló kitétségek kockázati jellemzői;
- b) az értékpapírosítás mindazon strukturális jellemzői, amelyek jelentősen befolyásolhatják az értékpapírosítási pozíció teljesítményét, beleértve a szerződésben meghatározott kifizetési sorrendet, a kifizetési sorrendhez kapcsolódó kiváltó eseményeket, a hitelminőség-javítást, a likviditásjavítást, a piaci értékhez kötött kiváltó eseményeket, valamint a nemteljesítés ügyletspecifikus meghatározását;

- c) az olyan értékpapírosítások esetében, amelyeknek az STS kritériumoknak való megfeleléséről a 27. cikkkel összhangban értesítést küldtek, az, hogy az értékpapírosítás megfelel-e a 19–22. cikkben, a 23–26. cikkben és a 27. cikkben megállapított követelményeknek. Az intézményi befektetők megfelelő mértékben támaszkodhatnak a 27. cikk (1) bekezdése szerinti, az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítésre és az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység által az STS követelmények teljesítésével kapcsolatban közölt információkra, de nem támaszkodhatnak kizárólag vagy automatikusan erre az értesítésre vagy információkra.

Az első albekezdés a) és b) pontjától eltérve, teljes mértékben támogatott ABCP-program esetében az ABCP-program által kibocsátott kereskedelmi értékpapírokba fektető intézményi befektetőknek mérlegelniük kell az ABCP-program jellemzőit és a teljes likviditási támogatást.

(4) Az értékpapírosítást kezdeményezőtől, szponzortól és eredeti hitelezőtől eltérő, értékpapírosítási pozíciót tulajdonló intézményi befektetőnek legalább:

- a) az értékpapírosítási pozíció kockázati profiljának és adott esetben az intézményi befektető kereskedési és nem kereskedési könyvének megfelelő arányos írásbeli eljárást kell kialakítania az (1) és a (3) bekezdésben foglalt teljesítésének, valamint az értékpapírosítási pozíció és az alapul szolgáló kitétségek teljesítményének folyamatos nyomon követésére.

Ha az értékpapírosítás és az alapul szolgáló kitétségek tekintetében releváns, az említett írásbeli eljárásokkal nyomon kell követni a kitétségek típusát, azon hitelek arányát, amelyek esetében 30, 60, vagy 90 napot meghaladó késedelem áll fenn, a nemteljesítési rátákat, az előtörlesztési rátákat, a végrehajtás alatti hiteleket, a nemteljesítő kitétségek megtérülési rátáit, a visszavásárlásokat, a hitelmódosításokat, a törlesztések szüneteltetését, a biztosítékok típusait és ingatlanfedezet esetében azt, hogy az ingatlanban a tulajdonos lakik-e, a hitelbírálati pontszámoknak vagy a hitelképesség más mérőszámainak gyakorisági eloszlását az alapul szolgáló kitétségek szerint, az ágazati és földrajzi diverzifikációt, valamint a hitelfedezeti ráták megfelelő érzékenységi vizsgálatot lehetővé tevő szélességű sávokba sorolt gyakorisági eloszlását. Amennyiben az alapul szolgáló kitétségek maguk is értékpapírosítási pozíciók, a 8. cikk szerint lehetséges módon, az intézményi befektetőnek az e pozíciók alapjául szolgáló kitétségeket is figyelemmel kell kísérnie;

- b) teljes mértékben támogatott ABCP-programtól eltérő értékpapírosítás esetében rendszeresen az alapul szolgáló kitétséget támogató biztosítékokra és pénzáramlásokra vonatkozó stresszteszteteket kell végeznie, vagy – ha nem áll rendelkezésre elegendő adat a pénzáramlásokra és a biztosítékok értékére vonatkozóan – a veszteségekre vonatkozó feltételezésekre irányuló stresszteszteteket, figyelembe véve az értékpapírosítási pozícióval összefüggő kockázat jellegét, méretét és összetettségét;
- c) teljes mértékben támogatott ABCP-program esetében rendszeresen el kell végeznie a szponzor fizetőképességére és likviditására vonatkozó stresszteszteteket;
- d) biztosítania kell vezetőtestülete belső tájékoztatását annak érdekében, hogy a vezetőtestület tudatában legyen az értékpapírosítási pozícióból eredő lényeges kockázatoknak, valamint biztosítva legyen e kockázatok megfelelően kezelése;
- e) képesnek kell lennie arra, hogy kérelemre bizonyítsa az illetékes hatóságai számára, hogy átfogóan és alaposan ismeri az értékpapírosítási pozícióját és az annak alapjául szolgáló kitétségeket, továbbá hogy írásba foglalt szabályzatokat és eljárásokat vezetett be az értékpapírosítási pozícióból eredő kockázatok kezelésére, az (1) és a (2) bekezdéssel összhangban az ellenőrzések és az előzetes vizsgálatok nyilvántartására, valamint az egyéb releváns információk nyilvántartására; és
- f) a teljes mértékben támogatott ABCP-programoknak való kitétségek esetében képesnek kell lennie arra, hogy kérelemre bizonyítsa az illetékes hatóságai számára, hogy átfogóan és alaposan ismeri a szponzor hitelminőségét és a nyújtott likviditási hitelkeret feltételeit.

(5) E cikk (1)–(4) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben egy intézményi befektető felhatalmazott egy másik intézményi befektetőt arra, hogy olyan befektetéskezelési döntéseket hozzon, amelynek következményeként a megbízást adó intézményi befektetőnek értékpapírosítási kitétsége keletkezhet, ez utóbbi utasíthatja a befektetéskezelőt, hogy teljesítse a megbízást adó félnek az e cikk szerinti kötelezettségét az e döntésekből eredő értékpapírosítási kitétségek tekintetében. A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy intézményi befektető e bekezdés alapján utasítást kapott, hogy teljesítse egy másik intézményi befektető kötelezettségeit, és ezt nem teszi meg, akkor a 32. és a 33. cikk szerinti szankciókat ne az értékpapírosításnak kitétt intézményi befektetővel, hanem a befektetéskezelő fél befektetővel szemben lehessen kiszabni.

6. cikk

Kockázatmegtartás

(1) Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező köteles folyamatosan jelentős mértékű, legalább 5 %-os nettó gazdasági érdekeltséget megtartani az értékpapírosításban. Az említett érdekeltséget az értékpapírosítás kezdeményezésekor kell mérni, és a mérlegen kívüli tételeknél a névérték alapján kell meghatározni. Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező nem állapodott meg egymás közt arról, hogy

melyikük tartja meg a jelentős mértékű nettó gazdasági érdekeltséget, azt az értékpapírosítást kezdeményezőnek kell megtartania. A kockázatmegtartási követelmények egyetlen adott értékpapírosítás esetében sem alkalmazhatók többszörsően. A jelentős mértékű nettó gazdasági érdekeltség nem osztható meg az érdekeltséget megtartó felek különböző típusai között, továbbá nem képezheti sem hitelkockázat-mérséklés, sem fedezeti ügylet tárgyát.

E cikk alkalmazásában nem tekinthető értékpapírosítást kezdeményezőnek az a szervezet, amely kizárólag kitettségek értékpapírosításának céljából jött létre vagy működik.

(2) Az értékpapírosítást kezdeményezők nem választhatnak ki a különleges célú gazdasági egységre ruházandó eszközöket azzal a céllal, hogy az ezeken az eszközökön keletkező veszteség az ügylet futamideje alatt, vagy ha az négy évnél hosszabb, legfeljebb négy év alatt, nagyobb legyen, mint az értékpapírosítást kezdeményező mérlegében lévő hasonló eszközökön keletkező veszteség ugyanazon időszak alatt. Amennyiben az illetékes hatóság e tilalom megsértésére utaló bizonyítékot talál, meg kell vizsgálnia a különleges célú gazdasági egységre átruházott eszközöknek, valamint az értékpapírosítást kezdeményező mérlegében lévő hasonló eszközöknek a teljesítményét. Amennyiben az átruházott eszközök teljesítménye az értékpapírosítást kezdeményező szándékának következményeként lényegesen elmarad az értékpapírosítást kezdeményező mérlegében lévő hasonló eszközök teljesítményétől, az illetékes hatóságnak szankciót kell kiszabnia a 32. és a 33. cikk szerint.

(3) Az (1) bekezdés értelmében kizárólag az alábbiak minősülnek jelentős mértékű, legalább 5 %-os nettó gazdasági érdekeltség megtartásának:

- a) a befektetőknek eladott vagy a befektetőkre átruházott minden egyes ügyletrészsorozatból a névérték legalább 5 %-ának megtartása;
- b) rulírozó értékpapírosítás vagy rulírozó kitettségek értékpapírosítása esetén minden egyes értékpapírosított kitettség névértékének legalább 5 %-os mértékéig az értékpapírosítást kezdeményező érdekeltségének megtartása;
- c) véletlenszerűen kiválasztott, legalább az értékpapírosított kitettségek névértékének 5 %-ával egyenértékű kitettségek megtartása, amennyiben ezeket a nem értékpapírosított kitettségeket az értékpapírosítás során egyébként értékpapírosították volna, feltéve, hogy a potenciálisan értékpapírosítandó kitettségek száma az értékpapírosítás kezdeményezésekor legalább 100;
- d) az első veszteségviselő ügyletrészsorozat és – amennyiben ennek megtartása nem éri el az értékpapírosított kitettségek névértékének 5 %-át – szükség esetén a befektetőkre átruházott vagy a befektetőknek eladott ügyletrészsorozatokkal azonos vagy magasabb kockázati profilú, és a befektetőkre átruházott vagy a befektetőknek eladott ügyletrészsorozatknál nem korábbi lejáratú ügyletrészsorozatok megtartása úgy, hogy a megtartott rész összesen legalább az értékpapírosított kitettségek névértékének 5 %-ával egyenlő; vagy
- e) az értékpapírosításba bevont valamennyi értékpapírosított kitettség 5 %-ánál nem kevesebb első veszteségviselő kitettség megtartása.

(4) Amennyiben a 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében vett, az Unióban székhellyel rendelkező vegyes pénzügyi holdingtársaság, az Unióban székhellyel rendelkező anyaintézmény vagy pénzügyi holdingtársaság, vagy annak egyik, az 575/2013/EU rendelet szerinti leányvállalata értékpapírosítást kezdeményezőként vagy szponzorként egy vagy több olyan hitelintézet, befektetési vállalkozástól vagy egyéb pénzügyi vállalkozástól származó kitettségeket értékpapírosít, amelyekre a felügyelet összevont (konszolidált) alapon vonatkozik, az (1) bekezdésben említett követelmény az Unióban székhellyel rendelkező kapcsolt anyaintézmény, pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság összevont (konszolidált) helyzete alapján teljesíthető.

Az első albekezdés csak akkor alkalmazandó, ha az értékpapírosított kitettséget létrehozó hitelintézet, befektetési vállalkozás vagy pénzügyi vállalkozás megfelel a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 79. cikkében meghatározott követelményeknek, és időben az értékpapírosítást kezdeményező vagy szponzor, valamint az Unióban székhellyel rendelkező, uniós szintű hitelintézeti anyavállalat, pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság rendelkezésére bocsátja az e rendelet 5. cikkében megállapított követelmények teljesítéséhez szükséges információkat.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/87/EK irányelve (2002. december 16.) a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről, valamint a 73/239/EGK, a 79/267/EGK, a 92/49/EGK, a 92/96/EGK, a 93/6/EGK és a 93/22/EGK tanácsi irányelvek, illetve a 98/78/EK és 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek módosításáról (HL L 35., 2003.2.11., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

(5) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben az értékpapírosított kitétségek az alábbiakkal szembeni kitétségek, vagy azokat az alábbiak teljes egészükben, feltétel nélkül és visszavonhatatlanul garantálják:

- a) központi kormányzatok vagy központi bankok;
- b) a tagállamok regionális kormányzatai, helyi hatóságai és az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 8. pontja értelmében vett közszektorbeli intézményei;
- c) olyan intézmények, amelyekhez az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címének 2. fejezete alapján 50 %-os vagy annál alacsonyabb kockázati súlyt kell rendelni;
- d) az (EU) 2015/1017 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 2. cikkének 3. pontjának értelmében vett nemzeti fejlesztési bankok vagy intézmények; vagy
- e) az 575/2013/EU rendelet 117. cikkében felsorolt multilaterális fejlesztési bankok.

(6) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó az egyértelmű, átlátható és nyilvánosan hozzáférhető indexen alapuló ügyletekre, amennyiben az alapul szolgáló referenciaelemek azonosak valamely széles körű kereskedelemben használt indexet alkotó elemekkel, vagy más – értékpapírosított pozíciótól eltérő – forgalomképes értékpapírok.

(7) Az EBH szorosan együttműködve az ESMA-val és az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽²⁾ létrehozott Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatósággal (EIOPA) szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a kockázatmegtartási követelmények részletes meghatározására, különös tekintettel a következőkre:

- a) a kockázatmegtartásnak a (3) bekezdés szerinti módszerei, ideértve a követelmények szintetikus vagy függő kockázatmegtartási formában történő teljesítését;
- b) az (1) bekezdésben említett megtartási szint mérése;
- c) a megtartott érdekeltség fedezésének és értékesítésének tilalma;
- d) a (4) bekezdés szerinti összevont (konszolidált) alapon történő kockázatmegtartás feltételei;
- e) a (6) bekezdésben említett, egyértelmű, átlátható és nyilvánosan hozzáférhető indexen alapuló ügyletek mentesítésének feltételei;

Az EBH 2018. július 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

7. cikk

Az értékpapírosítást kezdeményezőre, a szponzorra és a különleges célú gazdasági egységre vonatkozó átláthatósági követelmények

(1) Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység köteles e cikk (2) bekezdésével összhangban az értékpapírosítási pozíciók tulajdonosainak, az e rendelet 29. cikkében említett illetékes hatóságoknak és kérelemre a potenciális befektetőknek a rendelkezésére bocsátani legalább a következőket:

- a) negyedévente az alapul szolgáló kitétségekre vonatkozó információk, ABCP esetében pedig havonta az alapul szolgáló követelésekre vagy hitelkövetelésekre vonatkozó információk;
- b) a tranzakció megértése szempontjából lényeges minden mögöttes dokumentáció, többek között, de nem kizárólag – adott esetben – az alábbi dokumentumok:
  - i. a véglegesített terméktájékoztató vagy a kibocsátási tájékoztató az ügylet záródokumentumaival együtt, kivéve a jogi szakvéleményeket;
  - ii. hagyományos értékpapírosítás esetében az eszköz-adásvételi, engedményezési, novációs vagy átruházási megállapodás és bármely vonatkozó bizalmi vagyonkezelési nyilatkozat;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1017 rendelete (2015. június 25.) az Európai Stratégiai Beruházási Alapról, az Európai Beruházási Tanácsadó Platformról és a Beruházási Projektek Európai Portáljáról, valamint az 1291/2013/EU és az 1316/2013/EU rendelet módosításáról – az Európai Stratégiai Beruházási Alap (HL L 169., 2015.7.1., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

- iii. a származtatott ügyletekre és garanciákra vonatkozó megállapodás, valamint a biztosítéki megállapodásokra vonatkozó dokumentumok, amennyiben az értékpapírosított kitétségek az értékpapírosítást kezdeményező kitétségei maradnak;
- iv. az állománykezelési, állománykezelés-támogatási, ügyviteli és készpénzkezelési szolgáltatásokra vonatkozó megállapodások;
- v. bizalmi vagyonkezelési megállapodás, biztosítéki szerződés, megbízási szerződés, számlakezelő-banki megállapodás, garantált befektetési szerződés, bejegyzett feltételek vagy bizalmi vagyonkezelési keretrendszer vagy bizalmi definíciós keretrendszer vagy jogi szempontból egyenértékű egyéb jogi dokumentáció;
- vi. valamennyi releváns, hitelezők közötti megállapodás, származtatott ügyletekre vonatkozó dokumentáció, alárendelt hitelre vonatkozó megállapodás, indulóhitel-megállapodás és likviditási hitelkeret-megállapodás;

Az említett mögöttes dokumentáció között szerepeltetni kell az értékpapírosítás kifizetési sorrendjének részletes leírását;

- c) amennyiben a 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban nem készült kibocsátási tájékoztató, ügyleti összefoglaló vagy áttekintés az értékpapírosítás főbb jellemzőiről, adott esetben az alábbiakkal együtt:
  - i. az ügyleti struktúra részletei, ezen belül az ügyletet, a pénzáramlást és a tulajdonosi szerkezetet áttekintő szerkezeti ábrák;
  - ii. a kitétségek jellemzőivel, a pénzáramlással, a veszteségek ügyletrészsorozatok közötti elosztásával (vízesés modell), a hitelminőség-javítással és a likviditástámogatási jellemzőkkel kapcsolatos részletek,
  - iii. az értékpapírosítási pozíciók tulajdonosainak szavazati jogaival és e tulajdonosok, valamint más biztosított hitelezők kapcsolatával összefüggő részletek; és
  - iv. a b) pont szerinti dokumentumokban említett valamennyi olyan kiváltó ok és esemény, amelynek jelentős hatása lehet az értékpapírosítási pozíciók teljesítményére;
- d) STS értékpapírosítás esetében az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló, a 27. cikkben említett értesítés;
- e) a negyedéves befektetői jelentések vagy ABCP esetében a havi befektetői jelentések, amelyek tartalmazzák a következőket:
  - i. az alapul szolgáló kitétségek hitelminőségére és teljesítményére vonatkozó minden lényeges adat;
  - ii. a kifizetési sorrend módosulását vagy bármely partner lecserélését eredményező eseményekre vonatkozó információk, és ABCP-ügyletnek nem minősülő értékpapírosítás esetében az alapul szolgáló kitétségek és az értékpapírosítási kötelezettségek által generált pénzáramlással kapcsolatos adatok;
  - iii. a 6. cikkkel összhangban a kockázatmegtartással kapcsolatos információk, többek között információk arról, hogy a 6. cikk (3) bekezdésében megállapított lehetőségek közül melyik érvényesül;
- f) az értékpapírosításra vonatkozó bármely bennfentes információ, amelyet az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy a különleges célú gazdasági egység köteles nyilvánosságra hozni a bennfentes kereskedelemmel és a piaci manipulációkkal foglalkozó 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 17. cikkével összhangban;
- g) amennyiben az f) pont nem alkalmazandó, a jelentős események, például:
  - i. a b) pont szerint benyújtott dokumentumokban megállapított kötelezettségek lényeges megsértése, valamint e kötelezettségszegéssel kapcsolatban utólagosan rendelkezésre bocsátott jóvátételek, mentességek vagy hozzájárulások;
  - ii. az értékpapírosítás szerkezeti jellemzőit érintő, az értékpapírosítás teljesítményét lényegesen befolyásolni képes változás;
  - iii. az értékpapírosítás vagy az alapul szolgáló kitétségek kockázati jellemzőinek változása, amely az értékpapírosítás teljesítményét lényegesen befolyásolhatja;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/71/EK irányelve (2003. november 4.) az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 345., 2003.12.31., 64. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 596/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 173., 2014.6.12., 1. o.).

iv. STS értékpapírosítás esetében az STS követelményeknek való megfelelés megszűnése vagy az illetékes hatóságok korrekciós vagy adminisztratív intézkedései;

v. az ügyleti dokumentumok lényeges módosulása.

Az első albekezdés b), c) és d) pontjában említett információkat az árazást megelőzően kell rendelkezésre bocsátani.

Az első albekezdés a) és e) pontjában említett információkat minden negyedévben azonos időpontban, legkésőbb egy hónappal a kamatfizetés esedékességének napját követően kell rendelkezésre bocsátani, vagy ABCP-ügyletek esetén legkésőbb egy hónappal a beszámoló tárgyidőszakának végét követően.

Az ABCP esetében az első albekezdés a) pontjában, c) pontjának ii. alpontjában és e) pontjának i. alpontjában említett információkat összevont formában kell az értékpapírosítási pozíciók tulajdonosai, valamint kérelemre a potenciális befektetők rendelkezésére bocsátani. A szponzornak és kérelemre az illetékes hatóságoknak hitelszintű adatokat is a rendelkezésére kell bocsátani.

Az 596/2014/EU rendelet sérelme nélkül az első albekezdés f) és a g) pontjában említett információkat késedelem nélkül rendelkezésre kell bocsátani.

Az e bekezdésben foglaltak teljesítésekor az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy a különleges célú gazdasági egység köteles betartani az információk bizalmosságának védelmére és a személyes adatok kezelésére vonatkozó nemzeti és uniós jogot annak érdekében, hogy az e jog, valamint az ügyfelekre, az eredeti hitelezőre vagy az adósra vonatkozó információkkal kapcsolatos titoktartási kötelezettségének esetleges megsértését, kivéve, ha a bizalmas információ anonim vagy összevont.

Ennek megfelelően az első albekezdés b) pontjában említett információk tekintetében az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység összefoglalót bocsáthat rendelkezésre az érintett dokumentumokról.

A 29. cikkben említett illetékes hatóságoknak lehetőségük kell hogy legyen arra, hogy az e rendeletben megállapított feladataik teljesítéséhez ilyen bizalmas információkat kérjenek be.

(2) Az értékpapírosítást kezdeményezőnek, a szponzornak és a különleges célú gazdasági egységnek ki kell jelölniük maguk közül azt az egy szervezetet, amelyiknek teljesítenie kell az (1) bekezdés első albekezdésének a), b), d), e), f) és g) pontja szerinti tájékoztatási kötelezettségeket.

Az első albekezdéssel összhangban kijelölt szervezetnek egy értékpapírosítási adattár segítségével rendelkezésre kell bocsátania az értékpapírosítási ügylet információit.

A második és negyedik albekezdésben említett követelmények nem alkalmazandók azokra az értékpapírosításokra, amelyek esetében nem szükséges tájékoztatást összeállítani a 2003/71/EK irányelv értelmében.

Amennyiben nem kerül sor a 10. cikkkel összhangban értékpapírosítási adattár nyilvántartásba vételére, az e cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségek teljesítésére kijelölt szervezetnek az információkat olyan honlapon kell rendelkezésre bocsátania, amely:

- a) jól működő adatminőség-ellenőrzési rendszert is magában foglal;
- b) olyan megfelelő irányítási standardok vonatkoznak rá, valamint olyan megfelelő szervezeti struktúrát kell fenntartania és működtetnie, amelyek garantálják a honlap folyamatos és rendezett működését;
- c) olyan megfelelő rendszerek, ellenőrzési mechanizmusok és eljárások kapcsolódnak hozzá, amelyekkel meghatározható, melyek a működési kockázat releváns forrásai;
- d) a kapott információk védelmét, sérthetlenségét és azonnali rögzítését biztosító rendszereket foglal magában; és
- e) lehetővé teszi az információk nyilvántartásban való megőrzését az értékpapírosítás lejáratú időpontját követően legalább öt évig.

A tájékoztatásért felelős szervezet nevét és az információkat rendelkezésre bocsátó értékpapírosítási adattárat az értékpapírosítási dokumentációban fel kell tüntetni.

(3) Az ESMA szoros együttműködésben az EBH-val és az EIOPA-val szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység által az (1) bekezdés első albekezdésének a) és e) pontja szerinti kötelezettségük teljesítése érdekében nyújtandó információk részletes meghatározására, figyelembe véve az információ hasznosságát az értékpapírosítási pozíció tulajdonosa számára, továbbá hogy az értékpapírosítási pozíció rövid lejáratú-e, és az ABCP-ügyletek esetében, hogy a szponzor teljes mértékben támogatja-e az ügyletet;

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2019. január 18-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet

(4) A (3) bekezdéssel összhangban részletesen meghatározandó információkra alkalmazandó egységes feltételek biztosítása érdekében az ESMA – az EBH-val és az EIOPA-val szorosan együttműködve – végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek az említett információk formátumát egységesített adatlapok útján határozzák meg.

Az ESMA 2019. január 18-ig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

8. cikk

Az újra-értékpapírosítás tilalma

(1) Az értékpapírosításban felhasznált alapul szolgáló kitétségek nem tartalmazhatnak értékpapírosítási pozíciókat.

Ettől eltérve az első albekezdés nem alkalmazandó az alábbiakra:

- a) olyan értékpapírosítás, amelynél az értékpapírokat 2019. január 1. előtt bocsátották ki; és
- b) olyan értékpapírosítás amely a (3) bekezdésben előírt legitim célokat szolgálja, és amelynél az értékpapírokat 2019. január 1-jén vagy azt követően bocsátották ki.

(2) A 29. cikk (2), (3) vagy adott esetben (4) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóság engedélyezheti a felügyelete alá tartozó szervezetek számára, hogy egy értékpapírosításba az alapul szolgáló kitétségek közé értékpapírosítási pozíciókat is felvegyenek, amennyiben az adott illetékes hatóság megítélése szerint az újra-értékpapírosítás az e cikk (3) bekezdésében előírt legitim célokat szolgálja.

Amennyiben a felügyelt szervezet az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet és 2. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás, az e bekezdés első albekezdésében említett illetékes hatóság köteles konzultálni a szanalási hatósággal, valamint az adott szervezet szempontjából releváns bármilyen más hatósággal, mielőtt engedélyezi az értékpapírosítási pozícióknak az értékpapírosításba az alapul szolgáló kitétségek közé történő felvételét. Ez a konzultáció nem tarthat tovább 60 napnál, amely időtartamot attól a naptól kell számítani, amikor az illetékes hatóság értesítette a szanalási hatóságot valamint az adott szervezet szempontjából releváns bármilyen más hatóságot arról, hogy konzultációt kell folytatniuk.

Ha a konzultáció eredményeképpen meghozott határozatban az illetékes hatóság engedélyezi, hogy az értékpapírosításba az alapul szolgáló kitétségek közé értékpapírosítási pozíciókat is felvegyenek, erről értesítenie kell az ESMA-t.

(3) E cikk alkalmazásában az alábbiak minősülnek legitim célnak:

- a) valamely hitelintézet, befektetési vállalkozás vagy pénzügyi vállalkozás felszámolásának megkönnyítése;
- b) valamely hitelintézet, befektetési vállalkozás vagy pénzügyi vállalkozás életképességének folyamatos működés melletti biztosítása felszámolásuk elkerülése céljából; vagy
- c) amennyiben az alapul szolgáló kitétségek nem teljesítenek, a befektetők érdekeinek védelme.

(4) A teljes mértékben támogatott ABCP-programok e cikk alkalmazásában nem minősülnek újra-értékpapírosításnak, amennyiben az adott programba tartozó ABCP-tranzakciók egyike sem újra-értékpapírosítás, és a hitelminőség-javítás nem eredményez újabb ügyletrészsorozatokba történő sorolást a program szintjén.

(5) A legitim célból végrehajtott egyéb újra-értékpapírosítások piaci alakulásának tükrözése érdekében, továbbá figyelembe véve a pénzügyi stabilitás és a befektetők mindenek felett álló érdeke védelmének átfogó célkitűzését, az ESMA az EBH-val szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki a (3) bekezdésben előírt legitim célok listájának kiegészítése céljából.

Az ESMA minden ilyen szabályozástechnikai standard-tervezetet benyújt a Bizottsághoz. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

9. cikk

A hitelnyújtás kritériumai

(1) Az értékpapírosítást kezdeményezőknél, a szponzoroknál és az eredeti hitelezőknél ugyanazokat a megalapozott és pontosan meghatározott hitelezési kritériumokat kell alkalmazniuk az értékpapírosítandó, mint a nem értékpapírosított kitétségekre. E célból ugyanazokat a világosan meghatározott eljárásokat kell alkalmazniuk a hitelek jóváhagyására, valamint adott esetben módosítására, megújítására és refinanszírozására. Az értékpapírosítást kezdeményezőnek, a szponzornak és az eredeti hitelezőnek hatékony rendszerekkel kell rendelkeznie e kritériumok és eljárások alkalmazásához annak érdekében, hogy a hitelnyújtás a kötelezett hitelképességének átfogó értékelésén alapuljon, megfelelően figyelembe véve az annak vizsgálata szempontjából lényeges tényezőket, hogy a kötelezett várhatóan teljesíteni tudja-e a hitelme-gállapodás értelmében őt terhelő kötelezettségeket.

(2) Azon értékpapírosítások esetében, amelyeknél az alapul szolgáló kitétségek a 2014/17/EU irányelv hatálybalépése előtt nyújtott lakáshitelek, ezen hitelek halmaza nem tartalmazhat olyan hitelt, amelyet azt feltételezve hirdetnek és nyújtanak, hogy a hitelkérelmező – vagy adott esetben a közvetítő – tájékoztatást kapott arról, hogy a hitelkérelmező által közölt információkat a hitelező nem feltétlenül ellenőrzi.

(3) Amennyiben egy értékpapírosítást kezdeményező saját számlára megvásárolja egy harmadik fél kitétségeit és azokat értékpapírosítja, ellenőriznie kell, hogy az értékpapírosítandó kötelezettségeket vagy potenciális kötelezettségeket létrehozó eredeti megállapodásban közvetve vagy közvetlenül érintett szervezet teljesíti az (1) bekezdésben említett követelményeket.

(4) A (3) bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben:

- a) az adós vagy a potenciális adós kötelezettségeit vagy potenciális kötelezettségeit létrehozó eredeti megállapodás a 2014/17/EU irányelv hatálybalépése előtt lépett hatályba; valamint
- b) az olyan értékpapírosítást kezdeményező, aki saját számlára megvásárolja egy harmadik fél kitétségeit és azokat értékpapírosítja, teljesíti azon követelményeket, amelyeket az értékpapírosítást kezdeményező intézményeknek a 625/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 21. cikkének (2) bekezdése értelmében 2019. január 1-je előtt teljesíteniük kell.

3. FEJEZET

AZ ÉRTÉKPAPÍROSÍTÁSI ADATTÁRAK NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELÉNEK FELTÉTELEI ÉS ELJÁRÁSAI

10. cikk

Értékpapírosítási adattár nyilvántartásba vétele

(1) Az értékpapírosítási adattáraknak az 5. cikk alkalmazásában kérniük kell nyilvántartásba vételüket az ESMA-nál az e cikkben előírt feltételek és eljárás szerint.

(2) E cikk szerint az az értékpapírosítási adattár vehető nyilvántartásba, amely az Unióban székhellyel rendelkező jogi személy, eljárásokat alkalmaz a számára az e rendelet 7. cikkének (1) bekezdése szerint rendelkezésre bocsátott információ hiánytalanságának és egységességének ellenőrzésére, és megfelel a 648/2012/EU rendelet 78. és 79. cikkében, valamint 80. cikkének (1)–(3), (5) és (6) bekezdésében megállapított követelményeknek. E cikk alkalmazásában a 648/2012/EU rendelet 78. és 80. cikkében található, a 9. cikkére való hivatkozásokat az e rendelet 5. cikkére való hivatkozásként kell értelmezni.

(3) Az értékpapírosítási adattárak nyilvántartásba vétele az Unió egész területére érvényes.

(4) A nyilvántartásba vett értékpapírosítási adattárnak mindenkor meg kell felelnie a nyilvántartásba vétel feltételeinek. Az értékpapírosítási adattár köteles indokolatlan késedelem nélkül értesíteni az ESMA-t a nyilvántartásba vételi feltételekben bekövetkező bármely lényeges változásról.

(5) Az értékpapírosítási adattárnak a következők egyikét be kell nyújtania az ESMA-hoz:

- a) nyilvántartásba vétel iránti kérelem;
- b) a 648/2012/EU rendelet VI. címének 1. fejezete vagy az (EU) 2015/2365 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ III. fejezete szerint már nyilvántartásba vett kereskedési adattárak esetében a nyilvántartásba vétel kiterjesztése iránti kérelem e rendelet 7. cikkének alkalmazása céljából.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2365 rendelete (2015. november 25.) az értékpapír-finanszírozási ügyletek és az újrafelhasználás átláthatóságáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 337., 2015.12.23., 1. o.).

(6) Az ESMA köteles a kérelem kézhezvételét követő 20 munkanapon belül megvizsgálni, hogy a kérelmet hiánytalanul nyújtották-e be.

Ha a kérelem hiányos, az ESMA-nak határidőt kell szabnia, amelyen belül az értékpapírosítási adattárnak be kell nyújtania a pótlólagos információkat.

Miután az ESMA megállapította a kérelem hiánytalanságát, erről értesítenie kell az értékpapírosítási adattárat.

(7) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az ESMA-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza a következők mindegyikével kapcsolatos részleteket:

- a) az e cikk (2) bekezdésében említett azon eljárások, amelyeket az értékpapírosítási adattáraknak a 7. cikk (1) bekezdése szerint rendelkezésükre bocsátott információk hiánytalanságának és egységességének ellenőrzésére kell alkalmazniuk;
- b) az (5) bekezdés a) pontjában említett nyilvántartásba vétel iránti kérelem;
- c) az (5) bekezdés b) pontjában említett, nyilvántartásba vétel kiterjesztése iránti egyszerűsített kérelem.

Az ESMA 2019. január 18-ig köteles benyújtani a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

(8) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében az ESMA-nak ki kell dolgoznia a következők mindegyikének formátumát meghatározó végrehajtás-technikai standardok tervezetét:

- a) az (5) bekezdés a) pontjában említett nyilvántartásba vétel iránti kérelem;
- b) az (5) bekezdés b) pontjában említett, nyilvántartásba vétel kiterjesztése iránti kérelem.

Az első albekezdés b) pontja tekintetében az ESMA-nak egyszerűsített formátumot kell kidolgoznia a párhuzamos eljárások elkerülése érdekében.

Az ESMA 2019. január 18-ig köteles benyújtani a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

11. cikk

Az illetékes hatóságok nyilvántartásba vételt vagy a nyilvántartásba vétel kiterjesztését megelőző értesítése és a velük folytatandó konzultáció

(1) Amennyiben valamely, a nyilvántartásba vételét vagy a kereskedési adattárként meglévő nyilvántartásba vételének kiterjesztését kérelmező értékpapírosítási adattárat a székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága már engedélyezett vagy nyilvántartásba vett, az ESMA köteles indokolatlan késedelem nélkül értesíteni az említett illetékes hatóságot és konzultálni vele, mielőtt az érintett értékpapírosítási adattárat nyilvántartásba venné.

(2) Az ESMA és az érintett illetékes hatóság minden olyan információt köteles átadni egymásnak, amelyre szükség van az adott értékpapírosítási adattár nyilvántartásba vételéhez vagy a nyilvántartásba vétel kiterjesztéséhez, valamint annak felügyeletéhez, hogy a szervezet megfelel-e a nyilvántartásba vételére vagy engedélyezésére a székhelye szerinti tagállamban rá vonatkozó feltételeknek.

12. cikk

A kérelem megvizsgálása

(1) Az ESMA a 10. cikk (6) bekezdésében említett értesítéstől számított 40 munkanapon belül az értékpapírosítási adattár e fejezetnek való megfelelése alapján köteles megvizsgálni a nyilvántartásba vételi kérelmet vagy a nyilvántartásba vétel kiterjesztése iránti kérelmet, és megalapozott indokolással ellátott határozatot elfogadni a nyilvántartásba vételnek vagy a nyilvántartásba vétel kiterjesztésének a jóváhagyásáról vagy elutasításáról.

(2) Az ESMA által az (1) bekezdésnek megfelelően hozott határozat az elfogadása utáni ötödik munkanapon lép hatályba.

13. cikk

Értesítés az ESMA nyilvántartásba vételre vagy a nyilvántartásba vétel kiterjesztésére vonatkozó határozatáról

(1) Amennyiben az ESMA a 12. cikkben említett határozatot fogad el, vagy a 15. cikk (1) bekezdése szerint valamely értékpapírosítási adattárat töröl a nyilvántartásból, öt munkanapon belül értesítenie kell az értékpapírosítási adattárat, és a határozatát teljeskörűen meg kell indokolnia.

Az ESMA-nak a határozatáról indokolatlan késedelem nélkül értesítenie kell a 11. cikk (1) bekezdésében említett illetékes hatóságot is.

(2) Az ESMA-nak az (1) bekezdésnek megfelelően hozott valamennyi határozatáról indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatnia kell a Bizottságot.

(3) Az ESMA-nak a honlapján közzé kell tennie az e rendelettel összhangban nyilvántartásba vett értékpapírosítási adattárak jegyzékét. E jegyzéket az (1) bekezdés szerinti határozatok elfogadását követő öt munkanapon belül frissítenie kell.

14. cikk

Az ESMA hatásköre

(1) A 648/2012/EU rendeletnek az I. és II. mellékletével együtt értelmezett 61–68., 73. és 74. cikkével összhangban az ESMA-ra ruházott hatásköröket e rendelet tekintetében is gyakorolni kell. A 648/2012/EU rendelet I. mellékletében az említett rendelet 81. cikkének (1) és (2) bekezdésére való hivatkozásokat az e rendelet 17. cikkének (1) bekezdésére való hivatkozásként kell értelmezni.

(2) A 648/2012/EU rendelet 61–63. cikkével összhangban az ESMA-ra vagy az ESMA valamely tisztviselőjére vagy az ESMA által felhatalmazott valamely személyre ruházott hatáskörök nem használhatók fel olyan információk vagy dokumentumok átadásának az előírására, amelyekre titoktartási kötelezettség vonatkozik.

15. cikk

Törlés a nyilvántartásból

(1) Az ESMA a 648/2012/EU rendelet 73. cikkének sérelme nélkül törli az értékpapírosítási adattárat a nyilvántartásból, amennyiben az értékpapírosítási adattár:

- a) kifejezetten lemond a nyilvántartásról, vagy az elmúlt hat hónap során nem nyújtott szolgáltatást;
- b) a nyilvántartásba vételt valótlan tartalmú nyilatkozatok megtételével vagy egyéb szabálytalan módon érte el; vagy
- c) már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek mellett nyilvántartásba vételére sor került.

(2) Az ESMA indokolatlan késedelem nélkül értesíti a 11. cikk (1) bekezdésében említett érintett illetékes hatóságot az adott értékpapírosítási adattár nyilvántartásból való törlésére vonatkozó határozatáról.

(3) Amennyiben az érintett értékpapírosítási adattár szolgáltatásnyújtása és tevékenységvégeztése szerinti tagállam illetékes hatósága úgy véli, hogy az (1) bekezdésben foglalt feltételek valamelyike teljesült, felkérheti az ESMA-t, hogy vizsgálja meg, teljesültek-e az érintett értékpapírosítási adattárnak a nyilvántartásból való törlésére vonatkozó feltételek. Amennyiben az ESMA úgy határoz, hogy nem törli a nyilvántartásból az érintett értékpapírosítási adattárat, e határozatát teljeskörűen meg kell indokolnia.

(4) Az e cikk (3) bekezdésében említett illetékes hatóság az e rendelet 29. cikke alapján kijelölt hatóság.

16. cikk

Felügyeleti díjak

(1) Az ESMA-nak ezzel a rendelettel és az e cikk (2) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban díjakat kell felszámítania az értékpapírosítási adattáraknak.

A díjaknak az érintett értékpapírosítási adattár árbevételével arányosoknak kell lenniük, és teljes mértékben fedezniük kell az ESMA-nak az értékpapírosítási adattárak nyilvántartásba vételéhez és felügyeletéhez kapcsolódó szükséges kiadásait, valamint az illetékes hatóságok azon költségeit, amelyek az e rendelet 14. cikke (1) bekezdése szerinti feladatátruházás következtében esetlegesen felmerülnek. Amennyiben e rendelet 14. cikkének (1) bekezdése a 648/2012/EU rendelet 74. cikkére hivatkozik, az említett rendelet 72. cikkének (3) bekezdésére való hivatkozásokat az e cikk (2) bekezdésére való hivatkozásként kell értelmezni.

Amennyiben a kereskedési adattárat a 648/2012/EU rendelet VI. címének 1. fejezete vagy az (EU) 2015/2365 rendelet III. fejezete szerint már nyilvántartásba vették, az e bekezdés első albekezdésében említett díjakat olyan mértékben kell kiigazítani, hogy azok csak az értékpapírosítási adattárak e rendelet szerinti nyilvántartásba vételével, elismerésével és felügyeletével kapcsolatban felmerülő további szükséges kiadásokat és költségeket tükrözzék.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 47. cikkel összhangban e rendelet kiegészítése céljából felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a díjtípusok és a díjköteles ügyek, a díjak összege és megfizetésük módja részletes meghatározására.

17. cikk

Az értékpapírosítási adattár adatainak elérhetősége

(1) A 7. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, az értékpapírosítási adattárnak az értékpapírosításra vonatkozó adatokat kell összegyűjtenie és tárolnia. Az alábbi szervezetek mindegyike részére ingyenes, közvetlen és azonnali hozzáférést kell biztosítania az adatokhoz, hogy azok elláthassák feladataikat, valamint teljesíthessék megbízásukat és kötelezettségeiket:

- a) az ESMA;
- b) az EBH;
- c) az EIOPA;
- d) az ERKT;
- e) a Központi Bankok Európai Rendszerének (KBER) érintett tagjai, ideértve az 1024/2013/EU rendelet szerinti egységes felügyeleti mechanizmus keretébe tartozó feladatait ellátó Európai Központi Bankot (EKB);
- f) azok az érintett hatóságok, amelyek felügyeleti feladatai és megbízatása az e rendelet hatálya alá tartozó ügyletekre, piacokra, résztvevőkre és eszközökre terjednek ki;
- g) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 3. cikke szerint kijelölt szanálási hatóságok;
- h) a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ által létrehozott Egységes Szanálási Testület;
- i) a 29. cikkben említett hatóságok;
- j) befektetők és potenciális befektetők.

(2) Az ESMA-nak az EBH-val és az EIOPA-val szoros együttműködésben és az (1) bekezdésben említett szervezetek igényeit figyelembe véve szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza az alábbiakat:

- a) az (1) bekezdésben említett értékpapírosításra vonatkozó azon adatok, amelyeket az értékpapírosítást kezdeményezőknek, a szponzornak vagy a különleges célú gazdasági egységnek közölnie kell a 7. cikk (1) bekezdése szerinti kötelezettségeik teljesítése érdekében;
- b) az ahhoz szükséges operatív standardok, hogy időben, strukturált és átfogó módon végre tudják hajtani:
  - i. az adatok értékpapírosítási adattárak általi összegyűjtését; és
  - ii. az adatok értékpapírosítási adattárak közötti összesítését és összehasonlítását;
- c) azon információk részletes meghatározása, amelyekhez az (1) bekezdésben említett szervezeteknek hozzá kell férniük, figyelembe véve a megbízásukat és sajátos igényeiket;
- d) azok a feltételek, amelyek mellett a (1) bekezdésben említett szervezetek közvetlenül és azonnal hozzáférhetnek az értékpapírosítási adattárakban tárolt adatokhoz.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

Az ESMA 2019. január 18-ig köteles benyújtani a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

(3) A (2) bekezdés vonatkozásában alkalmazandó egységes feltételek biztosítása érdekében az ESMA – az EBH-val és az EIOPA-val szorosan együttműködve – végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák azon egységesített adatlapokat, amelyeken az értékpapírosítást kezdeményezőnek, a szponzornak vagy a különleges célú gazdasági egységnek közölnie kell az információkat az értékpapírosítási adattárral, figyelembe véve a meglévő értékpapírosítási adatokat gyűjtő szervezetek által kifejlesztett megoldásokat.

Az ESMA 2019. január 18-ig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

4. FEJEZET

EGYSZERŰ, ÁTLÁTHATÓ ÉS EGYSÉGESÍTETT ÉRTÉKPAPÍROSÍTÁS

18. cikk

Az „egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás” megjelölés használata

Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység kizárólag abban az esetben használhatja az értékpapírosításra az „STS” vagy az „egyszerű, átlátható és egységesített” megjelölést, vagy akkor használhat közvetve vagy közvetlenül ezekre utaló egyéb megjelölést, ha:

- a) az értékpapírosítás megfelel az e fejezet 1. vagy 2. szakaszában meghatározott valamennyi követelménynek és az ESMA megkapta a 27. cikk (1) bekezdése szerinti értesítést; és
- b) az értékpapírosítás szerepel a 27. cikk (5) bekezdésében említett jegyzékben.

Az STS értékpapírosításban részt vevő értékpapírosítást kezdeményező, szponzor és különleges célú gazdasági egység székhelyének az Unióban kell lennie.

1. SZAKASZ

Az ABCP-nek nem minősülő egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás követelményei

19. cikk

Egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás

(1) A 20., 21. és 22. cikkben foglalt követelményeknek megfelelő, ABCP-programnak vagy ABCP-ügyletnek nem minősülő értékpapírosítások STS értékpapírosításnak tekintendők.

(2) 2018. október 18-ig az EBH-nak az ESMA-val és az EIOPA-val szorosan együttműködve, az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat és ajánlásokat kell elfogadnia a 20., 21. és 22. cikkben foglalt követelmények összehangolt értelmezésére és alkalmazására vonatkozóan.

20. cikk

Az egyszerűsége vonatkozó követelmények

(1) A különleges célú gazdasági egységnek az alapul szolgáló kitétségek feletti tulajdonjogot tényleges értékesítéssel vagy azonos joghatással bíró engedményezés vagy átruházás révén kell megszereznie, amely végrehajtható az eladóval vagy bármely harmadik féllel szemben. A tulajdonjognak a különleges célú gazdasági egységre történő átruházása az eladó fizetési képtelensége esetén nem képezheti szigorú visszakövetelési rendelkezések tárgyát.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában szigorú visszakövetelési rendelkezésnek tekintendő a következők bármelyike:

- a) olyan rendelkezések, amelyek értelmében az eladó felszámolója egyszerűen arra hivatkozva érvénytelenítheti az alapul szolgáló kitétségek eladását, hogy arra az eladó fizetési képtelenné nyilvánítását megelőző adott időszakon belül került sor;
- b) olyan rendelkezések, amelyek értelmében a különleges célú gazdasági egység csak úgy tudja megakadályozni az a) pontban említett érvénytelenítést, ha bizonyítja, hogy az adásvétel időpontjában nem volt tudomása az eladó fizetési képtelenségéről.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában nem minősülnek szigorú visszakövetelési rendelkezésnek a nemzeti fizetésképtelenségi jogszabályok azon visszakövetelési rendelkezései, amelyek értelmében a felszámoló vagy valamely bíróság csalárd módon történő átruházás, a hitelezőknek okozott tisztességtelen hátrány vagy egyes hitelezők másokkal szembeni jogtalan előnyben részesítésének szándékával végzett átruházás miatt érvénytelenítheti az alapul szolgáló kitettségek eladását.

(4) Amennyiben az eladó nem azonos az eredeti hitelezővel, az alapul szolgáló kitettségeknek az ezen eladó részére történő tényleges értékesítése vagy azonos joghatással bíró engedményezése vagy átruházása során teljesíteni kell az (1)–(3) bekezdésben rögzített követelményeket, függetlenül attól, hogy a tényleges adásvételre vagy az azonos joghatással bíró engedményezésre vagy átruházásra közvetlenül vagy legalább egy köztes lépés közbeiktatásával kerül-e sor.

(5) Ha az alapul szolgáló kitettségek átruházására engedményezés útján kerül sor, és az átruházás csak az ügylet lezárását követő szakaszban válik teljesültté, a teljesülést kiváltó tényezők körének ki kell terjednie legalább a következő eseményekre:

- a) az eladó hitelminőségi besorolásának jelentős romlása;
- b) az eladó fizetésképtelensége; és
- c) az eladó szerződéses kötelezettségeinek megsértése, amennyiben nem éltek jogorvoslással, az eladó általi nemteljesítést is beleértve.

(6) Az eladónak kijelenteni és szavatolnia, hogy legjobb tudomása szerint az értékpapírosításba bevont alapul szolgáló kitettségek nem terheltek és más szempontból sincsenek olyan állapotban, amely előreláthatólag hátrányosan érintheti a tényleges értékesítés vagy az azonos joghatással bíró engedményezés vagy átruházás végrehajthatóságát.

(7) Az eladótól a különleges célú gazdasági egységre átruházott vagy engedményezett alapul szolgáló kitettségeknek olyan előre meghatározott, egyértelmű és dokumentált értékpapírosítási feltételeket kell teljesíteniük, amelyek nem teszik lehetővé e kitettségállomány diszkrécionális alapon történő aktív kezelését. E bekezdés alkalmazásában az eladói nyilatkozatokat és szavatosságvállalásokat sértő kitettségek helyettesítése nem tekintendő aktív portfóliókezelésnek. Az ügylet lezárását követően a különleges célú gazdasági egységre átruházott kitettségeknek teljesíteniük kell az eredeti alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó feltételeket.

(8) Az értékpapírosítást olyan alapul szolgáló kitettségek halmazára kell építeni, amelyek az egyes eszköztípusok tekintetében homogének, figyelembe véve az adott eszköztípus pénzáramlással kapcsolatos egyedi jellemzőit, ideértve a szerződéses, a hitelkockázati és az előtörlesztési jellemzőket is. Az alapul szolgáló kitettségek egy-egy halmazába csak egyféle eszköztípus tartozhat. Az alapul szolgáló kitettségeknek szerződés alapján kötelező és végrehajtható kötelezettségeket kell tartalmazniuk, amelyekért az adósok és adott esetben a garanciavállalók korlátlan felelősséggel tartoznak.

Az alapul szolgáló kitettségeknek olyan meghatározott rendszeres kifizetésekkel kell járnuk, amelyeknek fizetési részletei különböző összegűek is lehetnek, és amelyek bérletidő-fizetéshez, tőketörlesztéshez vagy kamatfizetéshez vagy az említett kifizetések garanciájaként nyújtott eszközökből származó jövedelemhez fűződő joghoz kapcsolódnak. Az alapul szolgáló kitettségek finanszírozott vagy lízingelt eszközök eladásából származó bevételt is generálhatnak.

Az alapul szolgáló kitettségek között nem lehetnek a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 44. pontjában meghatározott átruházható értékpapírok, kivéve a kereskedési helyszínen nem jegyzett vállalati kötvényeket.

(9) Az alapul szolgáló kitettségek nem tartalmazhatnak értékpapírosítási pozíciókat.

(10) Az alapul szolgáló kitettségeket az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező szokásos üzletmenete keretében, olyan hitelezési feltételeknek megfelelően kell kihelyezni, amelyek nem kevésbé szigorúak azoknál, mint amelyeket az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező a hasonló, de nem értékpapírosítandó kitettségek kihelyezésekor alkalmazott. A potenciális befektetőket indokolatlan késedelem nélkül, teljeskörűen tájékoztatni kell az alapul szolgáló kitettségek kihelyezésére vonatkozó hitelezési feltételekről és a korábbi hitelezési feltételekhez képest történt lényeges változásokról.

Azon értékpapírosítások esetében, amelyeknél az alapul szolgáló kitettségek lakáshitelek, a hitelek halmaza nem tartalmazhat olyan hitelt, amelyet azzal hirdettek és nyújtottak, hogy a hitelkérelmező vagy – adott esetben – a közvetítő tájékoztatást kapott arról, hogy a közölt információkat a hitelező nem feltétlenül ellenőrzi.

A hitelfelvevő hitelképességének vizsgálata során be kell tartani a 2008/48/EK irányelv 8. cikkében, valamint a 2014/17/EU irányelv 18. cikkének (1)–(4) bekezdésében, (5) bekezdésének a) pontjában és (6) bekezdésében megállapított követelményeket, vagy adott esetben harmadik országok egyenértékű követelményeit.

Az értékpapírosítást kezdeményezőnek vagy eredeti hitelezőnek szakértelemmel kell rendelkeznie az értékpapírosított kitettségekhez hasonló jellegű kitettségek kihelyezése terén.

(11) Az alapul szolgáló kitétségeket a kiválasztást követően indokolatlan késedelem nélkül kell a különleges célú gazdasági egységre átruházni és a kiválasztás időpontjában nem tartalmazhatnak az 575/2013/EU rendelet 178. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nemteljesítő kitétségeket vagy olyan, kedvezőtlen hiteltörténetű adóssal vagy garanciaválalóval szembeni kitétségeket, aki/amely az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező legjobb tudomása szerint:

- a) a kihelyezést megelőző három éven belül fizetéseképtelenséget jelentett vagy akinek/amelynek a hitelezői számára valamely bíróság fizetés elmulasztása miatt jogerősen, jogorvoslati eljárásban nem támadható módon végrehajtási jogot keletkeztetett vagy anyagi kártérítést ítélt meg, vagy akinek/amelynek az esetében az alapul szolgáló kitétségek különleges célú gazdasági egységre való átruházását vagy engedményezését megelőző három évben a nemteljesítő kitétségek tekintetében adósság-átütemezésre került sor, kivéve, ha:
  - i. az átütemezett alapul szolgáló kitétség tekintetében az átütemezés időpontjától kezdve nem merült fel új hátralék, és az átütemezésre legalább egy évvel azt megelőzően került sor, hogy az alapul szolgáló kitétségeket a különleges célú gazdasági egységre átruházták vagy engedményezték; és
  - ii. az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység a 7. cikk (1) bekezdése első albekezdése a) pontjával és e) pontjának i. alpontjával összhangban nyújtott tájékoztatásban kifejezetten megjelöli az átütemezett alapul szolgáló kitétségek arányát, az átütemezés idejét és részleteit, továbbá azt, hogy e kitétségek az átütemezés óta hogyan teljesítenek;
- b) a kihelyezés időpontjában adott esetben szerepelt a kedvezőtlen hiteltörténetű személyek nyilvánosan hozzáférhető jegyzékében vagy, amennyiben ilyen nyilvánosan hozzáférhető jegyzék nem létezik, az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező rendelkezésére álló egyéb hasonló jegyzékben; vagy
- c) olyan hitelminősítéssel vagy hitelbírálati pontszámmal rendelkezik, amely azt jelzi, hogy jelentősen nagyobb a kockázata a szerződésben vállalt fizetési kötelezettségek teljesítése elmaradásának, mint az értékpapírosítás kezdeményezőjének tulajdonában álló hasonló, nem értékpapírosított kitétségek esetében.

(12) Az adósoknak a kitétségek átruházásának időpontjáig már legalább egy alkalommal törleszteniük kell; kivételt képeznek az egy összegben törlesztendő kitétségekből vagy az egy évnél rövidebb futamidejű kitétségekből, többek között – de nem kizárólagos jelleggel – a rulírozó hitelek havi részletfizetéséből képzett rulírozó értékpapírosítások.

(13) Az értékpapírosítási pozíciók tulajdonosai számára teljesített visszafizetések nem lehetnek olyan módon struktúráltak, hogy elsődlegesen az alapul szolgáló kitétségek biztosítékául szolgáló eszközök értékesítésétől függenek. Ez azonban nem lehet akadály annak, hogy ezeket az eszközöket a későbbiekben újra befektessék vagy újrafinanszírozzák.

Az azon értékpapírosítási pozíciók tulajdonosai számára teljesített visszafizetések, amelyeknek alapul szolgáló kitétségei olyan eszközfedezettel rendelkeznek, amelynek az értékét az alapul szolgáló kitétség biztosítékául szolgáló eszköz eladója vagy egyéb harmadik fél által teljesítendő visszavásárlási kötelezettség garantálja vagy az azzal kapcsolatos kockázatot teljeskörűen mérsékli, nem minősülnek az alapul szolgáló kitétségek biztosítékául szolgáló eszközök értékesítésétől függőnek.

(14) Az EBH – az ESMA-val és az EIOPA-val szorosan együttműködve – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek részletesen meghatározzák, hogy a (8) bekezdésben említett alapul szolgáló kitétségek közül melyek minősülnek homogénnek.

Az EBH 2018. július 18-ig benyújtja az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

21. cikk

Az egységesítésre vonatkozó követelmények

(1) Az értékpapírosítást kezdeményezőnek, szponzornak vagy eredeti hitelezőnek a 6. cikkel összhangban eleget kell tennie kockázatmegtartási követelménynek.

(2) Az értékpapírosításból eredő kamatláb- és devizakockázatot megfelelően mérsékelni kell, és az ennek érdekében hozott intézkedésekről tájékoztatást kell adni. A különleges célú gazdasági egység nem köthet származtatott ügyleteket, kivéve akkor, ha ezt a kamatláb- vagy devizakockázatok fedezése céljából teszi, és gondoskodnia kell arról, hogy az alapul szolgáló kitétségek halmaza ne tartalmazzon származtatott termékeket. Az említett származtatott ügyleteket a szokásos nemzetközi pénzügyi standardok szerint kell megkötni és dokumentálni.

(3) Az értékpapírosításban szereplő eszközökhöz és kötelezettségekhez kapcsolódó, referenciaráta alapján történő kamatfizetéseket általánosan használt piaci kamatlábak alapján vagy a forrásköltséget tükröző, általánosan használt ágazati kamatlábak alapján kell meghatározni, amelyek nem alapulhatnak bonyolult képleteken vagy származtatott ügyleteken.

- (4) Amennyiben fizetési felszólítás vagy azonnali lejáratról szóló értesítés kézbesítésére került sor:
- a különleges célú gazdasági egységnél nem ragadhat benn pénzeszköz azon felül, ami a különleges célú gazdasági egység operatív működésének biztosításához vagy ahhoz szükséges, hogy a befektetők részére az értékpapírosítás szerződéses feltételeinek megfelelő sorrend szerint teljesítsék a kifizetéseket, kivéve, ha rendkívüli körülmények következtében szükségessé válik, hogy a befektetők érdekeit szem előtt tartva a bent ragadt összeget is felhasználják, hogy ezáltal elkerülhető legyen az alapul szolgáló kitétségek hitelminőségének romlása;
  - az alapul szolgáló kitétségekből származó tőkebevételeket az értékpapírosítási pozíciók egymást követő, az értékpapírosítási pozíciók veszteségviselési rangsorban elfoglalt helye szerinti törlesztésével kell átadni a befektetőknek;
  - az értékpapírosítási pozíciók visszafizetésének sorrendje a veszteségviselési rangsorhoz képest nem fordítható meg; és
  - nem írható elő az alapul szolgáló kitétségek piaci értéken történő automatikus értékesítése.
- (5) A veszteségviselési rangsortól eltérő kifizetési sorrendet alkalmazó ügyletek esetében pedig az alapul szolgáló kitétségek teljesítményétől függő olyan kiváltó eseményeket kell meghatározni az ügylet részeként, melyek bekövetkezése esetén a kifizetési sorrend újra meg fog egyezni a veszteségviselési rangsor szerinti kifizetéssel. Az ilyen teljesítménytől függő, a kifizetési sorrend visszaállítását kiváltó események közé kell tartoznia legalább annak, ha az alapul szolgáló kitétségek hitelminősége egy előre meghatározott küszöbértéket meghaladóan romlik.
- (6) Rulírozó értékpapírosítás esetén az ügyleti dokumentációnak ki kell terjednie a lejárati előtti visszafizetést előíró rendelkezésekre vagy a rulírozási időszak megszüntetését kiváltó eseményekre, amelyek közé kell tartozniuk legalább az alábbiaknak:
- az alapul szolgáló kitétségek hitelminősége elér egy előre meghatározott küszöbértéket vagy annál nagyobb mértékben romlik;
  - az értékpapírosítást kezdeményező vagy a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó tekintetében fizetéseképtelenséghez kapcsolódó esemény következik be;
  - a különleges célú gazdasági egység tulajdonában lévő alapul szolgáló kitétségek értéke egy előre meghatározott küszöb alá csökken (lejárati előtti visszafizetést kiváltó esemény); és
  - nem sikerül elegendő új, az előre meghatározott hitelminőséget elérő alapul szolgáló kitétséget létrehozni (a rulírozási időszak megszüntetését kiváltó esemény).
- (7) Az ügyleti dokumentációban egyértelműen meg kell határozni az alábbiakat:
- a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó, a vagyonkezelő – amennyiben van – és az egyéb kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások szerződéses kötelezettségei, feladatai és felelősségi köre;
  - azon eljárások és kötelezettségek, amelyek biztosítják, hogy a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó nemteljesítése vagy fizetéseképtelensége ne eredményezze a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtás megszűnését, például olyan szerződéses rendelkezés, amely ilyen esetben lehetővé teszi a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó lecserélését; és
  - a származtatott ügyletben részt vevő szerződő felek, a likviditás-szolgáltatók és a számlavezető bankok nemteljesítése, fizetéseképtelensége vagy – adott esetben – egyéb meghatározott esemény bekövetkezése esetén az e felek lecserélését biztosító rendelkezések.
- (8) A hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtónak szakértelemmel kell rendelkeznie az értékpapírosított kitétségekhez hasonló kitétségek kezelése terén, és megfelelően dokumentált szabályzatokkal, eljárásokkal és kockázatkezelési kontrollintézkedésekkel kell rendelkeznie a kitétségek kezelésére vonatkozóan.
- (9) Az ügyleti dokumentációban egyértelmű és következetes megfogalmazásban rögzíteni kell az adósok általi késedelmes teljesítésre vagy nemteljesítésre, az adósságátütemezésre, az adósságelengedésre, a törlesztési haladéokra, a törlesztések szüneteltetésére, a veszteségekre, a leírásokra, a nemteljesítő kitétségek megtérülésére és az eszközök teljesítményromlásának egyéb korrekcióira vonatkozó fogalom meghatározásokat, korrekciós és egyéb intézkedéseket. Az ügyleti dokumentációban egyértelműen meg kell határozni a kifizetési sorrendet, azokat az eseményeket, amelyek a kifizetési sorrend módosítását eredményezik, valamint az ezen események bejelentésére vonatkozó kötelezettséget. A kifizetési sorrend bármilyen változásáról indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatni kell a befektetőket, amennyiben a változás érdemi mértékben hátrányosan érinti az értékpapírosítási pozíciók visszafizetését.
- (10) Az ügyleti dokumentációnak tartalmaznia kell a befektetők különböző osztályai közötti konfliktusok megfelelő időben történő kezelését elősegítő egyértelmű rendelkezéseket, egyértelműen meg kell határozni benne és szét kell osztani az értékpapír-tulajdonosok között a szavazati jogokat, valamint egyértelműen meg kell határozni a befektetők részére fiduciáris kötelezettségeket teljesítő vagyonkezelői és más szervezetek felelősségi körét.

22. cikk

Az átláthatóságra vonatkozó követelmények

(1) Az értékpapírosítást kezdeményezőnek és a szponzornak az árazást megelőzően a potenciális befektetők rendelkezésére kell bocsátania az értékpapírosítás körébe bevont kitétségekhez alapvetően hasonló kitétségek statikus és dinamikus múltbeli nemteljesítési és veszteségadatait, például a késedelmes teljesítésekre és a nemteljesítésekre vonatkozó adatokat, valamint az adatok forrására és a hasonlóság feltételezésének indokaira vonatkozó információkat. Ezeknek az adatoknak legalább öt éves időszakra kell vonatkozniuk.

(2) Az értékpapírosításból származó értékpapírok kibocsátását megelőzően megfelelő és független fél által elvégzett külső ellenőrzésnek kell alávetni egy, az alapul szolgáló kitétségekből vett mintát, mely ellenőrzés során egyebek mellett igazolni kell, hogy az alapul szolgáló kitétségek tekintetében közölt adatok pontosak.

(3) Az értékpapírosítást kezdeményezőnek vagy a szponzornak az értékpapírosítás árazását megelőzően a potenciális befektetők rendelkezésére kell bocsátania egy forrásoldali pénzáramlási modellt, amely pontosan bemutatja az alapul szolgáló kitétségek és az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor, a befektetők, az egyéb harmadik felek és a különleges célú gazdasági egység közötti pénzmozgások között fennálló szerződéses kapcsolatot; az árazás után pedig a befektetők részére folyamatosan, a potenciális befektetők részére pedig kérelem esetén kell ilyen modellt rendelkezésre bocsátania.

(4) Azon értékpapírosítások esetében, amelyeknél az alapul szolgáló kitétség lakáshitel, gépjárműhitel vagy gépjármű-
lízings, az értékpapírosítást kezdeményezőnek és a szponzornak a 7. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja értelmében közzétett információk részeként közzé kell tennie az említett lakáshitelekkel, gépjárműhitelekkel vagy gépjárműlízings ügyletekkel finanszírozott eszközök környezeti teljesítményével kapcsolatos, rendelkezésre álló információkat.

(5) A 7. cikknek való megfelelésért az értékpapírosítást kezdeményező és a szponzor viseli a felelősséget. A 7. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában előírt információkat a potenciális befektetők kérelmére az árazás előtt a rendelkezésükre kell bocsátani. A 7. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b)–d) pontjában előírt információkat árazás előtt legalább tervezet vagy kezdeti változat formájában rendelkezésre kell bocsátani. A végleges dokumentációt legkésőbb az ügylet lezárása után 15 nappal a befektetők rendelkezésére kell bocsátani.

2. SZAKASZ

Az ABCP-nek minősülő egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosításra vonatkozó követelmények

23. cikk

Egyszerű, átlátható és egységesített ABCP-értékpapírosítás

(1) Valamely ABCP-ügylet akkor minősül STS értékpapírosításnak, ha megfelel a 24. cikkben megállapított ügyleti szintű követelményeknek.

(2) Az ABCP-program akkor minősül STS értékpapírosítási programnak, ha megfelel a 26. cikkben megállapított követelményeknek, és ha az adott ABCP-program szponzora teljesíti a 25. cikkben megállapított követelményeket.

E szakasz alkalmazásában az „eladó” kifejezés az értékpapírosítás kezdeményezőjét vagy az eredeti hitelezőt jelenti.

(3) 2018. október 18-ig az EBH-nak az ESMA-val és az EIOPA-val szorosan együttműködve, az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat és ajánlásokat kell elfogadnia az e rendelet 24. és 26. cikkében meghatározott követelmények összehangolt értelmezésére és alkalmazására vonatkozóan.

24. cikk

Ügyleti szintű követelmények

(1) A különleges célú gazdasági egységnek az alapul szolgáló kitétségek feletti tulajdonjogot tényleges adásvétel vagy azonos joghatással bíró engedményezés vagy átruházás révén kell megszereznie, amely végrehajtható az eladóval vagy bármely harmadik féllel szemben. A tulajdonjognak a különleges célú gazdasági egységre történő átruházása az eladó fizetéseképtelensége esetén nem képezheti szigorú visszakövetelési rendelkezések tárgyát.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában szigorú visszakövetelési rendelkezésnek tekintendő a következők bármelyike:

a) olyan rendelkezések, amelyek értelmében az eladó felszámolója egyszerűen arra hivatkozva érvénytelenítheti az alapul szolgáló kitétségek eladását, hogy arra az eladó fizetéseképtelenné nyilvánítását megelőző adott időszakon belül került sor;

b) olyan rendelkezések, amelyek értelmében a különleges célú gazdasági egység csak úgy tudja megakadályozni az a) pontban említett érvénytelenítést, ha bizonyítja, hogy az adásvétel időpontjában nem volt tudomása az eladó fizetési képtelenségéről.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában nem minősülnek szigorú visszakövetelési rendelkezésnek a nemzeti fizetési képtelenségi jogszabályok azon visszakövetelési rendelkezései, amelyek értelmében a felszámoló vagy valamely bíróság csalárd módon történő átruházás, a hitelezőknek okozott tisztességtelen hátrány vagy egyes hitelezők másokkal szembeni jogtalan előnyben részesítésének szándékával végzett átruházás miatt érvénytelenítheti az alapul szolgáló kitettségek eladását.

(4) Amennyiben az eladó nem azonos az eredeti hitelezővel, az alapul szolgáló kitettségeknek az eladó részére történő tényleges értékesítése vagy azonos joghatással bíró engedményezése vagy átruházása során teljesíteni kell az (1)–(3) bekezdésben rögzített követelményeket, függetlenül attól, hogy az azonos joghatással bíró tényleges adásvételre, engedményezésre vagy átruházásra közvetlenül vagy legalább egy köztes lépés közbeiktatásával kerül sor.

(5) Ha az alapul szolgáló kitettségek átruházására engedményezés útján kerül sor, és az átruházás csak az ügylet lezárását követő szakaszban válik teljesültté, a teljesülést kiváltó tényezők körének ki kell terjednie legalább a következő eseményekre:

a) az eladó hitelminőségi besorolásának jelentős romlása;

b) az eladó fizetési képtelensége; és

c) az eladó szerződéses kötelezettségeinek megsértése, amennyiben nem éltek jogorvoslással, az eladó általi nemteljesítést is beleértve.

(6) Az eladó kijelenteni és szavatolja, hogy legjobb tudomása szerint az értékpapírosításba bevont alapul szolgáló kitettségek nem terheltek és más szempontból sincsenek olyan állapotban, amely előreláthatólag hátrányosan érintheti a tényleges értékesítés vagy az azonos joghatással bíró engedményezés vagy átruházás végrehajthatóságát.

(7) Az eladótól a különleges célú gazdasági egységre átruházott vagy engedményezett alapul szolgáló kitettségeknek olyan előre meghatározott, egyértelmű és dokumentált értékpapírosítási feltételeket kell teljesíteniük, amelyek nem teszik lehetővé e kitettségállomány diszkrecionális alapon történő aktív kezelését. E bekezdés alkalmazásában az eladó nyilatkozatokat és szavatosságvállalásokat sértő kitettségek helyettesítése nem tekintendő aktív portfóliókezelésnek. Az ügylet lezárását követően a különleges célú gazdasági egységre átruházott kitettségeknek teljesíteniük kell az eredeti alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó feltételeket.

(8) Az alapul szolgáló kitettségek nem tartalmazhatnak értékpapírosítási pozíciókat.

(9) Az alapul szolgáló kitettségeket a kiválasztásukat követően indokolatlan késedelem nélkül kell átruházni a különleges célú gazdasági egységre, a kiválasztás időpontjában pedig nem tartalmazhatnak az 575/2013/EU rendelet 178. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nemteljesítő kitettségeket vagy olyan, kedvezőtlen hiteltörténetű adóssal vagy garanciavállalóval szembeni kitettségeket, aki/amely az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező legjobb tudomása szerint:

a) a kihelyezést megelőző három éven belül fizetési képtelenséget jelentett vagy akinek/amelynek a hitelezői számára valamely bíróság fizetés elmulasztása miatt jogerősen, jogorvoslati eljárásban nem támadható módon végrehajtási jogot keletkeztetett vagy anyagi kártérítést ítélt meg, vagy akinek/amelynek az esetben az alapul szolgáló kitettségek célú gazdasági egységre való átruházását vagy engedményezését megelőző három évben a nem teljesítő kitettségek tekintetében adósság-átütemezésre került sor, kivéve, ha:

i. az átütemezett alapul szolgáló kitettség tekintetében az átütemezés időpontjától kezdve nem merült fel új hátralék, és az átütemezésre legalább egy évvel azt megelőzően került sor, hogy az alapul szolgáló kitettségeket a különleges célú gazdasági egységre átruházták vagy engedményezték; és

ii. az értékpapírosítás kezdeményezője, a szponzor és a célú gazdasági egység a 7. cikk (1) bekezdése első albekezdése a) pontjával és e) pontjának i. alpontjával összhangban nyújtott tájékoztatásban kifejezetten megjelöli az átütemezett alapul szolgáló kitettségek arányát, az átütemezés idejét és részleteit, továbbá azt, hogy e kitettségek az átütemezés óta hogyan teljesítenek;

b) a kihelyezés időpontjában adott esetben szerepelt a kedvezőtlen hiteltörténetű személyek nyilvánosan hozzáférhető jegyzékében vagy, amennyiben ilyen nyilvánosan hozzáférhető jegyzék nem létezik, az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező rendelkezésére álló egyéb hasonló jegyzékben; vagy

c) olyan hitelminősítéssel vagy hitelbírálati pontszámmal rendelkezik, amely azt jelzi, hogy jelentősen nagyobb a kockázata a szerződésben vállalt fizetési kötelezettségek teljesítése elmaradásának, mint az értékpapírosítás kezdeményezőjének tulajdonában álló hasonló, nem értékpapírosított kitettségek esetében.

(10) Az adósoknak a kitettségek átruházásának időpontjáig már legalább egy alkalommal törleszteniük kell; kivételt képeznek az egy összegben törlesztendő kitettségekből vagy az egy évnél rövidebb futamidejű kitettségekből, többek között – de nem kizárólagos jelleggel – a rulírozó hitelek havi részletfizetéséből képzett rulírozó értékpapírosítások.

(11) Az értékpapírosítási pozíciók tulajdonosai számára teljesített visszafizetések nem lehetnek olyan módon struktúráltak, hogy elsődlegesen az alapul szolgáló kitettségek biztosítékául szolgáló eszközök értékesítésétől függenek. Ez azonban nem lehet akadály annak, hogy ezeket az eszközöket a későbbiekben újra befektessék vagy újrafinanszírozzák.

Az azon értékpapírosítási pozíciók tulajdonosai számára teljesített visszafizetések, amelyeknek alapul szolgáló kitettségei olyan eszközfedezettel rendelkeznek, amelynek az értékét az alapul szolgáló kitettség biztosítékául szolgáló eszköz eladója vagy egyéb harmadik fél által teljesítendő visszavásárlási kötelezettség garantálja vagy az azzal kapcsolatos kockázatot teljeskörűen mérsékli, nem minősülnek az alapul szolgáló kitettségek biztosítékául szolgáló eszközök értékesítésétől függőnek.

(12) Az értékpapírosításból eredő kamatláb- és devizakockázatot megfelelően mérsékelni kell, és az ennek érdekében hozott intézkedésekről tájékoztatást kell adni. A különleges célú gazdasági egység nem köthet származtatott ügyleteket, kivéve akkor, ha ezt a kamatláb- és devizakockázatok fedezése céljából teszi, és gondoskodnia kell arról, hogy az alapul szolgáló kitettségek halmaza ne tartalmazzon származtatott termékeket. Az ilyen származtatott ügyleteket a szokásos nemzetközi pénzügyi standardok szerint kell megkötni és dokumentálni.

(13) Az ügyleti dokumentációban egyértelmű és következetes megfogalmazásban rögzíteni kell az adósok általi késedelmes teljesítésre vagy nemteljesítésre, az adósságátütemezésre, az adósságelengedésre, a törlesztési haladéokra, a törlesztések szüneteltetésére, a veszteségekre, a leírásokra, a nemteljesítő kitettség megterülésére és az eszközök teljesítményromlásának egyéb korrekcióira vonatkozó fogalm meghatározásokat, korrekciós és egyéb intézkedéseket. Az ügyleti dokumentációban egyértelműen meg kell határozni a kifizetési sorrendet, azokat az eseményeket, amelyek a kifizetési sorrend módosítását eredményezik, valamint az ilyen események bejelentésére vonatkozó kötelezettséget. A kifizetési sorrend bármilyen változásáról indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatni kell a befektetőket, amennyiben a változás érdemi mértékben hátrányosan érinti az értékpapírosítási pozíciók visszafizetését.

(14) Az értékpapírosítást kezdeményezőnek és a szponzornak az árazást megelőzően a potenciális befektetők rendelkezésére kell bocsátania az értékpapírosítás körébe bevont kitettségekhez alapvetően hasonló kitettségek statikus és dinamikus múltbeli nemteljesítési és veszteségadatait, például a késedelmes teljesítésekre és a nemteljesítésekre vonatkozó adatokat, valamint az adatok forrására és a hasonlóság feltételezésének indokaira vonatkozó információkat. Amennyiben a szponzor nem rendelkezik hozzáféréssel ezekhez az adatokhoz, az eladónak kell rendelkezésére bocsátania az értékpapírosítás körébe bevont kitettségekhez alapvetően hasonló kitettségek múltbeli teljesítményére vonatkozó statikus vagy dinamikus adatokat, például a késedelmes teljesítésre vagy a nemteljesítésre vonatkozó adatokat. Minden ilyen adatnak legalább öt éves időszakra kell vonatkoznia, kivéve a vevőkövetelésekre és az egyéb rövid lejáratú követelésekre vonatkozó adatokat, amelyek múltbeli alakulása tekintetében a vizsgált időszaknak legalább három évnek kell lennie.

(15) Az ABCP-ügyleteket olyan alapul szolgáló kitettségek halmazára kell építeni, amelyek az eszköztípusok tekintetében homogének, figyelembe véve a különböző eszköztípusok pénzáramlással kapcsolatos jellemzőit, ideértve a szerződéses, a hitelkockázati és az előtörlesztési jellemzőket. Az alapul szolgáló kitettségek egy-egy halmazába csak egyféle eszköztípus tartozhat.

Az alapul szolgáló kitettségek halmazát úgy kell összeállítani, hogy a benne lévő kitettségek hátralévő súlyozott átlagos futamideje legfeljebb egy év legyen, és egyetlen alapul szolgáló kitettség hátralévő futamideje se haladja meg a három évet.

A második albekezdéstől eltérve, a gépjárműhitelek, valamint a gépjármű- és eszközlízing ügyletek halmazait, amelyek esetében a hátralévő súlyozott átlagos futamidő nem haladhatja meg a három és fél évet, és egyetlen alapul szolgáló kitettség fennmaradó futamideje sem haladhatja meg a hat évet.

Az alapul szolgáló kitettségek nem tartalmazhatnak lakóingatlanl vagy kereskedelmi ingatlanl fedezett hiteleket és az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdése első albekezdésének e) pontjában említett, teljes mértékben garantált, lakóingatlanl fedezett hiteleket. Az alapul szolgáló kitettségeknek szerződés alapján kötelező és végrehajtható kötelezettségeket kell magukban foglalniuk, amelyekért az adósok korlátlan felelősséggel tartoznak, és amelyek bérletdíj-fizetéshez, tőketörlesztéshez, kamatfizetéshez vagy az említett kifizetések garanciájaként nyújtott eszközökből származó jövedelemhez fűződő joghoz kapcsolódó, meghatározott kifizetésekkel járnak. Az alapul szolgáló kitettségek finanszírozott vagy lízingelt eszközök eladásából származó bevételt is generálhatnak. Az alapul szolgáló kitettségek között nem lehetnek a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 44. pontjában meghatározott átruházható értékpapírok, kivéve a kereskedési helyszínen nem jegyzett vállalati kötvényeket.

(16) Az ABCP-ügyletben szereplő eszközökhöz és kötelezettségekhez kapcsolódó, referenciaráta alapján történő kamatfizetéseket általánosan használt piaci kamatlábak alapján vagy a forrásköltséget tükröző, általánosan használt ágazati kamatlábak alapján kell meghatározni, de nem alapulhatnak bonyolult képleteken vagy származtatott ügyleteken. Az ABCP-ügyletben szereplő kötelezettségekhez kapcsolódó, referenciaráta alapján történő kamatfizetések alapulhatnak az ABCP-program forrásköltségeit tükröző kamatokon.

(17) Az eladó nemteljesítése vagy azonnali lejáratról szóló értesítés esetén:

- a) a különleges célú gazdasági egységnél nem ragadhat benn pénzeszköz azon felül, ami a különleges célú gazdasági egység operatív működésének biztosításához vagy ahhoz szükséges, hogy a befektetők részére az értékpapírosítás szerződéses feltételeinek megfelelő sorrendben teljesítsék a kifizetéseket, kivéve, ha rendkívüli körülmények következtében szükségessé válik, hogy a befektetők érdekeit szem előtt tartva a különleges célú gazdasági egységnél bent ragadt összeget is felhasználják a kiadások fedezésére annak érdekében, hogy elkerülhető legyen az alapul szolgáló kitétségek hitelminőségének romlása;
- b) az alapul szolgáló kitétségekből származó tőkebevételeket az értékpapírosítási pozíciók egymást követő, az értékpapírosítási pozíciók elsőbbségi rangsora szerinti kifizetésével kell átadni az értékpapírosítási pozíciót birtokló befektetőknek; és
- c) nem írható elő az alapul szolgáló kitétségek piaci értéken történő automatikus értékesítése.

(18) Az alapul szolgáló kitétségeket az eladó szokásos üzletmenete keretében, olyan hitelezési feltételeknek megfelelően kell kihelyezni, amelyek nem kevésbé szigorúak azoknál, mint amelyeket az eladó a hasonló, de nem értékpapírosítandó kitétségek kihelyezésekor alkalmaz. A szponzort és az ABCP-ügyletben közvetlenül érintett többi felet indokolatlan késedelem nélkül, teljeskörűen tájékoztatni kell az alapul szolgáló kitétségek kihelyezésére vonatkozó hitelezési feltételekről és a korábbi hitelezési feltételekhez képest történt lényeges változásokról. Az eladónak szakértelemmel kell rendelkeznie az értékpapírosított kitétségekhez hasonló kitétségek kihelyezése terén.

(19) Rulírozó értékpapírosítással járó ABCP-ügyletek esetében az ügyleti dokumentációnak tartalmaznia kell a rulírozási időszak megszüntetését kiváltó eseményeket, ideértve legalább a következőket:

- a) az alapul szolgáló kitétségek hitelminősége elér egy előre meghatározott küszöbértéket vagy annál nagyobb mértékben romlik; és
- b) az eladó vagy a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó tekintetében bekövetkezett, fizetéseképtelenséghez kapcsolódó esemény.

(20) Az ügyleti dokumentációban egyértelműen meg kell határozni az alábbiakat:

- a) a szponzor, a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó, a vagyonkezelő – amennyiben van – és az egyéb kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások szerződéses kötelezettségei, feladatai és felelősségi köre;
- b) azok az eljárások és kötelezettségek, amelyek biztosítják, hogy a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó nemteljesítése vagy fizetéseképtelensége ne eredményezze a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtás megszűnését;
- c) a származtatott ügyletben részt vevő szerződő felek és a számlavezető bankok nemteljesítése, fizetéseképtelensége vagy adott esetben egyéb meghatározott esemény bekövetkezése esetén az e felek lecserélését biztosító rendelkezések; és
- d) az, hogy a szponzor hogyan teljesíti a 25. cikk (3) bekezdésében megállapított követelményeket.

(21) Az EBH – az ESMA-val és az EIOPA-val szorosan együttműködve – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben részletesen meghatározza, hogy a (15) bekezdésben említett alapul szolgáló kitétségek közül melyek minősülnek homogénnek.

Az EBH 2018. július 18-ig benyújtja az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

25. cikk

Az ABCP-program szponzora

- (1) Az ABCP-program szponzora kizárólag a 2013/36/EU irányelv értelmében felügyelt hitelintézet lehet.
- (2) Az ABCP-program szponzorának likviditási hitelkeretet kell biztosítania és az ABCP-program szintjén támogatnia kell minden értékpapírosítási pozíciót, és ehhez fedeznie kell az értékpapírosított kitétségek minden likviditási és hitelkockázatát, és valamennyi lényeges felhígulási kockázatát, valamint fedeznie kell minden egyéb ügylet- és programszintű költséget, amennyiben szükség van arra, hogy garantálva legyen a befektetőnek az így támogatott ABCP után járó összegek teljes kifizetése. A szponzornak közölnie kell a befektetőkkel az ügyleti szinten nyújtott támogatások, köztük a rendelkezésre bocsátott likviditási hitelkeretek leírását.
- (3) Ahhoz, hogy egy hitelintézet STS ABCP-program szponzora lehessen, bizonyítania kell az illetékes hatósága felé, hogy a (2) bekezdés szerinti szerepvállalása nem veszélyezteti a fizetőképességét és a likviditását, még akkor sem, ha szélsőséges piaci stresszhelyzet alakul ki.

Az e bekezdés első albekezdésében említett követelmény teljesítettnek tekintendő, amennyiben az illetékes hatóság a 2013/36EU irányelv 97. cikkének (3) bekezdésében említett felülvizsgálat és értékelés alapján megállapította, hogy az adott hitelintézetben alkalmazott szabályok, stratégiák, eljárások és mechanizmusok, valamint a hitelintézet szavatoló-tőkéje és likviditása biztosítják kockázatainak körültekintő kezelését és fedezését.

(4) A szponzornak saját előzetes vizsgálatot kell végeznie, amelynek során ellenőriznie kell az e rendelet 5. cikkének (1) és (3) bekezdésében foglalt követelményeknek való megfelelést. A szponzornak ellenőriznie kell továbbá, hogy az eladó rendelkezik-e olyan adósságszolgálati képességgel és beszedési eljárásokkal, amelyek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 265. cikke (2) bekezdésének h)–p) pontjában meghatározott feltételeknek vagy harmadik országok ezekkel egyenértékű követelményeinek.

(5) Az eladónak az ügylet szintjén vagy a szponzornak az ABCP-program szintjén teljesítenie kell a 6. cikkben említett kockázatmegtartási követelményeket.

(6) A szponzornak kell viselnie a felelősséget a 7. cikknek való megfelelésért az ABCP-program szintjén, valamint azért, hogy az árazás előtt a potenciális befektetők kérelemére a rendelkezésükre bocsássák a következőket:

a) a 7. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában előírt összesített információk; és

b) a 7. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b)–e) pontjában előírt információk legalább tervezet vagy kezdeti változat formájában.

(7) Amennyiben a szponzor nem újítja meg a likviditási hitelkerettel kapcsolatos finanszírozási kötelezettségvállalást a hitelkeret lejáratát megelőzően, a likviditási hitelkeret lehívásra kerül és a lejáró értékpapírokat vissza kell fizetni.

26. cikk

Programszintű követelmények

(1) Az ABCP-programon belüli minden ABCP-ügyletnek teljesítenie kell a 24. cikk (1)–(8) és (12)–(20) bekezdésében foglalt követelményeket.

Az ABCP-program által finanszírozott ABCP-ügyletek alapul szolgáló kitétségeinek aggregált összegéből legfeljebb 5 % lehet azon kitétségek aránya, amelyek átmenetileg nem felelnek meg a 24. cikk (9), (10) és (11) bekezdésében foglalt követelményeknek úgy, hogy ez még ne befolyásolja az ABCP-program STS jellegét.

E bekezdés második albekezdése alkalmazásában a megfelelés igazolása érdekében egy az alapul szolgáló kitétségekből vett mintát rendszeresen alá kell vetni egy megfelelő független fél által végzett külső ellenőrzésnek.

(2) Az ABCP-program keretében az alapul szolgáló kitétségek hátralévő súlyozott átlagos futamideje legfeljebb két év lehet.

(3) Az ABCP-programot a 25. cikk (2) bekezdésével összhangban egy szponzornak teljes mértékben támogatnia kell.

(4) Az ABCP-program nem foglalhat magában újra-értékpapírosítást, és a hitelminőség-javítás nem eredményezhet újabb ügyletrészsorozatokatba sorolást a program szintjén.

(5) Az ABCP-program keretében kibocsátott értékpapírokhoz nem kapcsolódhat visszahívási opció, meghosszabbításra vonatkozó rendelkezések vagy olyan egyéb rendelkezések, amelyek az értékpapírok végső lejáratát befolyásolják, amennyiben ezen opciók vagy rendelkezések igénybevételéről az eladó, a szponzor vagy a különleges célú gazdasági egység saját mérlegelési jogkörében dönthet.

(6) Az ABCP-program szintjén felmerülő kamatláb- és devizakockázatot megfelelően mérsékelni kell, és az ennek érdekében hozott intézkedésekről tájékoztatást kell adni. A különleges célú gazdasági egység nem köthet származtatott ügyleteket, kivéve akkor, ha ezt a kamatláb- és devizakockázatok fedezése céljából teszi, és gondoskodnia kell arról, hogy az alapul szolgáló kitétségek halmaza ne tartalmazzon származtatott termékeket. Az említett származtatott ügyleteket a szokásos nemzetközi pénzügyi standardok szerint kell megkötni és dokumentálni.

(7) Az ABCP-program dokumentációjában egyértelműen meg kell határozni a következőket:

a) a vagyonekezelő és – adott esetben – a befektető részére fiduciáris kötelezettségeket teljesítő egyéb felek kötelezettségei;

b) a hitelkihelyezés területén szakértelemmel rendelkező szponzor és – adott esetben – a vagyonekezelő és az egyéb kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás szerződéses kötelezettségei, feladatai és felelősségi köre;

c) azok az eljárások és kötelezettségek, amelyek biztosítják, hogy a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó nemteljesítése vagy fizetési képtelensége ne eredményezze a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtás megszűnését;

- d) a származtatott ügyletben részt vevő partnerek és az ABCP-program szintjén a számlavezető bank nemteljesítése, fizetésképtelensége vagy adott esetben egyéb meghatározott esemény bekövetkezése esetén az e felek lecserélését biztosító rendelkezések, amennyiben a likviditási hitelkeret nem terjed ki ezekre az eseményekre;
- e) hogy meghatározott esemény bekövetkezése, a szponzor nemteljesítése vagy fizetésképtelensége esetén korrekciós intézkedéseket kell hozni a finanszírozási kötelezettségvállalás biztosítékkal történő fedezésére vagy a likviditási hitelkeretet biztosító fél lecserélésére; és
- f) hogy amennyiben a szponzor nem újítja meg a likviditási hitelkerettel kapcsolatos finanszírozási kötelezettségvállalást a hitelkeret lejáratát megelőzően, a likviditási hitelkeret lehívásra kerül és a lejáró értékpapírokat vissza kell fizetni.
- (8) A hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtónak szakértelemmel kell rendelkeznie az értékpapírosított kitétségekhez hasonló kitétségek kezelésében, és megfelelően dokumentált szabályzatokkal, eljárásokkal és kockázatkezelési kontrollintézkedésekkel kell rendelkeznie a kitétségek kezelésére vonatkozóan.

3. SZAKASZ

Az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítés

27. cikk

Az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítésre vonatkozó követelmények

(1) Az értékpapírosítást kezdeményezőnek és a szponzornak együtt, az e cikk (7) bekezdésében említett adatlap használatával értesítenie kell az ESMA-t, ha az értékpapírosítás megfelel a 19–22. cikkben vagy a 23–26. cikkben megállapított követelményeknek (a továbbiakban: az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítés). ABCP-program esetében kizárólag a szponzor felelőssége a programra, valamint a programon belül a 24. cikknek megfelelő ABCP-ügyletekre vonatkozó értesítés elvégzése.

Az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítésnek tartalmaznia kell az értékpapírosítást kezdeményező és a szponzor arra vonatkozó magyarázatát, hogy milyen módon valósult meg a 20–22. cikkben vagy a 24–26. cikkben meghatározott egyes STS kritériumoknak való megfelelés.

Az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítést az ESMA-nak a (5) bekezdésnek megfelelően közzé kell tennie a hivatalos honlapján. Az értékpapírosítást kezdeményezőnek és a szponzornak az illetékes hatóságokat is értesítenie kell az STS kritériumoknak való megfelelésről, továbbá ki kell jelölniük maguk közül azt a szervezetet, amely a befektetők és az illetékes hatóságok felé első kapcsolattartási pontként működik.

(2) Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy a különleges célú gazdasági egység a 28. cikk értelmében felhatalmazott harmadik fél szolgáltatását is igénybe veheti annak ellenőrzése céljából, hogy az értékpapírosítás megfelel-e a 19–22. vagy a 23–26. cikknek. E szolgáltatás igénybevétele azonban semmilyen körülmények között sem érintheti az értékpapírosítást kezdeményezőnek, a szponzornak vagy a különleges célú gazdasági egységnek az e rendelet alapján fennálló jogi kötelezettségekkel kapcsolatos felelősségét. E szolgáltatás igénybevétele nem érinti továbbá az intézményi befektetők 5. cikkben meghatározott kötelezettségeit.

Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy a különleges célú gazdasági egység a 28. cikk értelmében engedélyezett harmadik fél szolgáltatását veszi igénybe annak megállapítása céljából, hogy az adott értékpapírosítás megfelel-e a 19–22. vagy a 23–26. cikknek, az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítésnek nyilatkozatot kell tartalmaznia arról, hogy az STS kritériumoknak való megfelelést a felhatalmazott harmadik fél igazolta. Az értesítésben meg kell adni a felhatalmazott harmadik fél nevét, székhelye címét, és annak az illetékes hatóságnak a nevét, amelytől a felhatalmazást kapta.

(3) Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező nem az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában meghatározott, az Unióban székhellyel rendelkező hitelintézet vagy befektetési vállalkozás, az e cikk (1) bekezdése szerinti értesítéshez csatolni kell a következőket:

- a) az értékpapírosítás kezdeményezőjének vagy az eredeti hitelezőnek az igazolása, miszerint megalapozott és pontosan meghatározott kritériumok, valamint a hitelek jóváhagyására, módosítására, megújítására és finanszírozására vonatkozó egyértelműen meghatározott eljárások alapján nyújt hiteleket, továbbá rendelkezik az ilyen eljárások alkalmazását ténylegesen biztosító rendszerekkel, e rendelet 9. cikkével összhangban; és
- b) az értékpapírosítás kezdeményezőjének vagy az eredeti hitelezőnek a nyilatkozata arról, hogy az a) pontban említett hitelnyújtás felügyelt-e.

(4) Amennyiben valamely értékpapírosítás a továbbiakban már nem felel meg a 19–22. cikkben vagy a 23–26. cikkben meghatározott követelményeknek, az értékpapírosítást kezdeményezőnek és a szponzornak haladéktalanul értesítenie kell erről az ESMA-t és az illetékes hatóságát.

(5) Az ESMA-nak a hivatalos honlapján jegyzéket kell vezetnie mindazon értékpapírosításokról, amelyek tekintetében az értékpapírosítást kezdeményező és a szponzor értesítette arról, hogy az értékpapírosítás megfelel a 19–22. cikkben vagy a 23–26. cikkben meghatározott követelményeknek. Az ESMA köteles haladéktalanul felvenni az említett jegyzékre minden olyan értékpapírosítást, amelyről a fentiek szerinti értesítést kapott, és amennyiben az illetékes hatóság úgy dönt vagy az értékpapírosítás kezdeményezője vagy a szponzor arról értesíti az ESMA-t, hogy valamely értékpapírosítás a továbbiakban már nem tekintendő STS értékpapírosításnak, az ESMA köteles ennek megfelelően aktualizálni a jegyzéket. Amennyiben az illetékes hatóság a 32. cikknek megfelelően közigazgatási szankciókat szabott ki, erről haladéktalanul értesítenie kell az ESMA-t. Az ESMA-nak haladéktalanul jeleznie kell a jegyzékben, ha az illetékes hatóság közigazgatási szankciókat szabott ki az érintett értékpapírosítással kapcsolatban.

(6) Az ESMA – EBH-val és az EIOPA-val szorosan együttműködve – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza, hogy az értékpapírosítást kezdeményezőnek, a szponzornak és a különleges célú gazdasági egységnek milyen információkat kell megadniuk ahhoz, hogy megfeleljenek az (1) bekezdésben említett kötelezettségeknek.

Az EBH 2018. július 18-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

(7) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében az ESMA – az EBH-val és az EIOPA-val szorosan együttműködve – végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a (6) bekezdésben említett információk közlésére szolgáló adatlapok meghatározása céljából.

Az EBH 2018. július 18-ig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az ebben a bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

28. cikk

Az STS kritériumoknak való megfelelést ellenőrző harmadik fél

(1) A 27. cikk (2) bekezdésében említett harmadik felet az illetékes hatóságnak kell felhatalmaznia annak értékelésére, hogy az értékpapírosítások megfelelnek-e a 19–22. vagy a 23–26. cikkben megállapított STS kritériumoknak. Az illetékes hatóság az alábbi feltételek teljesülése esetén adja meg a felhatalmazást:

- a) a harmadik fél kizárólag megkülönböztetést nem jelentő és költségalapú díjakat számít fel az általa vizsgált értékpapírosításokban részt vevő értékpapírosítást kezdeményezőknek, szponzoroknak vagy különleges célú gazdasági egységeknek, és a díjakat nem teszi függővé az értékelés eredményétől és nem viszonyítja ahhoz;
- b) a harmadik fél nem a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 4. pontjában meghatározott szabályozott vállalkozás, sem pedig az 1060/2009/EK rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott hitelminősítő intézet, és a harmadik fél egyéb tevékenységeinek végzése nem veszélyezteti értékelésének függetlenségét vagy integritását;
- c) a harmadik fél semmilyen formában sem nyújt tanácsadási, audit- vagy ezekkel egyenértékű szolgáltatást a harmadik fél által vizsgált értékpapírosításokban részt vevő értékpapírosítást kezdeményezőknek, szponzoroknak vagy különleges célú gazdasági egységeknek;
- d) a harmadik fél vezetőtestületének tagjai a harmadik fél feladatai tekintetében megfelelő szakképesítéssel, ismeretekkel és tapasztalatokkal rendelkeznek, továbbá jó hírnévnek örvendő és feddhetetlen személyek;
- e) a harmadik fél vezetőtestületének legalább egyharmada, de legalább két fő független igazgató;
- f) a harmadik fél minden szükséges intézkedést megtesz annak biztosítására, hogy az STS kritériumoknak való megfelelés ellenőrzését ne befolyásolja semmilyen meglévő vagy potenciális összeférhetlenség vagy üzleti kapcsolat, amelyben a harmadik fél, annak részvényesei vagy tagjai, vezetői, munkavállalói vagy olyan egyéb természetes személyek érintettek, akik szolgáltatást nyújtanak a harmadik félnek vagy annak ellenőrzése alatt állnak. E célból a harmadik félnek hatékony belső kontrollrendszerrel kell létrehoznia, fenntartania, működtetnie és dokumentálnia azoknak a szabályzatoknak és eljárásoknak a végrehajtása tekintetében, melyek célja a potenciális összeférhetlenségek feltárása és megelőzése. A feltárt potenciális vagy meglévő összeférhetlenségeket haladéktalanul meg kell szüntetni vagy mérsékelni kell, továbbá be kell jelenteni. A harmadik félnek megfelelő eljárásokat és folyamatokat kell kialakítania, fenntartania, működtetnie és dokumentálnia az STS kritériumoknak való megfelelés független értékelésének biztosítása céljából. A harmadik félnek rendszeresen át kell tekintenie és felül kell vizsgálnia az említett szabályokat és eljárásokat a hatékonyságuk értékelése, valamint annak eldöntése érdekében, hogy szükséges-e naprakésszé tenni őket; valamint
- g) a harmadik fél bizonyítani tudja, hogy megfelelő működési biztosítékokkal és belső eljárásokkal rendelkezik, amelyek alkalmassá teszik az STS kritériumoknak való megfelelés vizsgálatára.

Az illetékes hatóságnak vissza kell vonnia a felhatalmazást, ha úgy ítéli meg, hogy a harmadik fél jelentős mértékben nem felel meg az első albekezdésnek.

(2) Az (1) bekezdéssel összhangban felhatalmazott harmadik félnek haladéktalanul értesítenie kell az illetékes hatóságot az említett bekezdés alapján benyújtott információkban beállt jelentős változásokról vagy más olyan változásokról, amelyekről észszerűen feltételezhető, hogy befolyásolnák az illetékes hatóság értékelését.

(3) Az illetékes hatóság költségalapú díjakat számolhat fel azoknak az indokolt kiadásoknak a fedezésére, amelyek az (1) bekezdésben említett harmadik fél felhatalmazására irányuló kérelmének elbírálásával, valamint kedvező elbírálás esetén az (1) bekezdésben megállapított feltételeknek való megfelelése nyomon követésével kapcsolatban merülnek fel.

(4) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza, hogy az (1) bekezdéssel összhangban milyen információkat kell benyújtani az illetékes hatóságokhoz egy harmadik félnek a felhatalmazására irányuló kérelemben.

Az ESMA 2018. július 18-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

5. FEJEZET

FELÜGYELET

29. cikk

Az illetékes hatóságok kijelölése

(1) Az e rendelet 5. cikkében meghatározott kötelezettségeknek való megfelelést a következő illetékes hatóságoknak kell felügyelniük a vonatkozó jogi aktusok által rájuk ruházott hatásköröknek megfelelően:

- a) biztosítók és viszontbiztosítók esetében a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 10. pontjával összhangban kijelölt illetékes hatóság;
- b) az alternatív befektetésialap-kezelők esetében a 2011/61/EU irányelv 44. cikkével összhangban kijelölt felelős illetékes hatóság;
- c) ÁÉKBV-k és ÁÉKBV-alapkezelő társaságok esetében a 2009/65/EK irányelv 97. cikkével összhangban kijelölt illetékes hatóság;
- d) foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények esetében a 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi⁽¹⁾ irányelv 6. cikkének g) pontjával összhangban kijelölt illetékes hatóság;
- e) hitelintézetek és befektetési vállalkozások esetében a 2013/36/EU irányelv 4. cikkével összhangban kijelölt illetékes hatóság, ideértve – az 1024/2013/EU rendelet által rá ruházott külön feladatok tekintetében – az EKB-t is.

(2) A 2013/36/EU irányelv 4. cikkével összhangban a szponzorok felügyeletéért felelős illetékes hatóságoknak – ideértve az 1024/2013/EU rendelet által rá ruházott külön feladatok tekintetében az EKB-t is – ellenőrizniük kell, hogy a szponzorok teljesítik-e az e rendelet 6., 7., 8. és 9. cikkében meghatározott kötelezettségeket.

(3) Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményezők, az eredeti hitelezők és a különleges célú gazdasági egységek a 2003/41/EK, a 2009/138/EK, a 2009/65/EK, a 2011/61/EU és a 2013/36/EU irányelvvel, valamint az 1024/2013/EU rendelettel összhangban felügyelt szervezetek, úgy az e rendelet 6., 7., 8. és 9. cikkében meghatározott kötelezettségek teljesítését az említett jogi aktusoknak megfelelően kijelölt illetékes hatóságoknak – ideértve az 1024/2013/EU rendelet által rá ruházott külön feladatok tekintetében az EKB-t is – kell felügyelniük.

(4) Azoknak az értékpapírosítást kezdeményezőknek, eredeti hitelezőknek és különleges célú gazdasági egységeknek az esetében, amelyeknek a székhelye az Unióban van, és amelyek nem tartoznak a (3) bekezdésben említett uniós jogi aktusok hatálya alá, a tagállamok a 6., 7., 8. és 9. cikkben meghatározott kötelezettségeknek való megfelelést felügyelnie kell, amelyből egy vagy több illetékes hatóságot jelölnek ki. A tagállamok 2019. január 1-jéig tájékoztatják a Bizottságot és az ESMA-t az illetékes hatóságok e bekezdés szerinti kijelöléséről. Ez a kötelezettség nem alkalmazandó azon szervezetek esetében, amelyek csupán kitétségeket értékesítenek valamely ABCP-program vagy egyéb értékpapírosítási ügylet vagy konstrukció keretében, de nem helyeznek ki kitétségeket rendszeresen és aktívan azzal az elsődleges céllal, hogy e kitétségeket értékpapírosítsák.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/41/EK irányelve (2003. június 3.) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 235., 2003.9.23., 10. o.).

(5) A tagállamok egy vagy több illetékes hatóságot jelölnek ki annak felügyeletére, hogy az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok és a különleges célú gazdasági egységek megfelelnek-e a 18–27. cikknek, a harmadik felek pedig a 28. cikknek. A tagállamok 2019. január 18-ig tájékoztatják a Bizottságot és az ESMA-t az illetékes hatóságok e bekezdés szerinti kijelöléséről.

(6) E cikk (5) bekezdése nem alkalmazandó azon szervezetek esetében, amelyek csupán kitétségeket értékesítenek ABCP-program vagy egyéb értékpapírosítási ügylet vagy konstrukció keretében, de nem helyeznek ki kitétségeket aktívan, a rendszeres alapon történő értékpapírosítás elsődleges céljával. Ilyen esetekben az értékpapírosítást kezdeményezőnek vagy a szponzornak kell meggyőződnie arról, hogy a szóban forgó szervezetek teljesítik a 18–27. cikkben meghatározott vonatkozó kötelezettségeket.

(7) Az ESMA-nak az 1095/2010/EU rendeletben megállapított feladatoknak és hatásköröknek megfelelően gondoskodnia kell az e rendelet 18–27. cikkében meghatározott kötelezettségek következetes alkalmazásáról és betartásáról. Az ESMA-nak a 600/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 39. cikkével összhangban figyelemmel kell kísérnie az Unió értékpapírosítási piacát, és adott esetben a 600/2014/EU rendelet 40. cikkével összhangban gyakorolnia kell ideiglenes beavatkozási hatáskörét.

(8) Az ESMA-nak a weboldalán közzé kell tennie és naprakészen kell tartania az e cikkben említett illetékes hatóságok jegyzékét.

30. cikk

Az illetékes hatóságok hatásköre

(1) Minden tagállam biztosítja, hogy a 29. cikk (1)–(5) bekezdésével összhangban kijelölt illetékes hatóság rendelkezzen az e rendelet szerinti feladatainak teljesítéséhez szükséges felügyeleti, vizsgálati és szankcionálási hatáskörökkel.

(2) Az illetékes hatóságnak rendszeresen felül kell vizsgálnia az értékpapírosítást kezdeményezők, szponzorok, különleges célú gazdasági egységek és eredeti hitelezők által az e rendeletnek való megfelelés céljából alkalmazott szabályzatokat, folyamatokat és mechanizmusokat.

Az első albekezdésben említett felülvizsgálatnak ezenfelül ki kell terjednie az alábbiakra:

- a) a jelentős mértékű nettó gazdasági érdekeltség pontos és folyamatos mérésére és megtartására bevezetett folyamatok és mechanizmusok, a 7. cikkkel összhangban rendelkezésre bocsátandó valamennyi információ összegyűjtése és időben történő közlése, valamint a 9. cikk szerinti hitelezési kritériumok;
- b) nem ABCP-program keretében történő STS értékpapírosítások esetében a 20. cikk (7)–(12) bekezdésének, a 21. cikk (7) bekezdésének és a 22. cikknek való megfelelés biztosítását célzó folyamatok és mechanizmusok; és
- c) ABCP-program keretében történő STS értékpapírosítások esetében az ABCP-ügyletek tekintetében a 24. cikknek való megfelelés, az ABCP-programok tekintetében pedig a 26. cikk (7) és (8) bekezdésének való megfelelés biztosítására irányuló folyamatok és mechanizmusok.

(3) Az illetékes hatóságoknak elő kell írniuk, hogy az értékpapírosítási ügyletekből eredő kockázatokat, köztük a reputációs kockázatokat az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok, a különleges célú gazdasági egységek és az eredeti hitelezők megfelelő szabályzatok és eljárások segítségével értékeljék és kezeljék.

(4) Az illetékes hatóságoknak az értékpapírosítás területén végzett prudenciális felügyeletük keretében adott esetben nyomon kell követniük, hogy az értékpapírosítási piacon való részvétel milyen konkrét hatásokat gyakorol az eredeti hitelezőként, értékpapírosítást kezdeményezőként, szponzorként vagy befektetőként eljáró pénzügyi vállalkozás stabilitására, a szigorúbb ágazati szabályozás sérelme nélkül figyelembe véve az alábbiakat:

- a) a tőkepufferek nagysága;
- b) a likviditási pufferek nagysága; és
- c) a befektetőknél a források és a befektetések lejáratú ideje közötti eltérés következtében fellépő likviditási kockázat.

Amennyiben az illetékes hatóság megállapítja, hogy egy adott pénzügyi vállalkozás pénzügyi stabilitása vagy a pénzügyi rendszer egészének stabilitása tekintetében lényeges kockázat áll fenn, a 36. cikk szerinti kötelezettségeitől függetlenül intézkedéseket kell hoznia e kockázatok mérséklésére, és az esetet jelentenie kell az 575/2013/EU rendelet alapján kijelölt, a makroprudenciális eszközökért felelős hatóságnak és az ERKT-nek.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 84. o.).

(5) Az illetékes hatóságnak figyelemmel kell kísérnie a 6. cikk (2) bekezdésében előírt kötelezettségek esetleges kijátszásának eseteit, és a 32. és a 33. cikkel összhangban biztosítania kell szankciókkal kiszabását.

31. cikk

Az értékpapírosítási piac makroprudenciális felügyelete

(1) Az ERKT a megbízatásának keretein belül felelős az Európai Unió értékpapírosítási piacának makroprudenciális felügyeletéért.

(2) Annak érdekében, hogy hozzájáruljon az Unió pénzügyi stabilitását fenyegető olyan rendszerszintű kockázatok megelőzéséhez és mérsékléséhez, amelyek a pénzügyi rendszeren belüli változások következtében lépnek fel, továbbá a széles körű pénzügyi zavarok elkerülése céljából figyelemmel kísérve a makrogazdasági folyamatokat, az ERKT-nek folyamatosan nyomon kell követnie az értékpapírosítási piacokon zajló változásokat. Az ERKT-nek – amennyiben azt szükségesnek ítéli, de legalább három évenként – az EBH-val együttműködve jelentést kell közzétennie az értékpapírosítási piac pénzügyi stabilitást érintő hatásairól annak érdekében, hogy felhívja a figyelmet a pénzügyi stabilitást övező kockázatokra. Amennyiben lényeges kockázatokra derül fény, az ERKT-nek figyelmeztetéseket, valamint adott esetben az 1092/2010/EU rendelet 16. cikke értelmében korrekciós intézkedésekre vonatkozó ajánlásokat kell kiadnia a Bizottság, az európai felügyeleti hatóságok és a tagállamok részére az említett kockázatokkal kapcsolatban, többek között a kockázatmentes szintek módosításának vagy egyéb makroprudenciális intézkedések meghozatalának a célszerűségére vonatkozóan. A Bizottság, az európai felügyeleti hatóságok és a tagállamok az 1092/2010/EU rendelet 17. cikkével összhangban, az ajánlás címzetteknek való továbbításától számított három hónapon belül tájékoztatják az ERKT-t, az Európai Parlamentet és a Tanácsot az ajánlás nyomán hozott intézkedéseikről, vagy, ha nem hoztak intézkedést az ajánlás nyomán, akkor ezt megfelelően indokolják.

32. cikk

Közigazgatási szankciók és korrekciós intézkedések

(1) A tagállamok azon jogának sérelme nélkül, hogy a 34. cikk értelmében büntetőjogi szankciókról rendelkezzenek és azokat kiszabják, a tagállamok szabályokat állapítanak meg, amelyekben meghatározzák a gondatlanságból vagy szándékosan elkövetett jogsértés esetén alkalmazandó, megfelelő közigazgatási szankciókat, valamint a legalább azokban az esetekben alkalmazandó korrekciós intézkedéseket, amikor:

- a) az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező nem teljesítette a 6. cikkben megállapított követelményeket;
- b) az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy a különleges célú gazdasági egység nem teljesítette a 7. cikkben megállapított követelményeket;
- c) az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező nem teljesítette a 9. cikkben megállapított kritériumokat;
- d) az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy a különleges célú gazdasági egység nem teljesítette a 18. cikkben megállapított követelményeket;
- e) az értékpapírosítás STS értékpapírosításnak minősül, és az adott értékpapírosításban érintett értékpapírosítást kezdeményező, szponzor vagy különleges célú gazdasági egység nem teljesítette a 19–22. cikkben vagy a 23–26. cikkben megállapított követelményeket;
- f) az értékpapírosítást kezdeményező vagy a szponzor a 27. cikk (1) bekezdése értelmében félrevezető értesítést küld;
- g) az értékpapírosítást kezdeményező vagy a szponzor nem teljesítette a 27. cikk (4) bekezdésében megállapított követelményeket; vagy
- h) a 28. cikk szerint felhatalmazott harmadik fél nem jelentette be a 28. cikk (1) bekezdésével összhangban benyújtott információkban beállt jelentős változást vagy más olyan változást, amelyről észszerűen feltételezhető, hogy befolyásolná illetékes hatóságának értékelését.

A tagállamok gondoskodnak arról is, hogy a közigazgatási szankciókat és/vagy korrekciós intézkedéseket ténylegesen végrehajtsák.

E szankcióknak és intézkedéseknek hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben említett jogsértések esetére hatáskört biztosítanak az illetékes hatóságoknak legalább a következő szankciók és intézkedések alkalmazására:

- a) nyilvános nyilatkozat, amely a 37. cikkel összhangban megadja a természetes vagy jogi személy személyazonosságát és a jogsértés jellegét;
- b) végzés, amely előírja a természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással és tartózkodjon e magatartás megismétlésétől;
- c) az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy a különleges célú gazdasági egység vezetőtestületének a jogsértésért felelősnek tartott bármely tagja vagy más felelősnek tartott természetes személy átmeneti eltiltása ilyen vállalkozásokban vezetői feladatok gyakorlásától;

- d) az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének e) vagy f) pontjában említett jogsértés esetén az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység átmeneti eltiltása attól, hogy a 27. cikk (1) bekezdése szerint értesítést küldjön arról, hogy egy adott értékpapírosítás megfelel a 19–22. cikkben vagy a 23–26. cikkben meghatározott követelményeknek;
- e) természetes személy esetében olyan közigazgatási pénzbírság, amelynek felső határa legalább 5 000 000 EUR, vagy azokban a tagállamokban, amelyek hivatalos pénzneme nem az euro, a 2018. január 17-én ennek megfelelő, nemzeti pénznemben kifejezett összeg;
- f) jogi személyek esetében olyan közigazgatási pénzbírság, amelynek felső határa legalább 5 000 000 EUR, vagy azokban a tagállamokban, amelyek hivatalos pénzneme nem az euro, a 2018. január 17-én ennek megfelelő, nemzeti pénznemben kifejezett összeg, vagy a jogi személy vezetőtestülete által jóváhagyott, legutolsó rendelkezésre álló beszámoló szerinti előző teljes éves nettó árbevétel 10 %-a; amennyiben a jogi személy anyavállalat, vagy olyan anyavállalat leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében összevont (konszolidált) pénzügyi beszámolót kell készítenie, a figyelembe veendő teljes éves nettó árbevétel a legutolsó rendelkezésre álló, a legfelső szintű anyavállalat vezetőtestülete által jóváhagyott összevont beszámoló szerinti teljes éves nettó árbevétel, vagy a vonatkozó számviteli jogi aktusok szerinti, annak megfelelő típusú bevétel;
- g) a jogsértésből származó haszon összegének – amennyiben ez a haszon meghatározható – legalább kétszeresét kitevő maximális közigazgatási pénzbírság, akkor is, ha ez az összeg meghaladja az e) és az f) pont szerinti maximális összegeket;
- h) az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének h) pontjában említett jogsértés esetén a 28. cikkben említett – harmadik fél részére az értékpapírosítás 19–22. cikknek vagy 23–26. cikknek való megfelelése ellenőrzésére adott – felhatalmazás ideiglenes visszavonása.
- (3) Amennyiben az első bekezdésben említett rendelkezések jogi személyekre alkalmazandók, a tagállamok arra vonatkozó hatáskört ruháznak az illetékes hatóságokra, hogy a (2) bekezdésben meghatározott közigazgatási szankciókat és korrekciós intézkedéseket – a nemzeti jogban megállapított feltételek mellett – a vezetőtestület azon tagjaira és más olyan egyénekre is alkalmazzák, akik a nemzeti jog szerint felelősséggel tartoznak a jogsértésért.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdésben meghatározott közigazgatási szankciókat vagy korrekciós intézkedéseket kiszabó határozatokat kellően megindokolják, és azokkal szemben jogorvoslattal lehessen élni.

33. cikk

A közigazgatási szankciók és korrekciós intézkedések kiszabására vonatkozó hatáskör gyakorlása

- (1) Az illetékes hatóságoknak a 32. cikkben említett közigazgatási szankciók és korrekciós intézkedések kiszabására vonatkozó hatáskörüket a nemzeti jogi keretrendszerükkel összhangban kell gyakorolniuk adott esetben:
- a) közvetlenül;
- b) más hatóságokkal együttműködésben;
- c) saját felelősségi körükön belül, más hatóságokra történő hatáskör-átruházás útján;
- d) az illetékes igazságügyi hatóságok megkeresésével.
- (2) Az illetékes hatóságoknak az e rendelet 32. cikke alapján kiszabott közigazgatási szankciók vagy korrekciós intézkedések típusának és szintjének meghatározása során figyelembe kell venniük, hogy a jogsértés mennyiben volt szándékos vagy mennyiben származott gondatlanságból, továbbá figyelembe kell venniük minden egyéb lényeges körülményt, többek között – adott esetben – a következőket:
- a) a jogsértés lényegessége, súlyossága és időtartama;
- b) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;
- c) a felelős természetes vagy jogi személy pénzügyi ereje;
- d) a felelős természetes vagy jogi személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség jelentősége, amennyiben ezek meghatározhatók;
- e) a jogsértéssel harmadik feleknek okozott veszteség, amennyiben meghatározható;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

- f) a felelős természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintje, az adott személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség visszatérítésének szavatolására vonatkozó kötelezettség sérelme nélkül;
- g) a felelős természetes vagy jogi személy által elkövetett korábbi jogsértések.

34. cikk

Büntetőjogi szankciók

- (1) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a nemzeti jogok alapján büntetőjogi szankciók hatálya alá tartozó jogsértésekre vonatkozóan nem állapítanak meg közigazgatási szankciókat vagy korrekciós intézkedéseket előíró szabályokat.
- (2) Amennyiben a tagállamok e cikk (1) bekezdésével összhangban úgy döntöttek, hogy büntetőjogi szankciókat írnak elő a 32. cikk (1) bekezdésében említett jogsértésre vonatkozóan, megfelelő intézkedésekkel gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges valamennyi hatáskörrel, hogy a hatáskörükbe tartozó ügyekben kapcsolatba lépjenek az igazságügyi, büntetőeljárást lefolytató vagy egyéb bünyügyi igazságszolgáltatási hatóságokkal annak érdekében, hogy a 32. cikk (1) bekezdésében említett jogsértések miatt indított nyomozásokhoz vagy büntetőeljárásokhoz kapcsolódó konkrét információkat szerezzenek be, és azokat továbbítsák más illetékes hatóságoknak, valamint az ESMA-nak, az EBH-nak és az EIOPA-nak is, hogy teljesíthessék az együttműködésre vonatkozó, e rendelet szerinti kötelezettségüket.

35. cikk

Értesítési kötelezettség

A tagállamok 2019. január 18-ig értesítik a Bizottságot, az ESMA-t, az EBH-t és az EIOPA-t az e fejezetet végrehajtó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseikről, a vonatkozó büntetőjogi rendelkezéseket is beleértve. A tagállamok indokolatlan késedelem nélkül értesítik a Bizottságot, az ESMA-t, az EBH-t és az EIOPA-t az e rendelkezéseket érintő későbbi módosításokról is.

36. cikk

Az illetékes hatóságok és az EFH-k

- (1) A 29. cikkben említett illetékes hatóságok, valamint az ESMA, az EBH és az EIOPA a 30–34. cikk szerinti feladataik elvégzése érdekében kötelesek szorosan együttműködni és információt cserélni.
- (2) Az illetékes hatóságoknak felügyeleti tevékenységüket szorosan összehangolva kell végezniük e rendelet megsértése eseteinek feltárása és orvoslása, a legjobb gyakorlatok kidolgozása és terjesztése, az együttműködés megkönnyítése, az egységes értelmezés előmozdítása, valamint a vitás esetekre nézve joghatóságokon átívelő értékelések elkészítése érdekében.
- (3) Az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottságának keretén belül az értékpapírosítással foglalkozó külön bizottságot kell létrehozni, amelyben az illetékes hatóságok szorosan együttműködnek a 30–34. cikk szerinti feladataik végrehajtása érdekében.
- (4) Amennyiben valamely illetékes hatóság megállapítja vagy okkal feltételezi, hogy a 6–27. cikk egy vagy több előírását megsértették, megállapításairól kellő részletességgel tájékoztatnia kell a feltételezhetően jogsértést megvalósító szervezet vagy szervezetek illetékes hatóságát. Az érintett illetékes hatóságoknak felügyeleti tevékenységüket szorosan összehangolva kell végezniük annak érdekében, hogy következetes döntéseket hozzanak.
- (5) Amennyiben az e cikk (4) bekezdésében említett jogsértés a 27. cikk (1) bekezdése szerinti, hibás vagy félrevezető értesítésben valósul meg, az említett jogsértést megállapító illetékes hatóságnak haladéktalanul tájékoztatnia kell a megállapításairól a 27. cikk (1) bekezdése alapján első kapcsolattartó pontként kijelölt szervezet tekintetében illetékes hatóságot. A 27. cikk (1) bekezdése alapján első kapcsolattartó pontként kijelölt szervezet illetékes hatóságának pedig tájékoztatnia kell az ESMA-t, az EBH-t és az EIOPA-t, és követnie kell az e cikk (6) bekezdésében megállapított eljárást.
- (6) A (4) bekezdésben említett információk kézhezvételét követően a feltételezhetően jogsértést megvalósító szervezet illetékes hatósága köteles 15 munkanapon belül minden szükséges intézkedést megtenni a megállapított jogsértés kezelése érdekében és tájékoztatni a többi érintett illetékes hatóságot, mindenekelőtt az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység illetékes hatóságát, valamint, ha ismert, az értékpapírosítási pozíció birtokosának illetékes hatóságait is. Amennyiben valamely illetékes hatóság nem ért egyet egy másik illetékes hatósággal az általa alkalmazott eljárást, intézkedésének tartalmát vagy az intézkedés elmaradását illetően, indokolatlan késedelem nélkül értesítenie kell az összes többi érintett illetékes hatóságot az egyet nem értéséről. Ha a vitás helyzetet nem sikerül megoldani az attól a naptól számított három hónapon belül, amelyen minden érintett illetékes hatóság megkapta az értesítést, az ügyet az 1095/2010/EU rendelet 19. és – adott esetben – 20. cikkével összhangban az ESMA elé kell utalni. Az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkének (2) bekezdésében említett egyeztetési időszak egy hónap.

Amennyiben az érintett illetékes hatóságok az első albekezdésben említett egyeztetési szakaszban nem tudnak megállapodni, az ESMA-nak egy hónapon belül kell meghoznia az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésében említett határozatát. Az e cikkben meghatározott eljárás ideje alatt az ESMA által az e rendelet 27. cikkének megfelelően vezetett jegyzékben szereplő értékpapírosításokat továbbra is az e rendelet 4. fejezete szerinti STS értékpapírosításnak kell tekinteni és a jegyzékben kell tartani.

Amennyiben az érintett illetékes hatóságok egyetértenek abban, hogy a jogsértés a 18. cikk jóhiszemű megsértéséből származik, dönthetnek úgy, hogy az értékpapírosítást kezdeményezőnek, a szponzornak és a különleges célú gazdasági egységnek legfeljebb három hónapos határidőt szabnak a megállapított jogsértés orvoslására attól a naptól kezdődően, amelyen az illetékes hatóság értesítette az értékpapírosítást kezdeményezőt, a szponzort és a különleges célú gazdasági egységet a jogsértésről. Ezen időszak alatt az ESMA által a 27. cikknek megfelelően vezetett jegyzékben szereplő értékpapírosításokat továbbra is a 4. fejezet szerinti STS értékpapírosításnak kell tekinteni és a jegyzékben kell tartani.

Az első albekezdés alkalmazandó, amennyiben egy vagy több érintett illetékes hatóság úgy véli, hogy a jogsértést a harmadik albekezdésben előírt határidőn belül nem orvosolták megfelelően.

(7) Az e rendelet alkalmazása kezdőnapjától számított három év elteltével az ESMA-nak az 1095/2010/EU rendelet 30. cikkével összhangban partneri felülvizsgálatot kell végeznie az e rendelet 19–26. cikkében megállapított kritériumok végrehajtására vonatkozóan.

(8) Az ESMA – az EBH-val és az EIOPA-val szorosan együttműködve – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdés szerinti általános együttműködési kötelezettség és a megosztandó információk, valamint a (4) és az (5) bekezdés szerinti értesítési kötelezettség részletes meghatározása céljából.

Az ESMA – az EBH-val és az EIOPA-val szorosan együttműködve – 2019. január 18-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

37. cikk

A közigazgatási szankciók közzététele

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok legalább az e rendelet 6., 7., 9. cikkének vagy 27. cikke (1) bekezdésének megsértése miatt közigazgatási szankciót kiszabó jogerős, jogorvoslati eljárásban nem támadható határozataikat indokolatlan késedelem nélkül közzétegyék hivatalos honlapjukon, miután az adott határozatról értesítették a szankció címzettjét.

(2) Az (1) bekezdésben említett közzétételnek ki kell kiterjednie a jogsértés típusára és jellegére vonatkozó információkra, valamint a felelős személyek személyazonosságára és a kiszabott szankciókra.

(3) Amennyiben az illetékes hatóság eseti értékelés alapján úgy ítéli meg, hogy jogi személyek esetében a jogi személy kilétének közzététele, természetes személyek esetében pedig a természetes személy személyazonosságának és személyes adatainak közzététele aránytalan, vagy ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a közzététel veszélyezteti a pénzügyi piacok stabilitását vagy egy folyamatban lévő bűnügyi nyomozást, vagy ha a közzététel előreláthatólag aránytalan károkat okozna az érintett személynek, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok az alábbiak valamelyike szerint járjanak el:

- a) elhalasztják a közigazgatási szankciót elrendelő határozat közzétételét mindaddig, amíg a közzététel ellen szóló okok meg nem szűnnek;
- b) a nemzeti joggal összhangban név nélkül teszik közzé a közigazgatási szankciót elrendelő határozatot; vagy
- c) eltekintenek a közigazgatási szankciót kiszabó határozat közzétételétől, amennyiben az a) és a b) pontban meghatározott lehetőségeket nem tekintik elégségesnek annak biztosításához, hogy:
  - i. a pénzügyi piacok stabilitása ne kerüljön veszélybe; vagy
  - ii. e határozatok közzététele a kisebb jelentőségűnek tartott intézkedésekhez viszonyítva arányos legyen.

(4) Amennyiben úgy döntenek, hogy név nélkül tesznek közzé egy szankciót, a releváns adatok közzététele elhalasztható. Amennyiben az illetékes hatóság olyan közigazgatási szankciót elrendelő határozatot tesz közzé, amely ellen az illetékes igazságügyi hatóságnál fellebbezés van folyamatban, az illetékes hatóság köteles a hivatalos honlapján haladéktalanul közzétenni ezt az információt és a fellebbezés eredményével kapcsolatos későbbi információkat is. A közigazgatási szankciót elrendelő határozatot megsemmisítő bírósági határozatokat ugyancsak közzé kell tenni.

(5) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az e cikk (1)–(4) bekezdésében említett, közzétett információk a közzétételt követően legalább öt évig fenn maradjanak a hivatalos honlapjukon. A közzétételben szereplő személyes adatok csak a szükséges ideig, az alkalmazandó adatvédelmi szabályokkal összhangban szerepeltethetők az illetékes hatóság hivatalos honlapján.

(6) Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az ESMA-t minden kiszabott közigazgatási szankcióról, beleértve adott esetben az ellenük benyújtott fellebbezéseket és azok kimenetelét is.

(7) Az ESMA-nak központi adatbázist kell fenntartania azokról a közigazgatási szankciókról, amelyekről tájékoztatták. Ehhez az adatbázishoz kizárólag az ESMA, az EBH, az EIOPA és az illetékes hatóságok férhetnek hozzá, és azt az illetékes hatóságok által a (6) bekezdéssel összhangban szolgáltatott információk alapján naprakésszé kell tenni.

6. FEJEZET

MÓDOSÍTÁSOK

38. cikk

A 2009/65/EK irányelv módosítása

A 2009/65/EK irányelv 50a. cikkének helyébe az alábbi szöveg lép:

„50a. cikk

Amennyiben az ÁÉKBV-kezelő társaság vagy a belső kezelésű ÁÉKBV kitettségei között olyan értékpapírosítás szerepel, amely már nem felel meg az (EU) 2017/2402 európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) megállapított követelményeknek, az ÁÉKBV-kezelő társaságnak vagy a belső kezelésű ÁÉKBV-nek az adott ÁÉKBV befektetőinek legjobb érdekeit szolgálva intézkednie kell és adott esetben korrekciós intézkedéseket kell hoznia.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347, 2017.12.28., 35. o.)”

39. cikk

A 2009/138/EK irányelv módosítása

A 2009/138/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 135. cikk (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ezen irányelv 301a. cikkének megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el ezen irányelv kiegészítése céljából azon körülmények meghatározása érdekében, amelyek fennállásánál arányos mértékű kiegészítő szavatolóőke-követelmény írható elő az (EU) 2017/2402 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 5. és 6. cikkében megállapított követelmények megsértése esetén, ezen irányelv 101. cikke (3) bekezdésének sérelme nélkül.

(3) Az e cikk (2) bekezdésével kapcsolatos következetes harmonizáció biztosítása érdekében az EIOPA a 301b. cikkre figyelemmel szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az említett bekezdésben foglalt kiegészítő szavatolóőke-követelmény kiszámítási módszertanának meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt az irányelvet.”

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347., 2017.12.28., 35. o.)”

2. A 308b. cikk (11) bekezdését el kell hagyni.

40. cikk

Az 1060/2009/EK rendelet módosítása

Az 1060/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A (22) és a (41) preambulumbekzdésben, a 8c. cikk (1) bekezdésében és az I. melléklet D. szakasza II. részének 1. pontjában a „strukturált pénzügyi eszköz” szövegrész és annak valamennyi toldalékolt alakja helyébe az „értékpapírosítással létrejött eszköz” szövegrész lép a megfelelő toldalék megtartása mellett.
2. A (34) és a (40) preambulumbekzdésben, a 8. cikk (4) bekezdésében, a 8c. cikk címében, a 10. cikk (3) bekezdésében és a 39. cikk (4) bekezdésében valamint az I. melléklet A. szakasza 2. pontjának ötödik bekezdésében, az I. melléklet B. szakaszának 5. pontjában, az I. melléklet D. szakasza II. részének a címében és 2. pontjában, a III. melléklet I. részének 8., 24. és 45. pontjában, a III. melléklet III. részének 8. pontjában a „strukturált pénzügyi eszközök” szövegrész és annak valamennyi toldalékolt alakja helyébe az „értékpapírosítással létrejött eszközök” szövegrész lép a megfelelő toldalék megtartása mellett.
3. Az 1. cikkben a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:
„E rendelet megállapítja továbbá az Unióban bejegyzett kibocsátók és kapcsolódó harmadik felek értékpapírosítással létrejött eszközökkel kapcsolatos kötelezettségeit.”
4. A 3. cikk (1) bekezdésének l) pontja helyébe a következő szöveg lép:
„l) »értékpapírosítással létrejött eszköz«: az (EU) 2017/2402 rendelet (értékpapírosítási rendelet) 2. cikkének 1. pontjában említett értékpapírosítási ügyletből vagy konstrukcióból származó pénzügyi eszköz vagy egyéb eszköz;”
5. A 8b. cikket el kell hagyni.
6. A 4. cikk (3) bekezdésének b) pontjában, az 5. cikk (6) bekezdése második albekezdésének b) pontjában és a 25a. cikkben a 8b. cikkre való utalást el kell hagyni.

41. cikk

A 2011/61/EU irányelv módosítása

A 2011/61/EU irányelv 17. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

„17. cikk

Amennyiben egy ABAK kitétségei között olyan értékpapírosítás szerepel, amely már nem felel meg az (EU) 2017/2402 európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) megállapított követelményeknek, az ABAK-nak az adott ABA befektetőinek legjobb érdekeit szem előtt tartva adott esetben intézkednie kell és korrekciós intézkedéseket kell hoznia.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347., 2017.12.28., 35. o.)”

42. cikk

A 648/2012/EU rendelet módosításai

A 648/2012/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következő pontokkal egészül ki:
„30. »fedezett kötvény«: az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének követelményeit teljesítő kötvény;
31. »fedezettkötvény-struktúra«: a fedezett kötvény kibocsátója vagy a fedezett kötvény fedezetül szolgáló eszköz-állomány.”
2. A 4. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:
»(5) E cikk (1) bekezdése nem alkalmazandó a fedezettkötvény-struktúrák által egy fedezett kötvénnyel kapcsolatban vagy a különleges célú gazdasági egység által az (EU) 2017/2402 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) értelmében vett értékpapírosítással kapcsolatban kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében, feltéve, hogy:
a) különleges célú gazdasági egységek esetében a különleges célú gazdasági egység kizárólag olyan értékpapírosítással létrejött eszközöket bocsát ki, amelyek megfelelnek az (EU) 2017/2402 rendelet (értékpapírosítási rendelet) 18. és 19–22. vagy 23–26. cikkében foglalt követelményeknek;

- b) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletet kizárólag kamatláb- vagy devizanem-eltérés fedezésére használják a fedezett kötvény vagy értékpapírosítás keretében; és
- c) a fedezettkötvény-struktúra vagy a különleges célú gazdasági egység által a fedezett kötvénnyel vagy az értékpapírosítással kapcsolatban kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében a fedezett kötvény vagy értékpapírosítás konstrukciója megfelelően csökkenti a partnerkockázatot.

(6) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében, és figyelembe véve a szabályozási arbitrázs megakadályozásának szükségességét, az EFH-knak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgozniuk az annak megállapítására szolgáló kritériumok meghatározása céljából, hogy a fedezett kötvények és értékpapírosítások mely konstrukciói csökkentik megfelelően a partnerkockázatot az (5) bekezdés értelmében.

Az EFH-k az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2018. július 18-ig nyújtják be a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet vagy az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegyeztse ezt a rendeletet.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347., 2017.12.28., 35. o.)'

3. A 11. cikk (15) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(15) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az európai felügyeleti hatóságoknak ki kell dolgozniuk a következőket meghatározó közös szabályozástechnikai standardok tervezetét:

- a) a (3) bekezdésnek való megfeleléshez szükséges kockázatkezelési eljárások, ideértve a biztosítékeszközre és az elkülönítésre vonatkozó megállapodások előírt szintjeit és típusát;
- b) a (6)–(10) bekezdés szerinti mentesség alkalmazása során a szerződő felek és az érintett illetékes hatóságok által követendő eljárások;
- c) az (5)–(10) bekezdésben említett alkalmazandó kritériumok, ideértve különösen azt, hogy mi tekinthető a saját eszközök azonnali áthelyezését vagy a kötelezettségek szerződő felek közötti visszafizetését gátló gyakorlati vagy jogi akadályoknak.

A fedezettkötvény-struktúrák által egy fedezett kötvénnyel kapcsolatban vagy a különleges célú gazdasági egységek által az e rendelet értelmében vett, az e rendelet 4. cikkének (5) bekezdésében megállapított feltételeket és az (EU) 2017/2402 rendelet (értékpapírosítási rendelet) 18., 19–22. vagy 23–26. cikkében megállapított követelményeket teljesítő értékpapírosítással kapcsolatban kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében előírt biztosítékok szintjét és típusát a fedezett kötvénnyel vagy az értékpapírosítással kapcsolatban fennálló biztosítéki megállapodások tekintetében az adott biztosíték cseréje kapcsán esetlegesen felmerülő akadályok figyelembevételével kell meghatározni.

Az EFH-k az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2018. július 18-ig nyújtják be a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap a szerződő fél jogi természetétől függően az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet vagy az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”

43. cikk

Átmeneti rendelkezések

- (1) Ezt a rendeletet azon értékpapírosításokra kell alkalmazni, amelyek értékpapírjait 2019. január 1-jén vagy azt követően bocsátották ki, figyelemmel a (7) és a (8) bekezdésre.
- (2) Az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok és a különleges célú gazdasági egységek azon értékpapírosítások tekintetében, amelyeknek az értékpapírjait 2019. január 1-jét megelőzően bocsátották ki, csak akkor használhatják az „STS” megjelölést vagy az „egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás” megjelölést vagy az említett kifejezésekre közvetlenül vagy közvetve utaló megjelölést, ha teljesülnek a 18. cikkben és az e cikk (3) bekezdésében előírt követelmények.
- (3) Azon értékpapírosítások, amelyeknek az értékpapírjait 2019. január 1-jét megelőzően bocsátották ki, és amelyek nem egy ABCP-ügylettel vagy egy ABCP-programmal kapcsolatos értékpapírosítási pozíciók, „STS”-nek minősülnek, amennyiben:
  - a) az említett értékpapírok kibocsátásuk időpontjában megfelelnek a 20. cikk (1)–(5), (7)–(9) és (11)–(13) bekezdésében, valamint a 21. cikk (1) és (3) bekezdésében előírt követelményeknek; és

b) a 27. cikk (1) bekezdése szerinti értesítés időpontjában megfelelnek a 20. cikk (6) és (10) bekezdésében, a 21. cikk (2) és (4)–(10) bekezdésében, valamint a 22. cikk (1)–(5) bekezdésében előírt követelményeknek.

(4) A (3) bekezdés b) pontjának alkalmazásában:

a) a 22. cikk (2) bekezdésében a „kibocsátását megelőzően” szövegrész úgy értelmezendő, hogy „a 27. cikk (1) bekezdése szerinti értesítést megelőzően”;

b) a 22. cikk (3) bekezdésében „az értékpapírosítás árazását megelőzően” szövegrész úgy értelmezendő, hogy „a 27. cikk (1) bekezdése szerinti értesítést megelőzően”;

c) a 22. cikk (5) bekezdésében:

i. a második mondatban „az árazás előtt” szövegrész úgy értelmezendő, hogy „a 27. cikk (1) bekezdése szerinti értesítést megelőzően”;

ii. „az árazás előtt legalább tervezet vagy kezdeti változat formájában” szövegrész úgy értelmezendő, hogy „a 27. cikk (1) bekezdése szerinti értesítést megelőzően”;

iii. a negyedik mondatban előírt követelmény nem alkalmazandó;

iv. a 7. cikknek való megfelelésre való utalásokat úgy kell tekinteni, mintha a 7. cikk a 43. cikk (1) bekezdésétől eltérve alkalmazandó lenne az adott értékpapírosításokra.

(5) Az olyan értékpapírosítások tekintetében, amelyek értékpapírjait 2011. január 1-jén vagy azt követően, de 2019. január 1-jét megelőzően bocsátották ki, és az olyan értékpapírosítások tekintetében, amelyek értékpapírjait 2011. január 1-jét megelőzően bocsátották ki, és amelyeknél 2014. december 31-ét követően a kitétségek halmazába új alapul szolgáló kitétségeket vettek fel vagy a meglévőket más kitétségekkel helyettesítették, az 575/2013/EU rendeletben, a (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendeletben és a 231/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendeletben megállapított előzetes vizsgálati kötelezettséget továbbra is e jogi aktusok 2018. december 31-én alkalmazandó változata szerint kell alkalmazni.

(6) Az olyan értékpapírosítások tekintetében, amelyek értékpapírjait 2019. január 1-jét megelőzően bocsátották ki, az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában meghatározott hitelintézeteknek vagy befektetési vállalkozásoknak, a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 1. pontjában meghatározott biztosítóknak, a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 4. pontjában meghatározott viszontbiztosítóknak és a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott alternatív befektetésialap-kezelőknek (ABAK-ok) az 575/2013/EU rendelet 405. cikkét, a 625/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet I., II. és III. fejezetét, valamint 22. cikkét, az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelet 254. és 255. cikkét és a 231/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 51. cikkét továbbra is e jogi aktusok 2018. december 31-én alkalmazandó változata szerint kell alkalmazniuk.

(7) Ameddig a Bizottság által az e rendelet 6. cikkének (7) bekezdése alapján elfogadandó szabályozástechnikai standardok alkalmazandóvá nem válnak, az értékpapírosítást kezdeményezőknek, a szponzoroknak vagy az eredeti hitelezőknek az e rendelet 6. cikkében meghatározott kötelezettségek céljára a 625/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet I., II. és III. fejezetét, valamint 22. cikkét kell alkalmazniuk azon értékpapírosításokra, amelyeknek értékpapírjait 2019. január 1-jén vagy azt követően bocsátják ki.

(8) Ameddig a Bizottság által az e rendelet 7. cikke (3) bekezdése alapján elfogadandó szabályozástechnikai standardok alkalmazandóvá nem válnak, az értékpapírosítást kezdeményezőknek, a szponzoroknak és a különleges célú gazdasági egységeknek az e rendelet 7. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) és e) pontjában meghatározott kötelezettségek teljesítésének céljából e rendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban rendelkezésre kell bocsátaniuk az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelet I–VIII. mellékletében említett információkat.

(9) E cikk alkalmazásában, az olyan értékpapírosítások esetében, amelyek nem járnak értékpapírok kibocsátásával, „az olyan értékpapírosítások [...], amelyek értékpapírjait [...] bocsátották ki” hivatkozás a következőképpen értendő: „az olyan értékpapírosítások [...], amelyek eredeti értékpapírosítási pozícióit [...] hozták létre”, amennyiben ez a rendelet alkalmazandó az olyan értékpapírosításokra, amelyek 2019. január 1-jén vagy azt követően új értékpapírosítási pozíciókat eredményeznek.

44. cikk

Jelentések

Az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottságának 2021. január 1-jéig, majd azután háromévente jelentést kell közzétennie a következőkről:

a) a 18–27. cikkben megállapított STS követelmények végrehajtása;

- b) az illetékes hatóságok által hozott intézkedések, az esetleg felmerült lényeges kockázatok és új sebezhető pontok, valamint a piaci résztvevőknek az értékpapírosítási dokumentáció további egységesítésére irányuló fellépései;
- c) az 5. cikkben megállapított előzetes vizsgálati követelmények és a 7. cikkben megállapított szerinti átláthatósági követelmények működése, valamint az uniós értékpapírosítási piac átláthatóságának szintje, ideértve azt is, hogy a 7. cikkben megállapított átláthatósági követelmények lehetővé teszik-e, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek a megbízhatóságuk teljesítéséhez szükséges piaci áttekintéssel;
- d) a 6. cikkben megállapított követelmények, ideértve azoknak a piaci szereplők általi betartását és a 6. cikk (3) bekezdése szerinti kockázatmenttartási módozatokat is.

45. cikk

Szintetikus értékpapírosítás

- (1) Az EBH-nak az ESMA-val és az EIOPA-val szorosan együttműködve 2019. július 2-ig jelentést kell közzétenni az egyszerű, átlátható és egységesített – az eszközök mérlegen tartásával járó szintetikus értékpapírosításra korlátozott – szintetikus értékpapírosítás saját keretrendszerének megvalósíthatóságáról.
- (2) A Bizottság, figyelembe véve az EBH-nak az (1) bekezdésben említett jelentését, 2020. január 2-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az egyszerű, átlátható és egységesített – az eszközök mérlegen tartásával járó szintetikus értékpapírosításra korlátozott – szintetikus értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, és adott esetben jogalkotási javaslatot is készít.

46. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság legkésőbb 2022. január 1-jéig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet működéséről, adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében.

A jelentésben figyelembe veszi különösen a 44. cikkben említett jelentések megállapításait, és értékeli a következőket:

- a) e rendeletnek és ezen belül az STS értékpapírosítási megnevezés bevezetésének hatása az uniós értékpapírosítási piac működésére, az értékpapírosítás hozzájárulása a reálgazdasághoz, különösen a kkv-k hitelhez jutásához és a befektetésekhez, valamint a pénzügyi vállalkozások összekapcsoltsága és a pénzügyi szektor stabilitása;
- b) a 6. cikk (3) bekezdésében említett módozatok használatában tapasztalható különbségek, a 7. cikk (1) bekezdése első albekezdése e) pontjának iii. alpontja szerint szolgáltatott adatok alapján. Amennyiben a megállapítások azt mutatják, hogy a 6. cikk (3) bekezdésének a), b), c) és e) pontjában említett módozatok használata következtében megnőtt a prudenciális kockázat, fontolóra kell venni megfelelő korrekciós intézkedések meghozatalát;
- c) e rendelet alkalmazása óta aránytalanul megnövekedett-e a 7. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett ügyletek száma, és hogy a piaci szereplők úgy strukturálták-e az ügyleteket, hogy azzal megkerüljék a 7. cikk szerinti azon kötelezettségüket, mely szerint az értékpapírosítási adattárakon keresztül információkat kell szolgáltatniuk;
- d) ki kell-e bővíteni a 7. cikk szerinti adatszolgáltatási kötelezettséget oly módon, hogy az a 7. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett ügyletekre és a befektetői pozíciókra is vonatkozzon;
- e) az STS értékpapírosítás területén be lehet-e vezetni a harmadik országbeli értékpapírosítást kezdeményezőkre, szponzorokra és különleges célú gazdasági egységekre vonatkozó egyenértékűségi rendszert, figyelembe véve az értékpapírosítás terén történt nemzetközi fejleményeket és különösen az egyszerű, átlátható és összehasonlítható értékpapírosításra vonatkozó kezdeményezéseket;
- f) a 22. cikk (4) bekezdésében megállapított követelmények végrehajtása és az, hogy azokat ki kell-e terjeszteni az olyan értékpapírosításokra is, amelyeknél az alapul szolgáló kitétség nem lakáshitel vagy gépjárműhitel vagy gépjárműlizing, a környezeti, társadalmi és irányítási információk szolgáltatásának érvényre juttatása érdekében;
- g) a 27. és 28. cikkben megállapított, harmadik felek által működtetett ellenőrzési rendszer megfelelősége, és hogy a 28. cikkben a harmadik feleknek adott felhatalmazásra vonatkozóan megállapított szabályozás kellő versenyt eredményez-e a harmadik felek között, és annak megvizsgálása, hogy a pénzügyi stabilitás érdekében szükség van-e változtatásokra a felügyeleti keretrel szemben; és

h) szükséges-e kiegészíteni az e rendelettel megállapított értékpapírosítási keretet az olyan korlátozott tevékenységi engedéllyel rendelkező hitelintézetek rendszerének létrehozásával, amelyek ellátják a különleges célú gazdasági egységek feladatait és kizárólagos joggal rendelkeznek ahhoz, hogy kitétségeket vásároljanak az értékpapírosítást kezdeményezőktől, és a megvásárolt kitétségekből képzett követeléseket adjanak el a befektetőknek.

47. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk állapítja meg.

(2) A Bizottságnak a 16. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2018. január 17-től kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 16. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 16. cikk (2) bekezdésének értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

48. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2019. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2017. december 12-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

M. MAASIKAS